BIJEIO

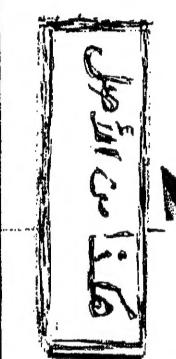
כ"א בחשון, תשמ"ח 13.11.1987

האזרח הדפוק במשרד הרישוי. תחקיר ביוסק'ה בלי תיק דון כהן. נולד לצרות השיטה על פי אוריין קורצווייל. תנ"ד ופשטירת תרד ברורסל. דרבי ישראלי נטו במנשה קרישמן. שטח פרטי

Spill in 16

עכשיו ההזדמנות ליהנות מכל 8 הסוגים

: nadom popula bytan ondi

המנוברת ביווט מורעה ביינים מרעלים על (היווים מרעה ביינים מרעה ביינים

הכולל : משטח עבודה עם ציפוי פורמייקה, כיור אמאייל של חברת "נירוסטה", תנור אפיה וכיריים, הרכבה. בתום המבצע יוגרל הפרס הגדול בין כל המעטפות המכילות 8 אריזות של "חמים וטעים". איך משתתעים גם בהגרלת הפרט הגדול וגם בהגרלה הודשית:

קנו בחגות את שמונה סרגי "חמים וטעים" של אסם וצרפו לכל מעטפה 8 אריוות ריקות ושלמות (אריזה אחת מכל אחד מ-8 הסוגים של "חמים וטעים"). מלאו את כל הפרטים שבתלוש, השלימו הטיממה, גזרו אותו או העתיקו את כל הפרטים שבתלוש לדף נייר והכניסו למעטפה. סמנו בגדול על המעטפה את הספרה 8 ושלחו את המעטפה אל: אסם, "מכצע חמים וטעים" ח.ד. 1458 תל-אבים 1014 ככל שתשלחו יותר מעטפות, כך יגדלו הסיכויים שלכם לזכות. כל מעטפה כזאת תשתתף גם בהגרלה התרשית כמפורט להלן:

717777 711WX7 27.12.87

הגרלות תערכנה בעוכחות נציג דואה החשבדן, עריד החברה ונציג משרד הפרטום.

לווכים ישלוזו הודעות לפי הכתוכת שכתלוש. ההשתומות אסודה על שוכרי אסם והחברות השלובות ועוברי פרטום אריאלי. הקנון המכוע יישלח לפי ורישה.

- 4 ביקסרים + פוד פרוססור ב 5 שואבי אבק 1000 יצי אמקור

ושלמות של "חמים וטעים". מלאו את כל המרטים שבתלוש, השלימו הסיסמה, גזרן אותו או העתיקו אח כל הפרטים שבחלוש על דף נייר והכניסו למעטפה. שלחו את המעטפה אל: אסם "מבצע חמים וטעים" ח.ר. 1458 חל-אביב 61014 ככל שחשלחו יותר מעטפות, כן יגדלו הסיכויים שלכם לזכות.

- 5000 XL מקרו ב 4700 XL ב מקפיא ב
- דS 650 מדיחי כלים PONY ב 3 תנורי מיקרוגל 2 ₪

איך משתתפים כהגרלה החודשית:

קנו בחנות חבשילי "חמים ושעים" של אסם לפי בחירתכם וצרפו לכל מעטפה 2 אריזות ריקות

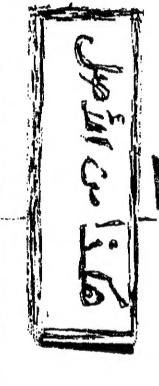
	מיקוד	יחובמסיישוב
4.	יותר מתוספת	שלימו את הסיסמה: חמים ו
	÷.	ראיתי/גזרתי התלוש מעיתון

5000 XL - מקפיא תבור כזיקרוגל TS 650

חמים וטעים

"חמים וטעים" יותר מתוספת!

יקרי ערך ממוצרי שאחקור

כ"א בחשון, תשמ"רו 13.11.1987 עורך גרפי: יורם נאמן

€ 1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

עריכה: דניאלה בוקשטין מעצבות: יעל תורן

שרי אנטקי גרפיקרו: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

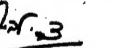
י חדיוקנים הפוליטיים במוסף באים משני הקוטבים של המפח. השר בלי חיק יוסף שפירא מימין וח"כ רן כהן משמאל. המכנה המשותף: שניהם לא במוקד העניינים, אבל עושים הדשות. מסוג אותם טיפורים שהתקשורת אוהבת, כאלה שמחוללים רעש לשעה, ונמנט לאחור לא יותר מטערה במים עומדים. כך שפירא, אחרי חסיפור של 20 אלף דולר לכל ערבי שיסכים לטרוספר. אמר, לא אמר, מטט בערך או עלייד – העיקר שיש סיבה למסיבה. כהן, אחרי התלונה האתרונה למשטרה על אריק שרון, עם עוד מלחמה קטנה בסדרה על טוהר הרשויות.

איש בחדשות, לא חשוב למה, מענין לדעת עליו מעבר לעניין תנועו. למשל, מח עושה בממשלת שר בלי תיק, בלי אחריות מיניקעריאליתו יאיר לפיד מביא רשימת מצאי: דואג לדמוגרפיה, לאסירי חמחחרת, לתגורות בטיחות בעיר. בזמנו הפנוי רץ להגחגת התולנה. חסיפור האישי של רן כתן, מאת יעל פז־מלמד, מגלח פן משט לא ידוע, של ילד שנולד בעיראק ונדרש לחצות ברגל מדבריות מוחת כאשר הוברוז לארץ. נולד לצרות. הן רודפות אותו, או שהוא מת אותן לאחרים. לא מפחד מכלום. אפילו לא משרון. חבריו מקווים . עם נמטע הות לא יאבד את הצפון.

מרונו ניקוי האורוות. התחקיר הפותח את המוסף חושף את השערורית במשרד הרישוי שקורבנותיה תם 60 אלף הממחינים למנחן נחינה. תחקיר ראשון בסדרת "תאזרת הדפוק", שראשיתה נמסף המיוחד שהוציא "מעריב" למני 7 חודשים ונתבקש לו המשך.

מבקר וחוקר הספרות פרופ' ברוך קורצווייל ז"ל קבע את ש"י לעגון על המפה והלך אימים על דור חסופרים שצמח עם המדונה. לפני 13 שנח שלח יד בנפשו, מתוסכל עד מיואש. עד כמח הא תאיש הזה נורא באמתו בימים אלה הוציאה אוניברסיטת נואילן, שהוא היה בין מייסדיה, קובץ חושפני של מכתבים שקוצווייל מחליף עם עגנון ואורי צבי גרינברג. מיכל קפרא הלכה אל תשידיו ומבריו לשחזר את האדם והם ציירו לה דמות שסגוניה של איל קצוות ומוזרויות. המשקע שנותר מעלת הרבה חיוכים. אפילו התפוצות כעסנית שלו על סטודנטית בחריון שבשעתת אולי גרמה נמעט לחפלה, מעוררת גיחוך כטווה השנים. מסתבר שהאצבע שתוויקה כעט הכיקורת היתה רכה ופגיעת מהציפורן.

בשעה מרצ'לו מסטרויאני.

מנטו בעמ' 44-44.

משוד הרישוי. וכשל בטסט 35 לאכול בחוץ

מאת אביבה מץ 36 שטה פרטי, מנשה קדישמן מאת נורית ברצקי

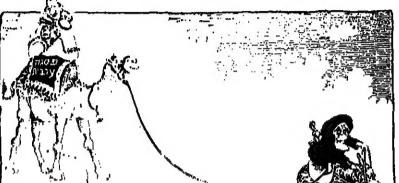
39 שיפודים מאת יעל בו־מלמד מאת מאיר עוזיאל

הקיטה על מי אוריין 44 לא מלסק דבש מאת עירות שמגר מאת כילי מוסקונה־לרמן מ בבת זה ייראה 46 החשיפה הגדולה

מאת יהונתן גפן מאת יהודית חנוך קורצוויול מאת מיכל קפרא 58 הורוסקום

מיול "שופשבוע", לעקכות השתווניות מאת נילי פרידלנדר 59 פנטהאוז מאת יגאל לב וו סלינו על כתפינו מאת אריק תניג

60 "מעריב" לפני 35 שנה בערוכת גבריאל שטרסמן

"איזה הבדל בין ההיסטריה במערב ליציבות הכלכלית שלמוו"

נקאקונה פעביר את השלטון בימאן לראש הממשלה החודש

5 HIPPOIO

ב־ם6 אלף חלמידי נהיגה בארץ ממחינים לטסט בין 3 ל־8 חודשים, חלוי באיזור. קורבנוח של שיפה כפויה ושרירותיח לקביעת החור לאבחנים. האורים בין הפטיש לסדן. תאשיתים את אגך הרישוי בתיפקוד לקוי. יש סכסוך עם הרבה אדישוח, אטימוח וזילזול. התנהל האחראי, תינוי פוליטי, אותר שאין בעיה. והשר הממונה נינוח. משרד התחבורה אינו מסוגל

להעניק לאזרח שרות אלתנטרי, כמעט אוטומטי בתדינות רבות. נדתה שבצד הרפואה השחורה והחינור האפור מתפתחת אצלנו גם הוראת נהיגה שחורה

אפורה; וגם כאן, כולו בפרשת השב"כ, יש תחום

דימדומים פרוץ לפעולות לא־חוקיות של "מאכרים"

וימסחדרים" למיניהם. חחקיד ראשון בסדרה.

מאת אביבה תץ

בכל התוומים. תדברים בולטים וקיצוניים הרבה יותר,

משרור ושוי. נכשל בטסט

תורים מתמשכים כחצר משרד הרישוי בנתניה (למטה) ושיעור נהינה מקרי (מרכז). מילכוד מתסכל. (צילומים: נאור רהב).

"דעתי שבין שסט לשמש תחכים כשלושה חודעוים, לכן לא התחלתי עם זה עד שהשלתתי אח כל התארים באוניברסיטה. זה הסקנדל. שאני צריכה לפנות לי שנה לפחוח כדי לקבל רשיון נהיגה. אני כבד לא אלברת על הכסך שוה עולה. חשוב לי יותר הזמו שאני תבובות. זו פאשלה לא נורתלית בשרות לאזרח. . אנש רואים את הזלוולי.

המקידותית והפוליטית. אצלנו נשתרר זה מכבר מצב של דיקטטורת מקידים. כמו היו שועי־עולם, הם מתעלמים ממרומי לשכותיחם מהצרכים והמצוקות של האזרח הפשוע. אין חדש במצב הזה. גם מדינות נאורות בעולם המערכי סובלות מפגעי המתהל הציבורי שאיננו עומד על רמה נאוחה. אלא שאצלנו, כמו בקו העימות של חיי היומיום עומרים אתה ואני, סובלים וממשיכים. אוחנו, בני משפחותינו או מכרינו,

ממתינים הודשים בתור לטסט, מויעים בפקקי הנועה מיוחרים, מתייסרים בתורים לפני גוברות העיריה ומט הכנקה, ונאלצים לעבור מסלול מכשולים מעצבן בכל פעם שאנחנו נוקקים לאישור בכתב מרשות ממשלתות כדי לייבא לכאן או ליצא לחו"ל. וכמובן מבלי לחוכיר את התורים בקופת החולים, חברת בוק או במוסדות דומים. בשבועות הקרובים נויע גם לשם, ותאר את תמונת המצב, נשתדל לחשוף עוברות חדשות ולהמים לקחים שאולי יסייעו לך ולי. אבל הבעיה איננה קשורה רק למחדלי תביודוקרטיה, המן המדאיג של התופעה נוגע לציבור הרחב ולא

פרק חראשון של "האורח הדפוק" פוחה סידרת החקירים הנוגעים לחיי יומיום שלך ושלי. האורח

הישראלי משלם המיסים והמשרת במילואים, ושחק יותר ויותר תחת מכבש הבירוקרטיה

דק לבקידות. תאורה הישראלי מצטיין באדישות ובחוסר מעש. זן תופעה התולכת ומתרחבת בשנים האחרונות ואם חרצו היא כאה עכשיו לידי ביטוי בוטח עכשיו באלם הכללי נוכח השביתה המתמשכת של עובדי "קול ישראל" והטלוויויה. הדתמה איננה מפריעה לרוב הציבור שהתייחס אל התקשור תאלקטרונית כמבשיר בידור, לו יש תחליף, לא כמבשיר הכוחי לשמירת אורה חיים דמוקרטי ותקין. מי שמוותר היום על כלי ביטוי כזה, יוותר מחר על חלק מוכויות האזרה

אם 66 אלף אורחים בישראל של 1987 ממתינים הקופה ממושכת לתורם למבחני נחיגה, זו תעודת מניות לא דק למשרד הונחבורה ולשר תיים קורא שבע הרצון, אלא ום לאותו ציבור ענק של אורחים. שחלקו הגדול פנע, אינמ יודע לעכוד על וכויותיו, ומשלים עם כל גורה כגורל משמיים. לכן, לפני שבעה חודשים יומנו את המוסף המיוחד "דו"ה מעריב – האורה הדפוק" במטרה לעודר את

הציבור מארישותו ולועוע את הבקידות המתעמרת בו. המוסף וכה לתנובות רכות, ומשום כך אנחנו מחדשים את המפע בסידרה תחקירים התחייוקים להופעות השלילות הקטמת לכאורה, אשר מפררות את חזינו בגרול.

יעקב ארן

פי ירחי מנתניה, חייל כן 21. התחיל ללפו נהיגה כשכבר היה בצבא. פעפיים נינס

למיבחן מעשי (טסט) לנהיגה ונכשל. הלפס

ערן ח. מרמת-השרון מתגיים כפכרואר 88.

כשהיה בן שבע־עשרה וקצת החחיל ללמוד נהיני.

חדש יולי הוא מחכה למיכחן נוסף. יפה אידה, בת 40, אם לשלוש כנות: סוכנה

מכירות שהחליטה לשכלל את שיטות הצכורה

לנסוע במכונית פרטית כמקום באוסובום. כאשת

השנה ניגשה לטסט ולא עברה אותו. מאו היא מחבה

במחשב משרד הרישוי כממחינים למיבוע נוינה בעל

כלא שיהיה להנו שבץ של מושג 0 מחי יניע חודה

להיבחן. נותרו לחם רק תקוות ואשליותה

כ־60 אלף תלמירי נהיגה נכל הארץ רשומים

למוער חרש.

- האחרונה היתה בינואר השנה. מאו היא מזכה

"וו כחשה למדינת ישראל שכך קורה. לרבר האווירה במשרדי משרד הרישוי בתולון ביום חול - נאלץ לרוחף, להרים את הקול ואולי להפור שולחו. המסום דותו. המצכ האסתקי מועוע, כפו בתחנת רכבת של אמצע השכוע שעכר מחופת את הטענות הקשוח עזוכה. הקירות מלוכלכים. הריצפה עוד יותר. ברלי שיש לאזרח המאוד קטן – במקרה זה במיוחר – נגר סינריות בכל סינה הולוול בקהל וועק עוד לפני הרשות, ומשרה עליו דיכאון ותסכול. שמבקשים שם שרות זה או אחר.

בכניסה עומר איש עם מווורה פתחה ומכריז על סקורתו: "קסשות, עשים, אסישונים". יש הגיון במכירת אסיבונים בפיותו של משרו והיישוי, הבאים בשעריו קטן באיוור הזעשייה המרוחם כן הפיר. איך מגיעים בשעת בוסר מוסרמת, רצוי שינטיידו כאסימונים לשם כלי מכונית, לא כרור. כל יום שלישי עורכים משר התחבורה מצפצף על כולנו. השך קורפו אחרים כדי להודיע בצהיים לבני משפחה רואנים שהם עדיין שם, נרחקים בתור. באלם המלוכלו משתוכים תורים ארוכים ועצבניים של אורחים שויתורו על יום . של אנשים כל וחוצר מלאה מפסינים בשלנות. שתי עבורה כדי להגיע לכאן ולפדר עליינים דוומים שודת. חוד אחד לפי שבנפה להבון בסעם הראשונה

וויוניים שאין אמשרות לסירם בשום מקום אחר. את מירת שביעות הרצון שהטיפול אפשל היה יוהא בשיטה אמייסנית. ני שנושר יוצא, ומיר מבניטים לשמוע מיר בכניסה – בידומים וקללות עסיסיות את החלמיו הבא, באו אולי המשם להרביש – 00 לכיתן האשובים הארישים לחץ זו פלת המשתה לחץ אתונים מבין אלת שהצפותמו לחבר בשת בינוניי של קות שיווים מראש שכשבים ליפנל את השרות ותש

משום כפו רשיון נחינה צריכים לחכות כליכך הרכה אני כל כך אני כל כך שעולה מספיק כסף. אני כל כך פלצת כעם. היום אני כבר אחרי יאוש. נכנסתי לאמרה. יושבת ומחכה בסבלנות ולא רואה שיהיה לווה מורון, אומרת יפה אירה. השוח נגר האורה. המימסר שצריך לסייע פוגע, תר נילויי חוסר רגישות, אטימות, ארישות וול

השקרים הממונים מטעמו אינם מסוגלים להעניק לדטר האורחים שרות אלמנטרי – שבמדינות - פעניות רבות נהפך לעניין כמעטיאוטומטי אשרות לובחן במיכחן נחיבה מעשי במרק זמן סביר ני כמן כמן ב'פרשת השב"כ", יש תחום רימרומים, יים ביון השישה הקלוקלת והוא נותר פרוץ לישלוחיום הלאינוקיות של "מאכרים" למיניהם מצר אר ושחורום" מצר שני

fen'than's Turky

לא רק בוצלון. גם בנתניה יש משרד רישוי, צריף

שם מבחני נהיגה עיוניים וחיאוריהו. על לות ברול

בכניסה כתוכו המבוצים בין ג לימו כבוקר. כחרץ ים

חתר שני לכאלה שנכשלו. כמנים כיונה אוניו, הבייבון

सामध्यांच ठ

במקום, היו צעירים תלמידי תיכון. זאת כמעט הפגישה הראשונה שלהם עם הרשויות. שיעור טוכ

(המשך מהעמוד הקודם)

בתורשים האחרונים מככב אגף הרישוי בתקשורת כגלל סכסוך שפרץ בין המורים לנהיגה לכיו רשויות המשרר. במשך חורש ימים לא התקיימו כלל מבחני נהיגה מעשיים. המורים טוענים כי הלחץ שמפעילים עליהם התלמידים כרי שיגישו אותם לטסט הוא בלתי־נסכל, המורים לנהיגה מאשימים את אגף הרישוי במשרד התחבורה בתיפקור לקוי, והסיבה – לרבריהם - מחסור בכוחגים. המשמעות מכחינת האזרח - סרקי ההמתנה הממוצעים לטמט נעים בין שלושה חורשים לשמונה תורשים, תלוי כאיזור.

ד"ר ח.ג. מרמת־גן, בת 36, מרצה כאוניברסיטה ועוסקת כמחקר. התפנתה רק בשנה האתרונה ללמור נהיגה: "ידעתי שבין טמט לטמט מחכים כשלושה תורשים, לכן לא התחלתי עם זה עד שהשלמתי את כל בשרות לאזרח. את רואה את הזלזול. כולם לומרים רק התארים. זה הסקנרל. ידעתי שאני צריכה לפנות לי כרי לגמור עם זה. לקכל רשיון. לא לומרים כרי לרעת שנה לפחות כדי לקבל רשיון נהיגה. ביולי השנה - בגלל אילוצים של זמן. זה נודא. ככל הקריירה שלי נכשלתי בטסט ראשון. מאז אני מחכה. אין לי מושג לא נתקלתי במצב יותר גרוע בנושאי לימוד. אני מתי אוכל לעשות את הטסט השני. אני ממשיכה לקחת שיעורים כרי לא לרדת ברמה. אני כבר לא מרכרת על הכסף שזה עולה. לי יותר חשוב הזמן שאני מכזבות על כל הפרוייסט הזה. הגישה של הרשויות איך יוצאים מזה. רני עקל מנהל בית־ספר לנהיגה לעניין יש בה משהו לא טבעי. זו פאשלה לא נורמלית ברמתיגן, ומשה אחיו עובר אצלו כמורה. מספר משח:

"בוקר אחד באתי לבית־הספר ומצאתי שם כתובת ארגון מורי הנהיגה בצפון ת"א וגושרן: "יום אחר כתבו לי על כל הכגף של האוטו: 'מניאק, רוצים מרגישה כמו לכודה בתוך מעגל סגור, על לא עוול בכפי. אין לי מושג איך יוצאים מזה".

גם דני ומשה עקל, מורים לנהיגה, לא יודעים

"חורנו בשתיים למשרד הרישוי. טילפנו

שתיתי מחבוקר, תיקקדתי כמל רובוט ולא יכולתי

בעלה של י.שנ "זה חירו מעשרו נבוי, החוירו

להתרכו: זה כח שקורה אצלנו. ואני חקורבן".

הבוחן נכנס למכונית אדום מכעס וצועק...

לצאת מתאומו".

מהמשרד, יצא חתוצה, אתרייבן חור ואמר פי באילו הוא עושה לה שובה. לא משלמים להם לצאת מהאומו" משר שטרמן, המזרה שלה: ימוע שבותן אחר אני לא מהבור למבור על זה בשהיקה, מה וה תלת ואמרו לוג שוצטרך לעשות בין החלמירים היא צריכה לטוע לירוח הכי לעדהבל מדובר

בטסט פעמיים. הטסט הראשון שלת תומיים לעבוד שעה נוספת".

לא בת 18. יש עלי לחץ בכית. צוחקים ממני שעד היום אין לי רשיון נחיוה. כשניגשתי לטסט חשני חיה לי חוסר מול. בא בותן חדש, רק יום אחד הירו בעבודה. שלוש דקות ישבתי באועו. אמר לי מתחלתי לפחד. מת יחיה אם אכשל שובו המצב :: תווה יוצר מתורים, פתרים, לרוצים".

ש. מהרצליה, אם לשלושה ילדים, נכשלה 🛮 לחזור בשתיים, אולי יצליה לשכנע את חכוחן

"התחלמי ללמוד וחינה בגלל הילדים. אני כבר .. לחולה, ושוחחו עם וציני וועד הכוחנים. אחרי דין ודברים נתבשבנו טלפונית שאפשר לצאת לטסט. תתלמידה עדיין חיתת בלחץ לא מומלי, וההמתנה כמובן רק חוסיפה עליו. בסופו של דבר וכנס חבוחן למכונית אדום מכעס, והתחיל לצעוק לפנות שמאלח, חשבתי שחוא מתכוון לרחוב י- 'אני אואת להם, אני אסדר אותם'. שתי הבא... - וזהו. המישה חודשים חוביתי לשסט, יחתלמידות שלי, יש. ותלמידה אחרת שהמתינה ובשלוש דקות תוא קבע שאני לא יודעת לנחוג. נם היא – וכשלו במיבחן. אני לא אומר אם בצרק לחץ לי על חברקס. חכשיל אותי, באותן יום או לא אני רק שען שבצורת כואת אף אודד לא חבשיל את כולם, ויותר לא בא לעבודה מאו היה עובר את העפק. עבשיו מי יודע מתי חיא יש: "וה היה משהו מרא. במש מניעה נמשית.

ביוז.ג שיבלה י.ש. באמצעות המורה שלה, מאד אני על חפוים. תבריחו את תבוחן לבחון משה שטרמן, זימון לטסט לשעה גו בצהריים אותי. הוא רתח מכעם, אני, שלא אכלתי זלא במשרד הרישנו בהרצליה, "מעשר בבוקר חיותי בחכנות. מחרגשת, מתכונות, עושה חזרות. לא אכלתי ולא שותיתי כלום ב-12 בדיוק וזבורון לבום לי אשת שכמעט החמושטה, חבוחן נכנס לאושו לאוטו. אמר לי לחתניע, ומתאום קראו לו מהמשרד, יצא חתוצה, אחרייבן חזר ואמר פי

לולת ואמרו לנו שוצטרך לעשות בין החלמירים הגרלח - מי לא יוצא למסט חיים. הוצאתי את הופיתקה אין ששטי, הוא פרצה בבני, המתו שלה

waesin 8

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר

צעיר עד גיל 26, אתה יכול להרוויח יותר!

דולרים ירוקים – כשביל מסט. אני לא מלאך. אני לא

רוצה לעמוד בפיתוי. לא מוכן שהמערכת תעמיד אותי מה קרהו היכן נולדה הבעייהו

ענקית על הלוח: 'משה עקל, אני מוהיר אותך, אם לא תיתן לי מסט, יש סכנה לחייך". דני, שהוא גם יו"ר

משה עקל: "בערב אייאפשר לשבת כבית. כל

- דני עקל: "אין כמעט יום שלא מציעים לי כסף

הזמן טלפונים. מאיימים. מתחגנים. מאיפה אני יכול

להביא טסטים: התלמירים בורחים ממגי כי הפיצו עלי שאני נותן טסטים רק למי שיש עיניים יפות - למה

טמטים!".

ד לפני כעשר שנים נקבע התור למבחני. הבהינה המעשיים על ירי ציון שמו של הנבתן מטעם משרד הרישוי. התלמיד היה מקבל את הזימון למיכחן באופן אישי, והיה מנותק מתלות במורה לנהיגה. המורה רק לימר. המחשב של משרד הרישוי – שאז עדיין היה הרכה פתות 'הכם' מאשר הוא אמור להיות היום – קבע מי ייבחן מתי. תלמיד שלא היה מרוצה מהמורה שלו יכול היה להחליפו בכל עת ועדיין לגשת לטסט בתאריך שנקבע

בשנים האתרונות הונהגה שיטה חרשה. היום איש אינו זוכר מרוע ומתי בריוק זה קרה. בשיטה הנוכחיה. מקבל כל מודה לנהינה הקצאת מקומות מאגף חרישיי. תאריכים בלבר. את המשבצות הריקות למילוי שם התלמיד המתאים לגשת למיכחן המורה צריך למלא אילו מספר התאריכים הפנויים היה וצפף את מספר

דני עקל: "אין כאעם יום שלא תציעים לי כסף – דולדים ירוקים – בשביר מסט. אני לא מלאך. לא דוצה לעמוד בכיחויי.

התלמידים המעוניינים לגשת לטסט – השיטה היתה עובדת שוב. הבעייה מתחילה ככך שהיחם גין מספר השטטום המוקצים למורה לנהיגה לנין מספר המועמרים הממתינים נע כין 114 עד 119, חלרי כאישר וכתקומה. כלומר: על כל תאריך חמן לטסט יש למודה לפחות ארבעה תלמירים המצפים לדם, ובפניו ניצכה

יורעת מה אזגים היו עושים. אני נרשוי אתן הזצת כיחוי עם הטפטים שלו, ואמרתי לו, שילך להפש לו

שבון חדש וכלונדי המושך לסטורנטים, לחיינים, לכני מענר לשכיכים וכשצמאים עד מל 45

חבעייה לקבוע מי קורם למי. תמי בניסחי מהרצליה היא מורה ותיקה לנודגוג גם במשאיות: "יום אחד נכנסתי לאוטו שלי, בפנים ישב תלמיד ועל המושכ שלי היהה מעטפה כשמתחלי אותה גיליתי כפגים דולרים. לא יודעת כפה, אילי אלף. חתלמיד אמר שוה בשביל לורו את המסם לא

יוסקה בלי תיק

השר יוסף שפירא אואר שלא הבינו אוחו. 20 אלך דולד לכל עדבי שיסכים לערנספר? לא סתם פליטת פה אותללה. הרעיון הוא רק חלק תהפתרון שלו לבעיה הדמוגרפית. מרגיז אותו שזה הודלף בלי עטיפת הצלופן המבריקה שעליה מצויירות גם מלים כמו "עליה" ו"עידוד נשים לווחד על הפלוח". תה הוא עושה בתתשלה. לא הרבה. חתש שנים בפוליפיקה הישראלית בלי להשאיר שביעת אצבעות. אם לא היו אסירי התחתרת, הדתוגרפיה, חגורות הבטיחות ועכשיו הטרנספר, כמה היו שומעים עליו.

תאת יאיר לפיד

וא אומר שהוא לא אמר. ואם הוא אמר, לא הכינו אותו. הרכרים הוצאו מהקשרם. המ תמיד מוצאים, ככה זה. השר יוסף (יוסק'ה) שפירא טוען שהוא ככלל לא הוכיר את המלה טרנספר. הוא אמר רק שצריך, מתוך מה שהוא מגדיר כ"מגיעים הומניטריים", לעזור לערבים שרוצים לעזוכ את הארץ. מישהו בקהל שישב כסניף המפריל באשקלון שאל איך בריוק אפשר לעזור להם ושפירא, מהמותן, זרק שצריך לתת לכל אחד עשרים אלף דולר. סכום יפה, בייחור כשהוא מוקרש למטרה הומניטרית.

"גו, טוכ", שפירא אומר במכוכה קלה, "מישהו שאל, עניתי, כל העסק היה לא רציני". מאותר יותר, כשהוא צובר קצת כטחון, שפירא מסכיר שהרברים שאמר לא היו, בעצם, סחם פליטת־פה אומללה. הרעיון הוא חלק, רק חלק, מן הפתרון שלו לבעיה הדמוגרפית כישראל. מה שמרגיו אותו היא העוכרה שהם יצאו הוצצה כלי עטיפת הצלופן המכריקה שעליה מצויירות גם מלים כמו "עליח", "קליטה"; "וכויות הפרט" ו'עירוד נשים לוותר על הפלות". עם או כלי עטיפה, הדברים רלפר התוצה ועודרו טערה תקשורתית הדיפה. עווריו של שפירא אמנם טענו בפני עתונאים שהוא קיבל גל של סלפונים ומברקי עידוד. אכל אישיות ככירה במשר"ל, שבילתה בקירבתו נמשך חלק ניכר מן היום שלמחרת הפרסום, העירה שהיא לא זוכרת שום תגובות כאלה תאומים חאג' עווד, ראש המחלקה הערבית של המפר"ל, אמר: "נתייחס לשפירא כאל כהנא. הוא וכהנא) הציע לפני שנה חמישים אלף דולר לכל מי שיהגר, ושפירא הודיר את המתיר לעשרים לאשקלון ותשב שווא נמצא בקצה וישולם ואף אוד לא אלף". שפירא ועווד הטפיקו מאז להתפיים, והטערה שכבה במורדות יחסית. כלשכתו של שמירא התייצנו והגיע לעניין המינסמי, בסן הכל הוא לא טישס של המתון, אבל במלגים היותר קיצוניים - שרם מקור בינתיים רק שני ערבים לגביית דמי התגירה, ויריב איש שרנספרי. הוא אוים רך, אחר כוה שלא יכול פוליטי במחנח היהורי הציע להפקיד סכום מקכיל לפנוע בניק - מממם או לא המר אוכל עשרה במחד בחשבונו של שפירא כדי לממן את תנירתו של השר לארותת בוקר

> מאיזה כיונן באה הדליפה לא ערור כמו הרקע יומיים אחרי הדליפה כמרכו המפלגה, וכינה את האפשרי, כאהר מהחדשים הקרוכים, השר יוסף שטירא המדליפים עדת שיבלים, חבר פורעים, כיכי שומכון. אמור להתמודר מול השר ובולון המר על ראשות בשסיים לדבר יצא מן הישיבה בטריקת דלת קצת הממד ל. בכל מסרח, גם אם זו חיות ידיות מכחו משח להאמין שתבעם שלו היה לנמרי לאימחוכנן.

> > अध्यक्ष्यंत १०

המחנה של המר, שמירא ללא ספק סיפק את התחמושת. "מה שקרה לדעתי", אומר ח"כ יוסי שריר, יהוא שהאיש הזה, שאין לו בעצם שום נפיון מוליטי ושמצטייר כתערובת של ירחימאל ושלומיאל, נסע ישמע, או הוא נתן לעצמו לחסחף עם שטף הדיבור

בניגוד לוכותו הרגילה, הופיע חשר שפירא לקו חירוק תומכים בטרנספר כפי שתיאר אותו

הרברים נקראו מחוך דף שעליו, מודה שמידא, נכובו ראשי הפרקים לנאומו. חוץ מזה קשה מאד להתפרץ בועם ספונטאני אחרי שחיכית כמה שעות טובות

האמת חיא שאין לשפירא סיבה לכעום. לא כות הפוליטי – הוא די מקובל. ביום קבו שמידא וצוי וגידןי את המרליפים, פורטם סקר שערך מכון צומית (צוותי מרע ותורת), לפיו 66 אחרו מן הרכנים מעם שפירא. 15 אתווים אפילו תומכים בטרנספר שלא מרצון - גירוש, בעברית פשוטה. הסקרו אגב, נמסר לעתונות דרך לשכתו של והפתעה, הפתעה השר חסי

בי נשרלם - מאוד יכול להיות שהצליה.

לד שלחנו של השר ללא תיק יוסף שמירא

מות משומש, צבוע בשורה בעולם בעולם שמירא בעולם

המוליםי שלנו וקשה לומר שהטביע בו תותם מיוחד. חוץ וכרומה במעם ולא שומעים אותו, הוא גם לא וחות נקוות אצל העתונאים השמאלנים וכל חיתר, שפידא - גם לדעת מתנגריו ומושבעים - הוא אחד - ברבה להמוובב בכנסת. אפילו חברים בסיעתו, כמו צל אלנו כבית – אני זה שהרוויח. אכל אם לשקוע האנשים הנחמדים והגעימים שיש בכלל בפוליטיפה פר קבו בגלוחית המים המוליטית של המפריל, אולי הישראלית, אבל להיות נחמר זה נחמר, לא יותר מוה מל את המי צרק והתונגרות התוקה ביותר לרעיון ישפירא תמיד אומר לאנשים מה שהם רוצים לשמוע". יבינסר נאה מצד ותיקי המפלגה, המתונים. קרוב אומרת אישיות בכירה במפר"ל, "תוא רוכש אתרה מתוך 1054 צירי המרכז הם אנשיו של ד'ר בסלות רבה. רבה מרי", מה שעוור לו, הוא המראח לק מת שמרם החליטו למי יחנו, קולם בכחירות החיצוני שלו. לשפירא יש פנים רחבים, מונה או חמר רצה לאותת להם ששפירא קיצוני קיבוצניקיים משהו, וחיור שמומיע לעתים תכופות

בהערר תמקיר מיגיסטריאלי מוגרד, הפעילות בשנו הניליה (תנועת ההתנרבות לעלית הרתית). הנמרצה ביותר שלו מתוך המשלה היתה למען להי מות לא משהו מיוחר, מתם חיק שחרור עצורי המתורה היהריה מלכד וה לחץ חוק נשוחיהם בימים מסיימים. בענייני כלכלה, שריניות

ח"ל אכנר שאקי, מורים שהם בעצם בקושי פכירים אותו היכודה של ממש. שמירא, בניגוד לרוב המוליםיקאים הרתיים, אינותים לנשגין אנו ווכידוליות שלנום בשיוות מונות

צילותים: נאור רהב

ידירותיות עם אנשי השכאל, כמעם שאינו מקיים שום קשר עם הצר שכנגר, ומא הצביע אמנם בער יציאון צח"ל מלבנון, אכל לכד מוו הוא בוציך כלל מיישר ק מאוד, לא חמיד עם אוויזה ממשית כשחה המתנהלה. עם הימין המאון לאומי. ביותיים המיניסאריאלי היא כמעם שאינו מורגש. מלבר עניין עצורי המותרת ונושא והתנולריות, אמשר לוסף לוכותו את חעובריה שווביא לשולחנה את הפחקר המוכיה שהעורות בשיחות

יוסף שפירא: "עדת קניכלים,

(ונמשך בעמור וזכא)

בתוך העיר יחטכו קורבנות. בנחינת כל המציל נפש מישראל, כאילו הציל עולם מלא. לשפירא יש סיסמה שהוא מרכה להשתמש בה: "כואו נחשוב כגדול – ונעשה נקטן". הוא לא הבנאדם שישלוף תוכניות־חומש, אלא מעדיף לטפל במה יהיה

מַחר, במיקרו. את המַקרו, ברוב המקרים, הוא משאיר

לאתרים. המומחיות הגרולה שלו היא בטיפול בבעיות

וא זה שהביא את התוכניות – שעריין לא מומשו במלואן - להקמת מרכזי קליטה ישוביים לעולים מאתיופיה. לפני שהגיע לממשלה הקים, כמעט לבר, את הישוב יושעיה. אילו היה שפירא מקבל לידיו את אחר התיקים הביצועיים של הממשלה (שיכון, קליטה, תחבורה, אברגיה) טביר להביח שהיה עושה עבודה טובה, בלי שום זישקין, אבל יסורית ורצינית. יש רק תיק אחר שהוא לא רוצה, "את תיק הדתות (כו מתויק המר). זה התיק האחרון שהייתי רוצה לקכל", הוא אומר וצוחק, משועשע מבריוה פרטית שכנראה רק כמפר"ל

יחד עם ואת, כשהחליף את השר המר במשרד הרתות, הוא לא הצליח לגשר על הפערים הפוליטיים בינו לבין אנשי המר לטוכת פעילות המשרר. כינו לבין מנכ"ל המשרר זכולון אורלב היתה, במקרה הטוב, חוסר הכנה. אורלכ עונה כ"אין תגובה" נחרץ כששואלים אותו על עבורתם המשותפת, אכל במשרד אומרים שכשעולה נושא כלכלי, או אפילו דתי, שאינו מעניין את האנשים "שלו" – שפירא לא נוטה לטפל כו ברצינות יתרה.

כענייני ההתנחלויות הוא נץ אמיתי. "למה לערבים מותר לשכת באמצע הכרמל ולמה שאנתנו לא נשב באמצע תברוזז" הוא שואל ועונה, רטורית. מכל מקום, בתוך המפר"ל הוא ממוקם בקצה המתון של

"שפירא, חערובח של ירחואיאל זשלומיאל, הוא לא טיפוס של יאיש שרנספרי. אחד כזה שלא יכול לפגוע בגיוק – ולסוולם או לא".

הפלג הקיצוני. מומחת אמיתי בניסוח רך, מתקבל על הרעת, של רעות קיצוניות. השותף הפוליטי שלו כמצ"ד (מחנה ציוני דתי, הרשימה שהתפלגה מהמפר"ל, יריכתה כבחירות לכנסת היוצאת) כמו כמפר"ל לאחר האיחוד מחדש, הוא הרב דרוקמן. אכל את האיראולוגיה הוא שואב דווקא מחנן סודת. בדומה לאביו האדמו"ר ולאחיו האדמו"ר, יוסף שפירא מוכף בחצר קטנה של מקורבים, המעניקה לו הרבה תמיכה נפשית אכל גם קצת מבורדת אותו מן העולם.

ה'חצר" של שפירא - וכראשה רוכרו

יוסף שפירא נולד לפני 60 שנה לארמו"ד ישעיהו שפירא, "הארמו'ר החלוץ", מייסר תגועת "הסועל המזרחי", גאון מפורסם בתורה שעלה לארץ מרוסיה התיישב בכפריטינס. כשהיה בכיתה ח' עברה המשפחה לתליאביב והוא למד בבית הספר "תחכפוני". בכיתה המקבילה למר ילד בשם יצחק מדווכיץ, היום מודעי. בתנועת "כני עקיבא", הגיע לתפקיר המזכיר הכללי של התנועה, וכיהן בו 22 שנה. זכולון המר אמר פעם, שהוא (המר) עסק בעשייה תנועתית עוד כששפירא היה פקיד כ"כני עקיבא". כשפורסמו הדברים חיכה

המאור־נמרץ אבנר פוקסמן – הצליחה, כנראה, לנטוע בו אופטימיות, שאינה בהכרה מציאותית, לגבי טיכוייו ככחירות הפנימיות על ראשות המפלגה. שפירא, בניגוד להמר, אינו צריך לעבור בבחירות הפנימיות את מחסום 60 האחוזים העומר בפני המועמרים לקדנציה שלישית ומעלה. הוא גם מקווה שהברית הבלתי־קרושה ההולכת ונרקמת בינו לכין סיעת בן־נתן תיתן לו סיכוי טוב כהרבה מזה הגראה לעין. בשיתה שקיים בעיצומו של המשבר האחרון אמר לו אחר ממכריו: 'הרי אתה יודע שאין לך סיכוי נגד המר". שפירא חייך ואמר: "לפני שנה בריוק הייתי בבית־החולים (הרעלת רם) במצב קשה. היום אני חי, מרוצה, מחייר, טוב לי. אז זה לא יכול להיות כל־כך

"לפני עונה בריונ

החולים (ונהרעלון

רם) במצב קשה.

היום אני חי,.

מרוצה, מחייך,

שוב לי. אז זה

לא יכול להיוח

כל־כך רע".

שפירא: רוכש אהדה

בקלות רבה מדי.

היום. שפירא עסק, לרבריו, בהקמת סניפים חרשם

הרחיב את האחיוה כחו"ל והסך את התנועה למקופה

לעליית צעירים. כשעוב את "בני עקיבא" נכור

להנהלת הטוכנות היהורית וכיהן בה חמש שנים. באת

התקופה הגיש את מועמרותו לקרנציה נוספת, תכש

בעיקר מפני שמהלכיו לפילוג המפר"ל ולהקמו

לכנסת, היה שפירא הכוח המניע מאחורי האיוור פי

המפר"ל. מאו החל לכנות את כוחו עם מכט למנהיות

כשיוסף כורג פרש מן הממשלה קיבל שפירא א

משרתו הנוכחית, כחלק מן ההסכם בין מצ"ר למש"ל

ח"כ אבנר שאקי בא או ללשכתו של שפירא: "אנותי

לו, הרי אנחנו עכשיו מפלגה אחת, מאחורת. כא נקף

לבחירות פנימיות ותתמודך איתי על המישרה וה

טענה המרכזית של שפירא, לקראת הבוקה

היא שאם התנועה רוצה לצאת מן הכול

אטרקטיבית - היא צריכה להחליף

הְהנַהגה (כלומר, המר, כדמאיר, שאקי) בוצהגה ובא

לחלוטין וכלומר הוא). הרעיון הזה, אגב, אינו כלפי

לשפירא. הייאוש במסר"ל הוליד כבר כמה דעיתות

פרועים יותר. אחר חרעיונות המקובלים לאחרונה

אף שטרם מצא את דרכו לעתונות – אומר שבי

לווחר על הרמוקרטיוציה בתנועה ולהעמיר ועד חרום שתבחר בהנהגת חרום. הצעה אחרת מוברת העמרתו של הרב יהורה עמיטל, ראש ישיבה

עציון, בראש המסד"ל. בסופר של דובר, אומרית האף והנסיון, יישאר המר, עם כן מאיר ושאקי מאאריה. "הבעיה של יוסק'ה לפני החברים", אופר את

יצחק לוי, מוכ"ל התנועה ואחר מידידיו הקרביה

האנשים הכיימתונים וסובלניים שאני מביני

אומייני למצב המפלגה, שתיה בכזה טשמיש עמד

שכל מי שמביע עמרה ברורה נחשב לקיבוני. נוספ

למשל, כישיבת הממשלה שהתנהלה יום אות

שעופרה מוום נהרגה מבקכוק תבערה הסיח של

כשמעון פרס 'אתה רואה, פעילותר לפירום והיני

הבינלאומית מעודדת את השרורי. פרם, נדחב תח

אמר כתגוכה: "מאיפה אתה יודעו אתה מדכר ב

(ומשן בעמון

יש מי שמורו להגיר, בתגובה, שרק במצ

כמתרן וסובלני.

שפירא, "היא שעשו ממגו קיצוני כומן שההא

שקעה כשנים האחרונות ולחזור לוח

לאחר שמצ"ר הצליחה להכנים שני נצינים

מצ"ד היו בעיצומם.

הייתי בבית

כשמלאו לו 17, נפטר אביו. בתום לימוריו החל לעכור שפירא להתגצלות או הכחשה של המר, הוא מחכה ער

לוכותו של שפירא ייאמר שהוא לא נמשך אחרי

גל החקצות מרחית בהשפעתת המדרבות של

ש"ס שגורה אחריה חלקים בממד"ל. הוא ממשיר

לחחזיק בבותו שלוויזיה. על תפנים הרחבים,

החביבים, לא עלה זקן. הוא גם היה אחד מיוזמי

החלטת המפר"ל שחכיוה רשמית ברבנות

- קיצוניים ובנינוד לתחלטת חרבנות חראשית

לקנות את כל התיטה לת זקוקה ישראל בחו"ל,

עקב שנת השמיטה, חירו שקירא מי שלחץ עליו

לבעל את החחלטה. שפירא ום תומך בהתקובות

לתנועה הקווסרווטיבית בארח"ב. "ניליתי

שנשהם מניעים לארץ הם מצטרמים לאנשי

חקימה הסרונה, צריך לקרב אותם".

אזהרה – משרד חבריאות קובע כי תעישון מזיק לבריאות

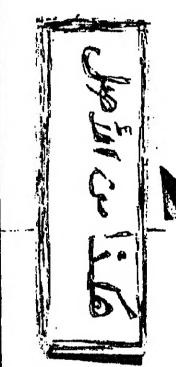
יש לו טלוויזיה. אין לו זקן

ל יוסף שפירא, באמת, אפשר לחלבים את מקלישת העתיקה "הוא נשאר איש פשוט וחביב", בקצה ת־1.87, מ׳ שלו יש תמיד חיוך. חוא מסביר פנים גם לאויביו, וכעולמנו הבוגדני הוא נחשב לאתד האנשים חלויאליים כיוחר.

מי שטוגר את החשבונות בשבילו חיא גוכה, הראשית כמוסר חדתי העליון. בשוה שעברה, שונו. אין לה שום בעייה להרים טלפון לעתוואי ולששוף אותו על שורה שלא מצאה חן בעיניה. - כשרצה השר אריאל שרון - בלחץ חוגים חרדוים "לפני כמה שבועות", מספר כחב "הצפח" שאול שיף, "פרסמתי ראיון אם הרב יצחק לוי! כמח ימים אחדייבן פושתי את יוסף שפירא ואשתו בחתונת תכן של מרב לאו. היא הזיות את שפירא הצידה, נעמדה מולי ומשוע והוה לו על הראש באבי אביי. בראיון עם יצחק לני, אוב, לא חיולה שום אמיוות קיצונית נגד שמיוא.

Biaeaio 12

(חמשך מהעמוד הקודם)

לעשות. העיקר שהמשטרה לא הגיעה. סך־הכל, מה הוא מצא כמה שטויות, שלדעתי מהר מאד יתברר כבר יכול לנחם סועל בו חמישים שנזרק מעבורתו?

ילרים. שתי בנות מאשה ראשונה, בן ובת מאורית, רק מרצון לנקמנות פוליטית". אשה שניה, צעירה ממנו כ־19 שנה. תיק ג'יימס כונד, נעלי התעמלות, אפרה כתולה. עוף קצת מוזר במונון לא רץ מהר מדי, או טיפס על עץ גבוה מרי. מי שהולך הכנסת, לא בדיוק שייך. נולד פעמיים. פעם ראשונה בכגרד. סעיד שראו לו. בפעם השניה בשמו החרש וכהן מגיב: "אין לך מושג כמה אנשים הוהירו אותי והעברי, רן, במשק שבשרון. זה קרה לפני 38 שנים, מלגעת בשרון. אמרו שנפלתי על הראש, שאלו איך כשהיה ככן 11. אמו של סעידירן כהן צררה שלושה זוגות מכנסיים ושתי חולצות בחגילה קטנה, נשקה הוה שקיים מפני האיש. אייאפשר להאמין שקיימת לבנה ושלחה אותו לדרך הארוכה מעיראק אימה כזאת מפניו. חשוב לי להראות שהאיש הוא כמו לארק־ישראל. חודשים הסתובכ הילד במדבריות עיראק ואיראן, חצה נהרות, ישן חחת כיפת השמים. עבר על החוק, הוא צריך להחקר ולהישפט כמו כולם. את הכגדים לכש כשככות. חולצה על תולצה, מכנסים על מכנסים. כלילות הקרים היה שוכב על האדמה וכוכה. בבריוזה גדולה ההיא עוצבה אישיותו. יש אומרים לטוב, יש אומרים לרע. היום הוא אלורימשנה במילואים, ממנהיגי השמאל הציוני, חי עם אורית ושני ילריהם הקטנים (8 ר־5) רוב ימי השבוע בירושלים. נותן את כל משכורתו לקיבוץ, מקבל כפי צרכיו. המעבר לירושלים נועד להקל על המשפחה, בעיקר על הילרים. בסופי־שבוע הוא יורר לקיבוץ, נותן תורנויות לנמק מדוע לא תפתח חקירה נגד שרון. התחבה כמו כל חכר.

> שנה האחרונה הוא לא רק רץ עם פועלים שובתים אלא גם מנסה לסייע לנכים נסכך הביורוקרטיה, מעניק "טיפולינמרץ" לתלונות על שחיתות ככית־התולים "הלל יפה" כחררה. כאילו צער העולם רק על כתפיו. ועכשיו התלונות שהגיש נגד אריק שרון למשטרה. הענין נתוך בחקירה. בחלקו גם תלוי ועומד בבג"ץ. אפשר רק לספר את מהזווית של רן כהן. שרון מסרב להגיב, למרות פניות חוזרות ונשנות. רס אחר מאוהדיו של שרון ב"חרות", מבוהל שמא ייחשף, הסכים לומר שיפה הולכת להיות קבורתו של האדון כהן הנכבד. האיש מחפש את שרון

כשהבגינו בכיכרות נתקבלו בקריאות בוו וגם חשבו תכוח עשוטרים. אנשים אתרו שהם בוגדים. מישות הקצין ואתר שהם

הבאים בחור אחרי אורי אדיב,

Rigenin 16

כבר שנים, הכל כמוכן בגלל שנאה פוליטית. כסוף למשטרה שאין להם שחר, רץ איתן לעתונות, וחושב רן כהן, כמעט 49, חבר קיבוץ גן־שמואל, ארבעה שהוא גיבור גדול. נראה אותו כסוף כשיסתבר שהכל גם חבריו הסרובים של כהן מקווים שהפעם הוא

ראש בראש עם שרון, כדאי לו שייזהר, הם אומרים. אני לא פוחר. אלא שאני לא יכול לראות את הפחד כל אזרה כמדינה, ושהוא לא עומר מעל החוק. אם הוא "כבר לפני עשרה חורשים, בינואר האחרון,

העברתי למשטרה חומר נגד שרון, על כמה פרשיות, שחלקן היו תחקירים שלי וחלקן של כלי התקשורת, למשל כתבה של אייל ארליך במוסף 'הארץ'. המשטרה ענתה לי שהיא לא מוכנה לחקור בענין. ביולי שעבר, אחרי שעברו על כ־40 מסמכים שהנחתי לפניהם. הוציאו שלושה שופטים ככנ'ק צו על־תנאי נגד המשטרה והיועץ המשפטי לממשלה, לפיו הם צריכים האחרונה היתה הוראה של הפרקליטות למשטרה לחשור את החשרות נגר שרוז.

"הנושאים שכהם מרובר: הטענה שלי שמשרד המסחר והתעשיה מונע יכוא מוגבל של בשריכבש. כפי שהיה נהוג בעבר, ועקב ההגכלה קפצו המחירים. החשר הוא שהשר שרון נהנה מהקפצה זו בסדריגודל של 200 אלף דולר כשנה. המרשה השניה נוגעת לחשדות כאילו רשיונות יבוא ברזל נמסרו למקורבו של השר שרון שהוא גם חבר מרכז תנועת החרות. השתלשלות המאורעות, ושיחיה ברור – התאור הוא האיש עצמו אינגו יבואן, והרשיונות ניתנו על סוג של כרול שבמשרד התמ'ת יש מריניות מפורשת שלא

לייבאו. "הפרשה השלישית מרברת על חשרות לפיהם סיבלה חברת 'שבחישירותים' מאשרור סכום של 150

אלף רולר מקרן הסיוע למפעלי תעשיה במצוקה, בשעה שהיא אינגה מפעל תעשייתי. שוכ, אותו שכח הוא פעיל של תנועת החרות, חבר המרכז. כתלונה למשטרה גם טענתי שבתהליך מתן האישורים חוייכה אחת הפקירות לזייף מסמכים. כפרשה הרביעית, העברתי למי שצריך מסמכים המורים על־כך שעוזרו של השר וסמנכ'ל המשרד, ישראל כץ, זייף מסמכים כדי להציג עצמו ככוגר אוניברסיטה.

"היום העסק ככר לא בידי. הבל נמצא כהליכים חוקיים. כית־המשפט פסק שיש לחקור בתלונות. כך לגבי כל אזרח, כך זה יהיה לגבי שרון".

אומר חבר מחנה שרון כ"חרות": "אריק כבר אכל דגים הרכה יותר שמנים מאדון כהן. אחרי שיתברר שהכל שטר וכוב, יתפנה שרון לטפל גם כרן כהן".

והרי זה מה שנם החברים הזהירו אותו. אלא שהוא חוור ואומר: "אני לא מוכן לפחר מאף אחד. אפילו לא מאריק שרוך. כמו שלא פחר אז, ככנדר, באותו

בוער פרצו שוטרים עיראקים לבית שליתי המתחרת לקחו אותם בדרך לאדרך לסדרו משמחת כהן. הם חיכו קשות את יעקב, אחיו כן ה־15, ולקחו אותו. האשמה: תברות כמחתרת הציונית. האת הבכור, אליתו, שהית ממנהיגי אותה מהתרת, נקלם מהכית עוד באותו לילח ולעולם לא שב אליר יותר. גם אבי ניתו בניסיון לחציל את יעקב וצריך

היה להציל גם את האח הקטן, סעיר. המחתרת נתבקשה להבריחו לארץ־ישראל. יום לפני שנאו לטחתו. החליט הילד להסל את צער הפרירה. הוא יום ריב עם אמו, שבסיומו צעק לה: "איזה מול שאני עות את הכית".

עם אורית והילדים: המעבר

מגן־שמואל לירושלים נועד

שלא יכלו להתרגל לכך שאכא

בעיקר להקל על הילדים,

אף פעם לא כבית.

למחרת המריבה המכויימת לקתה אותו משאית לתחנת הרכבת של בגדר, שם כבר חיכתה חבורה ילדים שגם הם מועמדים להכרחה. החכורה המנוהלה הסתגרה בתא אחר הקרונות וציפתה לטוב. כשמנס הכרטיסים החל לכרוס בספרנות את ניירותיהם, משהו כחבורה עורר את חשרו. הנערים התכווצו, ולפתל נכנס לקרון אדם לכוש בלבן, ולחש כמה מילים כאון הקונדוקטור. אחריכך נעלם. גם הקונדוקטור עזב את הקרון בבהלה. מה אמר "המלאך כלכן", לא נהע ש

"הסחובבתי לי, עיראקי קפן ושחור, יחידי בשבילי האשק, ולא חשבחי עוש כאו אשהו חריג".

החבורה הגיעה לכצרה, ומשם החלו הנסיונות לחצות את השאט־אל־ערכ לעכר איראן. רן נפרד מ הנערים והצטרף ל־12 גברים שעמרו להצוח את הנבול. אחרי שני ניסיונות־נפל הצליחה הקבוצה לחמוק מן העיר. מספר ימים הלכו במדבר עד שהגיע לנהר. כמעט לא אכלו ולא שתו. בשאט־אליעונ חיכתה להם סירת דייגים רעועה. גם אוצי שהמק מספינות המשמר של משמר החופים העיראקי הגיע לגדה המורחית, עדיין חיכה להם מרכר שנראה ללא סוף. הם תעו כו, ואחרי מספר ימים הצליתה הכורת ליל חורף קר של 1950. ב־3 לפנות הגברים וחילר לגנוכ את הגבול ולהגיק לאיראף

במחנה מלימים שהקימה המחתרת בבית הקבחה היהודי בטהרן שהה טעירירן בן ה־11 שלושה חודשים וווכל לכד. איש לא דאג לו, לא הכיר אותו. בכפור של לילות שברואר נאלץ לישון על מזרון דק עם שמינו עלובת. נכוכה גם תקוותו לפגוש את אתיו. כאפרל 1960 חביע למחנה שער העליה ליר חיפה, ומא לא המשמחה נאלץ להתחבא. האם החלת ידע אימה יתיה ביתו, רק ובר שלפני שינא את בעדי לוות כטפים, כדי לשחר כל מי שרק לחשה לו אמני יהכינוי של אחיך הבכור בפראות חב איתן חקש אתו לפי השם חותי חוא הזה לחוש

הגיע לקיצו באביב של ארץ־ישראל. אחיו לקח אותו לגן־שמואל. "השרות, הסוסים, תציקטורים, אירסוף פרדסים – זה היה כמו להיוולד מצש. והרתי ימים על הסוסים במרחבים הפתוחים, כש תלה אמוק. הרגליים היו פצועות משיטוטים בין הקדים, ואני לא יכולתי להפסיק. גדשמואל זה אתבה ארירה. אני לעולם לא אשכח את החום ואהבה והמסירות שנילו כלפי החברים באותם ימים. תמיד אהה להם בעל וצב. אבל זה לא היה אושר קל. תקופת התנגרות במשק היתה מעורבת בהרבה יסורים. הנעתי לחברת ילרים שהתרגלה לסכל הכל, ואילו אני ראחי הצגח תיאטרון או סרט. פתאום הייתי צריך להשיג פער של 12 שבה. אבל מעולם לא חשתי נחתת, האיש גם לא נתן לי לחוש כך. הסתובכתי לי, עדאקי קטן ושתור, יחידי בשבילי המשק, ולא חשבתי סים כאן משהו חריג. אחרי שש שנים נטמעתי נקטץ, כאילו נולרתי בו. עד היום אני מרגיש כמי

מאי 1968 פרשה ממפ"ם חבורה של כמת עשרות צעירים מקיבוצי השומר הצעיר, מחאה על הצטרפות המפלגה למערך. רן כהן, מרכז הרור הצעיר של מפ"ם באיזור הצפון, הה אתר ממנהיגי הסורשים. אחרי הסוגה כשרות בחצה של הקיבוץ, הלך ללמוד כלכלה ופילוסוסיה לאניברסיטת תל־אכיב. כאותם ימים שיגשגה העשיית אלבומי הנצחון של מלחמת ששת הימים. עם ישראל הציף את העיר העתיקה והשטחים. הוא היה זשל כלילות עם חברים בחדרו השכור שברמת-אביב ושבר על שיוויון וצרק ועל דרכים לחשבין שלום עם השנים. כך נולרה חבורת שייח – שנגא ורש- שהולה להמיף בכרחים למען שיחות שלום עם ונסיו, וכעד ויתורים טריטוריאליים. כשתפגינו נפינות נתקבלו בקריאות בוז וגם חטפו מכות לקומים. אנשים אמרו שהם כוגרים. מישהו הקצין

סמי קום הכאים כתוך אוציי אודי אריב. השתונאית ניכה לניר, שהיתה או כין הפעילים נקבתה החרשמה שלרן כהן יש גם תכונות וגם אבירה לתות עוהיג". בעיניה הוא נשאר אדם אבין פאון בעל יושר גדול. לא מוותר בשהוא חושב

העולה החדטו תשוחלים כהוכים לכל הצברית שהוא יהיה יותר טוב ומהני. מבקריו אומרים עד היום: 'האיש חסר ועט שדרה

אידאולוגי". אחרים, מתונים יותר, אומרים: "יוטי שריד הוא בטח לא. בסך־הכל הוא לא אינטלקטואל, אין לו מחשכות פוליסיות מרחיקות־לכת. יש לו אינטואיציה סוכה, התמדה ואומץ־לכ ציבורי. לא תמיד זה מספיק". רן כהן: "הייתי היחירי מכין המנהיגות המוכרת של השמאל שקכלת צרהקריאה למלחמה יצרה אצלו דילמה. אחרי הכל הייתי מפקר יחידה שלקחה חלק מאור פעיל במלחמה. כרור לגמרי שהפשרה שקיבלחי לצאת למלחמה היתה פקודה של ממשלה דמוקרטית, נכחרת, שהכנסת – ברוכ עצום, כולל המעדך – נתנה לה לגיסימציה. וצריך גם לוכור שזו לא היתה מלחמה בין צר אחר לא צורק מוחלט – אנחנו – לצר אחר צורק מוחלם – הפלשתינאים. זו היתה מלחמה בין שני אריבים. וכמצכ כזה אני בעד הצד של העם שלי. אבל ביום הראשון שרק יכולתי, בעיצומה של המלחמה, השתחררתי. ויחרתי על אפשרות של קירום מיידי העיקר להשתוצור.

ה שקרה עם הראיון הטלוויזיוני תיה מעשה נכלה. דובר צה'ל הוציא ממנו משפטים ספורים ויצר את הרושם שאני לבעד המלחמה כדי לגיים את רעת־הקהל. יש לי מספיק ערים שיכולים לספר שהייתי נגד המלחמה הזו מיומה הראשון, וששכוע לפני שהיא פרצה עוד חילפתי כרווים נגרה. ביום השיורור שלי כבר הייתי בכיכר פלכי ישראל כהפגנה של

אבל כאשר באו אלי מאוזר יותר וביקשו שאקים יזורדה מסרימה – טענו שאני המתאים ביותר לעשות את זה ושיש לה חשיבות עצומה לצהל – חשבתי שוו תהיה הפקרות לסרב. אני גם תושב שאנשי שמאל צריכים להיות בצכא. יש לזה חשיבות במאבק על דמות הצבא. אסור גם שיווצר רימוי שמי שהתנגר למלחמת לכנון הוא נגד הצכא. זה בשום אופן אינו נכון. אם הייתי להוט כליכך אחרי קריירה צכאית, כמו שאומרים, הייחי נשאר בצכא. יש להניח, עליםי הכישורים שלי, שהיום הייתי בפיעוד הככיד של צהל. שבדה שלא בחרתי ברוך הוו. אכל כאשר קראו לי או, לא יכולתי שלא ללכת. למרות שידעתי שזר ווהיה מכה קשה לשלץ שהייתי או המנהיג שלה, ואולי גם מכה קשה לדימני הציבורי שלי. ואכז, כמות והשמצות שוכיתי בהן או היתה עצומה. בעתונים מסויימים עשו לי ממש רצה אופי. אכל אני האמנהי במה שאני עושה

אחרי התמלגות של"י כולם תאשימו שם את כולם. היונה עבת מוצמה בעתונים, לא יותר מדי. אוצי הכל, פילונים בשמאל אינם דבר חדש. גם לא ההשמצות השדריות. רן כוש לפח את אנשיו לריב. בעמור שנה נבחר לכנסת. עכוויתו הפרלמנטרית זכונה להערכה. לא כל כך מכיוון המוצה החדדי, לפני שנה. כשהוומן לפגישה עם וער שכונת שמואל הנכיא כירושלים, התופל עליו המון חמוש כמקלות (ממשך בעמוד (42 או)

17 2132360

ענד ממפרד למשרד בתוך המחנה עד שהגיע ללשכה שהרברים כאמת מכריעים, אבל גם לא אדם שרוחף שימלה בקליטה בקיבוצים. בעבור יומיים הגיע אליו את עצמו. כאשר הקימו את "מוקד" פינה כהן מרצונו אליהו (הוא "איתן"), והסיוט שהחל בחורף בעיראק את המקום הראשון לטובת מאירקיה פעיל. היה חשוב לו יותר לקרם את התנועה מאשר לראוג לקירומו הפרטי. "יש משהו כובש בשילוב של ילד עולה מעיראק, חבר קיבוץ, איש צבא, שהגיע לכל הרברים בכוחות עצמו. הוא לא איבר את הנאיביות שלו. מדר מאוד העיניים שלו כורקות והוא מסוגל להלהיב מתוך

אחרים. יש בו עקביות ונאמנות לעצמו ולעניין". הסיפור הפוליטי של רן כהן הוא גם סיפורו העצוב של השמאל הישראלי. אחרי שנורמים אנטרציוגיים החלו לכרסם בשוליים של שי"ת, פרשו רן כהן ותכריו והסימו את "מוסר". הגילגול הבא אחרי לא ירעתי מה זה כרור, לא הקשבתי למוסיקה, לא ארבע שנים היתה רשימת של" (שלום לישראל). הכל נע סביב מנדט אחר, מקסימום שניים. למשקיף מהצר היה נדמה שמרובר כמנהיגות כלי גייסות. חבורה אליטיסטית של אינטלקטואלים מדברת על שלום מצך אחר ועל עורה לדפוקים ולמקופחים מצר שני, רק שאין מי שמוכן להאזין לה. המקופחים בקושי יודעים

איזו אמת פנימית. הוא מספיק נסער כרי להסעיר

שהיא קיימת. של"י התפרקה בעיצומה של מלחמת לבנון, על רקע שירותו של אל"מ (מיל") רן כהן בצנחנים. חכרים טענו שהוא התקרנף. מתי שלר האשים אתו בביצוע פשעים נגר האנושות. כשרון בן־ישי ראיין את כהן לטלוויויה כשערי ביירות, החברים לא האמינו למראה עיניהם: תשריר שירות כעד המלחמה לא יכול היה להראות טוב יותר. אלה שמכירים אותו אומרים שמאו ומעולם הוא חי בקונפליקט בין שאיפתו לקריירה צבאית ובין רצונו להיות בין המנהיגות תמוכילה של מתנה השמאל. "בגישתו לנושא הצכאי, יש בו עריין אותן רגשות של העולה החרש מעיראס שהחליט להוכיח לכל הצברים שהוא יהיה יותר טוב מהם", אומר חבר לדרך, "הצורך שלו בקירום צבאי הוא אריר, למרות שהוא מנסה להסתיר את זה. והצורך הזה

"ארים שרון כבר אכל דגים חרבה יוחר שענים מאדון כהן. אחרי שיחברר שהכל שפר זכוב. יחבנה שרוו למכל גם בו".

מעמיד אותו לא אחת בפני קונפליקטים. מצר אחר הוא תוקי את הצכא, נאבק נגר פעולות שהוא עושה. מצד שני, כאשר קוראים לו – הוא רץ כשמחה ארירה". זכך היה גם כעכור שנה, בספטמבר 81'. יום אחר חילק ברוזים נגר המלחמה, עריין חבר של"י יחד עם מתי פלד, אורי אבנרי ויעקב ארנון. למרוח שרבים בתנועה רואים כו "עוכר ישראל". שכוע לאחר־מכן קוראים לו להתניים לצבא הקבע, והוא תותם. בגיל 45 עוב את הפוליטיקה, גור על עצמו שתיקה מוחלטת, קיבל דרגת אלוף משנה והלך למלחמה שלא מאמיו

וואוד שלו בקרוח צבאי הוא

אדיר. יעו בו ווניין אותנו ראענות של

דושיטה על־פי אוריין

יש סטניסלבסקי ויש אוריין. על־פי אוריין — לשעבר שחקן זהיום יוצר, מפיק, במאי ואולי יוחר מהכל מבקר 'תיאפרון -- כל רגע נכון בחנאי שאחה נוחן לו בישוי, ואסור לחסום רגש. שום רגש. על־פי אחרים, המחאדונים ונכעס כשהם רק שומעים אח השם, מרובר ב"פסיכופאט, שרלטאן, שחקן מחוסכל, נכה, פאשיסט, חולה נפש, לא מבין בתיאטרון, רע, רוצח, אפור". לא פחות. איכפת לו? "איכפת, אבל זה לגיטימי". חוץ מזה, מאז שהוא פגש את רותי הוא גם מאושר, כמו באגדות.

מאת בילי מוסקונה־לרמן צילומים: שמואל רחמני

– סוב, עַכשיו תנשמי גשימות ארוכות. רכות.

האסוציאציות שלה, בין הרגליים שלה, מתוך

המחשבות שלה. נוגע ועוזכ אותה באופן קריר,

אלגנטי, לבוש, אמפטי, לפעמים מחוייך, לפעמים רציני. בדרך מסתכל על השעון, רושם דיאגרמות,

כששמים את השם, אמיר אוריין, על השולחן,

אוריין, שבע שנים מבקר תיאטרון ב'העיר", התיז

בקשת ארם מרוכז על כולם, פחות או יותר: במאים,

שחקנים, כותבים. אחרי ביקורת שלו צריך ללקק את

הפצע הרכה זמן וגם או לא כטוח שהפצע יגליד. כמה

"פרה קרושה. כמאית של הצגות בעלות אופי

"הרמתי יריים, התפוררתי על המושב, נשמתי

אוויר שלא היה שם. נשברתי. הוא והיא במשבר גיל

משפטים כמעט מקריים מתוך ביקורות שכתב:

אנשים מסביב יורים אחר־אחר כמהירות: "פסיכופאט,

שרלטאן, שחקן מתוסכל, נכה, מאשיסט, חולה נפש,

הערות סודיות, מורד את הקהל כמכט צד קטן.

לא מבין בתיאטרון, רע, רוצח, אפור".

"איכפת לי, אבל זה לגיטימי".

איכפת לדיו

מציצני." (על נולה צ'לטון).

"אני מתביישת."

– מאיפה הבושה?

תשע וחצי, בערך, התחילה הדרמה. הוא משך את הראש קצת קרימה, מתח את הגב לכיוון האשה ששכבה קשורה למיטה, ושאל מאוד בעדינות, "ליז, ליז, מה טורה לך עכשיו, ליזז על מה את חושכתו מה את מרגישה בחוהו". האשה הויזה את אגן הירכיים בתנועות מעוגלות מתחת לטרין, ומלמלה: "שרים קושרים את הגוף שלי, אין לי בטן, הכל רים לי, רוקטור ירוק אומר לי לנות, אחות שחקנית, נותנת בכל הגוף, עם כל הנשמה, את הטקסט ירוקה אומרת אני פציינטית למופת... נידה, טומאה,

דם, סמרטוטים מסריחים, שחיטה, לכלוך". האיש עם העם והגייר סימן בעיפרון מחודד ריאגרמה קטנה על הנייר מולו, רשם שעה, הסתכל על האשה המזיעה, אמר:

- עכשיו נשימות כלב. תתחילי לנשום, עכשיו תפסיקי, תמשיכי, תפסיקי. דם, דם, מה מוכיר לך דם:

יכול להיות האחוח תרוה. כל בן־אדם בנוי ככה.

> "בוצר לי כל הכוף." על מה את חושבת עכשיוז –

> > איך הכלום הוה נראה: "סר, מת, כועם."

"בא לי להוציא את העיניים." אוריין: "אני יכול להיות היטלד, אני

> אין בן־אדם עקבי". - תוציאי, מה את מרגישה עכשית

"אין לי כלום בגות." – אז תגי לו לרבר, ספרי על אבא שנעל אותך הארבעים. משבר התחת שלי. אוול מניוק איך שנמאט

אמיר ורותי: "כשאני מקואה וצורחת, הוא אומר לי: 'די, אייאפשר לאחוב יותר משאני אוהב אותר'."

Bracaio 18

"אוי גורל אכזר, איזה מסכנה גילה אלמנה. כל־כך קשה היה לה ועכשיו תראו לאן הגיעה היו "אני עכשיו ילדה קטנה, אני רוצה שיפנפו אותי, כוככת. גם ברדיו גם בטלוויזיה. היה ספר. עכשיו

סך הכל קטע מהצגה. רחוב קטן בתליאביב. מאיפה אתה יוצא לביקורת הזאת? תיאטרון החדר. מעבדה לתיאטרון, ליז פחימה, 'תראי, אבי יוצא מהמעברה שלי, מהשיטה שלי, של גרכה סרי "קריעה". במצב נוטף זיעה, קרובה שם כל הומן אני בורק מה נכון. הולך החונה לתיאטרוז ורואה מצער בלתייפוסק של פחות. ייתם לאקסטוה, היא קשובה לכל הוראה ממנו. הוא, אמיר אוריין, בנה לו תפקיד של מטפל או פסיכיאטר: נכנס שכל תפיסת העולם שלי מוטעית. אני לא טוסאלימו. ויוצא כתוך המונולוגים שלה, הזיעה שלה, יחד עם זה, אם אגי נאמן לעצמי, אני צריך לכסה

שהתאכזרו אל היתומה האומללה." (על "הקין של

רוחי: "כשבגשתי אוחו אמרו לי: הוא ולטורף. רע. אכור. הוא גר עם שש נשים ביחד. הסיפורים האלה גירו אותי. אני ולחבבת ולשורפים".

אבל למה כליכך באכזריות, בלי מיפת אהבה "עם המון אהבה למקצוע."

אהבת למקצוע חבנתי, מה עם האנשים! "אין לי רגשי אשמה. טעיתי פעם אתת כשיפוס שלי. אמרתי: אני מצטער, טעיתי. אבל אני לא שוט ולא קובע גורלות של אנשים, וחס והלילה שמישת ישים אותי שופט."

כוי מדבר על נורל, אני מדברת על מלה קטנה-סבל, סבל שאתה גורם לבן־אדם אדר? "כשותחלתי לכתוב ביקורת, אמרו לי – תעוב אתה ידוע בתור ילר סוב, מה שתאום אתה לוסח עלין את כל הובל הוה. אני ראיתי את התפקיד הזה כתפקד

חברתי, אידאליסטי, לא ידעתי איזה מחיר אני אשלם." איוה מחיר? "גידוי. לפנייכן היו לי חברים. עכשיו אין לי." או כמן דכל שורחו "בחרתי לעשות משהו כעל ערך חברתי". תעמיד מולך שתי תמונות. אחת של חבי.

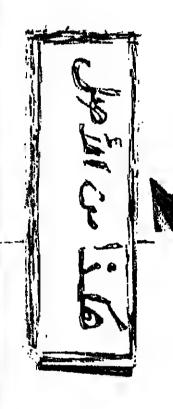
המרשג האילם הזה יערך הברתיי? "אז הפסדתי". שתיקה. קם. מסתוכב בחרר: "אני רואה בכישחו ייעוד. מוכן להילחם ולשלם מחיר כבר".

בן-אדם שנוגע לך בכתף כשאתה צריך, וליה

ערורום מיינורייף "מה אני עושה כחיים האלה חוץ מאשר לשהה תה כחברה הגונה."

אמיר אוריין (43), שאף אחד משונאיו לא מחבי לעובדה שוצא כתור מוכשר, יצר את ישיטת אוריין בהפעלת השיטה שלו משתחפת אשה שהוא מאוד אוהב ועוד נגיע אליהו רות דייכס. אני מופושה בחוברת שהוציאו יחר, כריכה אדומה, שחק 11 מתור 750. תיאטרון החרר תל-אביב 87. עיצוב, עינור בימוי, הנחייה - אמיר אודיין. אותיות גדולות: שים אוריין. אותיות קטנות: הצגת הרגמה לשיפה ביה הכאו מילון קצר למונחים כשיטת אוריין, בסוף (המשך בעמוד! זן:

STEMPT

השיטה על־פי אוריין

החברת - "פרוטוקול", הרגמה כה מתוערת דרך בתורה של אוריין עם ליו פחימה על המקסט "קריעה" של מיכה מרי. בחלק העלידן של הדף מצויינת השעה. שנישה מספר 12. הדר ריק. ליו בכיסא. מלח מפתח – 'לומוס'. המלה "א" מסמלת אוריין, המילה "ל" ממנות ליו. הוא נותן את המלה הקודית, "לרמוס",

היג עוומת עם אמוציאציות. תא מוכיל אותה אתורה, עמוק לילדות שלה, לאויות ראשוניות במקומות אפלים. לדוד שלה ששה לה כיבי סיטר ובלילה נוגע לה ככל הגוף. מנא שלה שקוראת לה זונה. ואבא שלה שמרביץ לה נמנוה. המונולגים האסוציאטיביים המיניים תאוראינטימים שלה, רשומים בחוברת. לידם הצוות של אוריין. הוא עוקב בצורה מעבודתית אחרי שני משתנים: תוכן החומר, ועוצמת החוויה בתגובות

נמוך המסלול האישי של הילדות, הבערות שלה,

צונה לאלמן המכונר ממנה כוציכה עשרות שנים. ניפון עומי. אוריין קשה. הוא רורש נאמנות עצמית מובצות לא לזייף."

אקם מיפולי. יש תוצאות לוואי שיכולות להחשב כופקס היפולי.

אך אתה יודע שאתה לא כניתה את תדוש יותר סי, מויכן הסמכות שלך לבעת בתומרים כליכך

לתפחורה כוצה, תהיה היה, נכונה, הולמת למצב

אור: "חשבתי שאני דציונליסט החלק החואם שלי בעולם הזה".

ַ לשינונש וזי צוני בלבד; נבדק ואושר ע"י משר) ! 💽

את קרביב ניתו ליושיו בה בער קיות לא אולי 🦠

אביק ווה עונו

• מיוצו עייין ומת אווידיה ווווורי וויי יוביי

שחקנית. דוצה שתוניד יסתכלו עלי. צריכה הרבה

חשומח־לב. אני בובה. אוהבח להיות בובה. נולדתי ככה ואמות

> מציעה המיניות האישיות שלה, הוא עוצר את הורם מומה שוב, עכשיו המשיכי לספר את שריצה." ואז. נמשט הרינושי של התוויות האינטימיות שלה, היא נתמו למקסט התיאפרוני של ברכה סרי: סיפור ליל תלולות של נערה יהודייה צעירה בחיבן שמשיאים

> ליו פחימה, בתורה מדימונה, עוברת כבר שלוש שם עו אמיד אודיין על תקן תלמידה, אומרת: "הוא שריין העמיק את הרגשות שלי. נתן לי אפשרות להשתו לסביבת. היום אני פתוח מפחדת, עם יותר

ציד הליפה אתה לובש כשאתה עובד עם ליו? 'נמאי ואיש של שיטה. אנשים טוענים שיש לזה

מני אתה חותך: בנגע שהיא עוברת לפוזה, אני תוחך".

"אני מומך על התננות של כולנו. הן הנבול. אני לושי ענוזני פסיבו־אנאלינה אצל תלמידה של פרויד. צין צט חוק כדי לעבור את הסיפול חוה. אני השתפתי כו כדי לקדם את עצמי כאדם. כסדנאות מצ' מעביר לשתקנים אני עותר להם להכיר תומרים לוופת הבעיות האישיות מקבלות כיטוי אמנותי, כי ל כי השיטה שלי כל רגע הוא נכון כתנאי שאתה בין לו ניפוי. אמר לחסום רגש. שום רגש. חסימות ישות נתקים כין אנשים. יוצרות לחץ, כאב, זיהום

שמה אוריין אומרת: "בתחום אירוע אמנותי, מל רוע של יצירה, היוצר פתרה להגיב לא רק על פי פליה תובה קבועות, משוחורות על ידו, או שניתנו ללדי אורים, אלא בעיקר מתוך בחירה תפשית או כצום פרטי וכיוצר. וכל תנובה מיירית,

וננח ציני, וכתאום כנשתי את רוחי ואר הכי תאושר בעולם. תצאחי אח

יום חמישי, תשק בערב. ערב נשום. שנוצים צוערים על המדרכה עם מעילים. משיות נשאנים כפתאומיות לתוך כניסה חשוכה אל שמן הים בקומה שנייה, ודלת ראשונה משמאל, מונ היאפרון חודד". בחדר ביבוני, על כיסאות עזו

רותי דייכס בצילום מתקופה אתרת. בכיתה ד" כתבח חיבור: "אני רוצה להיות בשואה ולסבול כמו אמא שלי".

הפנים שלה חיוך. רואים רק שפתיים גרולות פתותות שכונתי בלתי חלוי, בלי לבקש גרוש מהרשויות. ושורה של שיניים. בקול מתוק היא אומרת: "רותי דייכס". מרפרפת מכיסא לכיסא, נוגעת ביר, בכתף. אחריה נכנס אמיר אוריין. מנקש מהאנשים לעלות שניים־שניים לקומה הרביעית, דלת ראשונה משמאל.

טכס סורי בערב גשום. צריך להרגיע את העצכים, לגיים סכלגות לכל מיני הפתעות. דפיקה בדלת. פותחת בתורה חיננית. לוחשת שלום. שוב חיוך בדול. מציעה תה, קפה, אולי משהו קרז. חדר קטן. חשוך. אמיר אוריין כבר יושב עם דף ונייר. ליו כבר קשורה למיטה, עטופה בבר לבן שמוכיר תכריכים. קירות בתכלת בהיר, תמונה של רב, מתחת למיכה סיר לילה, קופסת צדקה של רבי מאיר בעל הנס, סוססר, מרבד, מקרר, שולחן עם כיבוד. ליו ממלמלת, אמיר אוריין רוכן אליה, ההצגה מתחילה.

ין מסך, אין כיסאות מרועדים, לא מוכרים ין מסך, אין ביטחונים ומי בין מסרקנית לקהל. זה התיאטרון של אוריין. אם מצליחים להתעלם פה ושם מהכנימות הקרירות של אוריין למלים המויעות שמוציאה ליו פחימה מהפה, עוברים חוויה בגוף ובראש. אתה בפנים יתר איתה

בחוד המיטה. לפני שנה הציג את "ארוחת ערב". הצגה שטילטלה את המכקרים, את הקהל. כולם הגיכו. ערב כשכוע, שנה שלמה, שחמו ובישלו שם תרגגולת. בולל הדם, כולל הכל. ובחורה אחת חטפת מכות רצח עם תבורה. אצל אמיר אוריין לא קיים, ככל המוכנים, המושב: מאוורי הקלעים.

בלוכני, לשיפותך - גם בין אנשים בכלל, בודים ולא רם בתיאמרון - מל הקלפים כל הומן על ארבעים ואות. היאו היא לא זוכרת בריום כת כמה

> "אלימות פיויה" צמונים בחיום שלך? יכל החיים יצאתי ממסגרות כדי לחיות

בחופשיות. משתול לעשות מה שמאמין בו במינימום אילוצים, פעם אחת שלחן אותי לדבר לפני חיילים מודה מחדר. מחדר בינתי, על כיטאה, לוו שאני בצומת דרכים לא הלעור את התיאשרון לתקל אנשה אוים באותו רגע החלשתי לעווכ את התיאשרון מחדם באותו רגע החלשתי לעווכ את התיאשרון מעולות מעולות חברתיות. הקבתי מיעיון במלחמה שככתי בין הסגוים והרגשתי באותו רגע שאני בצומת דרכים, לא יכול להקשיך יותר כמו

הפעלתי אותו שנתיים". "תיאטרון החדר" היא תחנה בה אני רואה עתיר

"רותי היא החיים". הפרק הכא של הכתכה ייגע כאשה שבחייו. האהבה של החיים שלו קכורה חזק לשיכת העבורה שלו. הציניפנים מתחילים לשפשף ידיים נהנאה. כיותר

להם. אבל האמת היא סגם בפרק הזה הם – הוא זהיא - יוצאים יפים, מוכשרים, נאיביים, אוהבים ושבחים. אודו כמה הם שפחים. הלוואי על כולנו. מאושרים. אם עור מותר לכתוב מלים כאלה. כמו באגרות. רות דייכס, האשה עם החיוך על כל הפנים. "חכירי" הוא אומר. "ואת רותי". ופסתכל לה עמוק לתוך העיניים, ומלטף לה את היד, את הוב, את

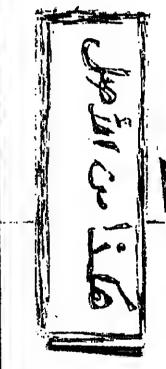
השנים. יש דקות שמביך להיות לידם. מרשים לעצמם להדניא אהכה נרולה המצבה. רות דייכס, ביוגרסיה מקצועית: עד לפני שלוש סנים עברה באמריקה. כשחקנית, במאית, מורה. היתה אסיסמנטית של זורי אלן, שיחסה ליר פרנק כינכרה, הודיכה או ג'מיסה לאנג.

היום היא מלמרת באוניברסיטת תליאכיב קורם ראשון בסונו בארץ: משחק לפני בצלמה אוונו קורם היא בעכירה גם כחוגים פרטיים. רשיפות ארוכות של חלמידים ב'וויטינג ליסט' כרי להתקכל. קורס שמוכרו כהצלחה על ידי שחקנים וסוכני שחקנים.

הקורם שלה משולב בשיטה של אוריין. דירה קטנה באבד גבירול. הליידי מחזיקה מצלמה זיראו כיד. נותנת הוראות כאנגלית למי שמולה. צוחקת הרכה. לא מדברת על גיל. יש לה אה תאום כן זיא. געווב או זה.

טלדה בנופניה. כשהיתה בת שנתיים המשפחה עכרה לארצות הברית. אנחנו בנידיניםי, רותי כח חשע. ילראת עם סיוטים. אמא יפהפיה ברפע, אשה שהיחה דקרנית, שהתכקשה וסרבה לרקוד לסני וערשנים ובתפודה הם קרוז לה ואר בקרמל, הוכרונות הראשונים של הילדה פנידגדטי הם איך אמא שוכבח במישה, חלשה ויפת, וצריך לבשל לה, להאכיל אותה למתל כת. כל הומן לשפל בת. ואוצייכן בעוב, כל ערב, למני שהדלכים לישון, מוכרחים לשפוע טיפורים

(והמשך בעמוד הבא) 21 8/20200

(המשך מחעמוד הקודם)

על ילדים מתים, כלי ראש, כלי רגליים, שחיו במחנות האלה תחת השם שואה.

כל תמונות הילדות של רותי קשורות בשואה. ובהרגשה שאמא כל הומן חולה, בבית אין כסף, ואסור להיות שמחים, אסור לצחוק, מוכרחים להיות טובים. בכיתה ד' כתכה בכית־הספר חיבור: "אני רוצה להיות בשואה ולסבול כמו אמא שלי".

"אסור לשכוח". היתה הרסדנית היפהפיה הנכה אומרת לילדים שלה, וכל ערב מעלה להם באוב את המתים – ילדים ווקנים. רותי הקטנה קלטה את המסר ולירו רגשי אשמת כברים: אם כולם מתו, אז למה אני לא. אם חלק מהחיים זה להרגיש מחים – או סימן שאטור להרעיש, אטור להיות עליזים, אטור לשמוח, צריך להתאפק כל הזמן וגם להיות טובה.

משפט של אמא: רותי את ילרה טובה. ליטוף על

אמא מתה. אבא שוכב תולה בכית־חולים. היום רותי צוחקת. כל הזמן צוחקת, לחילופין יש לה חיוך אחר גרול, על הפנים. רותי: "גירלתי את אמא שלי, את אבא שלי, את את שלי, כל הילדים שלי גדלו והלכו. עכשיו אני רוצה להיות הילדה. אני רוצה לצוזוק, כל הזמן לצחוק."

שיצאה מהבית בפעם הראשונה והלכה ללמור מישחק לחשה כל הומו, כי לא ידעה שמותר לדבר בקול רם. אחרייכן התחתנה. שלוש פעמים. הבעל הראשון רצה ממנה שתמלא את התפקיד של האשה הקטנה, החלשה, הבוכה. היא בכתה בשבילו כמה שהוא רצה. הוא חלה כמחלת נפש. כשעובה אותו ומצאה עצמה צוחקת, מיד בכתה מרונ כהלה. הבעל השני היה אלכוהוליסט ורצה אשה כלוגדינית. היא היתה כלוגדינית והצטלמה כשפתיים חושניות כרוגמנית ל'ווג". הבעל תשלישי, שהיה עשיר, רצה אותה רוה עם הרכה יהלומים. היא נישארה רוה אכל זרקה את היהלומים.

רותי: "באיושהו שלב התחלתי להילחם על הוהות שלי, וכמקביל החלטתי לא לסבול יותר בחיים. כשאני מרגישה שאני סובלת – אני עוזבת. עזבתי אותם כדי לשרור, להישאר איתם היה למות. אמרתי לעצמי – אני אתחתן ואתחתן עד שיחיה בסדר. בתקופות שעזכתי אותם אימנתי את עצמי לחיות לכד. הבנתי שאתה יכול לחיות עם מישהו אחר רק אתרי שאתה יודע להיות לכר, כי אז אתה לא צריך מכן הזוג שלך שום דכר. חיים יחד על כסים תופשי.

יעט אמיר זה ככה. הבן־ארס הראשון שאיתו אני יכולה להיות ילדה, אשה, מרוגות, אוהכת, והוא לא שופט אותי. כשפנשתי אותו אמרו לי אנשים מסכיב:

"אני יוצא מהמעבדה שלי, שם אני בודק ולה נכון. הולך לתיאטרון ורואה תצעד של פוזות. אם אני נאמו "לעצוני, אני צדיך לכסח.

את, יש לך רקורד של גברים רשוקיםו וווי ממנו. הוא מטורף. הוא דע. הוא אכזר. אם את איתו – אין לך סיכוי להצלית. שמעהי עליד שווא גר עם שש נשים ביוא, שהוא מסוגל לכל דכר. 'הסיפורים האלה גירו אותי. אני מחבכת מקורפים. נפנשנו בחצגה שלו. תייתי כשוק מהראש שלו. הוא גאון. מאו אנתנו יחר. גילינו שאנחנו תושבים כאותו אופן על כל מיני דברים מסביב. יש לי לירו חופש מוחלט. אני יכולה להגיר לו הכל. איתו, בפעם הראשונה, אמרתיו אני לא אצווב אותך. כשאני מקנאה, ואני צורחת, כי אני יורעת שהרכה נשים רוצות אותן, הוא אומר לין 'די, י אתחיל בית ספר בניל תמישים, כי... אבל אם את מיה אראפשר לאוזוב יותר משאני אורב אותך"."

רותי, תחיוך דערוב וזוה שאו במזיקה בל חופן על המנים, ככנה כשמיו את כובניכה בזה?

הרבה תשומת לב. אני כובה, אוהנת להיות כוכה. החיים שלהב אני חיה עם הרגשה של אין גבול הכל

Brogalo 22

בורמזנו־נורן. עדיין שרוקו, לא מבקר. עם הטריקים האלה."

אני מבקשת הרגמה. רותי יוצאת מהחרר. "נניה שאני נכנסת למסיבה ואני רוצה שיטתכלו עלי. כולם. כל הגברים."

או ככתו רותי נכנסת לחדר עם החיוך המסויים הזה על כל הפנים. הגוף שתוח, החזה קדינה. רגליים קצת מפוסקות. כף יד באלכסון על המשקוף. היא מסבירה במרוייק את התנועות. את זווית פתיחת הרגל, העיכום הקל של המותן. אי־אפשר להתעלם ממנה. מאוד סקסית. רוה אבל משוחררת כגוף. עם תווים חושניים, אותן עצמות לחיים גבותות שיש לסופיה לורן. אם היא רוצה – היא נכנסת בשנייה להבעה של לורן על הפנים. והיא זגרי יודעת את הכוח שלה. מפסקת עור קצת את הברכיים, מותחת עור קצת את החזה, ומחייכת את החיוך הזה עם הפה החצי פתות.

"אני יורעת איך לתפוס גבר. לשחק את האשה. להיות נשית. להיות ליירי, להיות זונה כשצריך. גם עם אמיר אני נהנית ממהמשחק הזה. לכשל, לנקות את הכית, ללבוש שמלות ותכשיטים כשאני יוצאת איתו כערב. וכשנימאס לי מהתפקיד ואני רוצה להרגיש כמו פרוסטור באוניברסיטה, באותו רגע אני מפסיקה. אני יכולה תוך דקה להיות כלכה. אני לא משעממת את עצמי. לדקה לא. כשבא לי אני יורדת לרתוב, מתלבשת מחר ומתחילה לדכר עם אנשים. אני מעזה לעשות בריוק מה שאני וצשבת. "

את אוהבת את עצמון: "מאור. מאוד אוהבת, חוץ מתרגליים." מת קורה כשלפעמים אין "פיד כק" ממול, כשלא מתייכים לך הזרהף

. "רכר ראשון אני כוכה ולוקחת אמבטיה חמה. היום אני מדכרת על האכזכות עם אמיר. כשהייתי לבד - הקלמתי את עצמי על טיים והשמעתי לעצמי. מוכרוזים להוציא את זה החוצה. אמיר הוא גם הכךארם הראשון שאני מעזה לכקש ממנו. למשלו תשומת לב אפילו כשהוא באמצע עכודה עם תלמידים אני יכולה להיכנס, להגיד 'אני צריכה אותר עכשיר', והוא ישלח את כולם ויכוא.

שפחה, ילרום, ניל, כוח קירא עם והו "אני החלטתי לא להחיקן. לחיות לנצה עם הגוף ועם השכל. זה נשמע מונר. זה לא מחר. רוב האנשים חיים כאילו הם ימותו בסוף, כי ככה הם יודעים. אנשים אומרים: אני לא עם המחשבת שאף פעם לא מאוחר, בגלל שאף פעם לא חמותי, אין נקודת סוף. אנשים בגיל חמישים אומרים יש לי עוד עשר שנים לסבולי, אבל אם יגידו אני שחקנית. רוצה שחפיד ימתכלו עלי. צריכה יש לי 600 שנים לסכולי, הם יכומה וועשו משרו עם נולדתי פכח ואמות ככח. היתבתי את פל החברות שלי אמשרי. את הכל אפשר לחתחיל עכשיו מחדש. גם את

אמיר דחתתי. הוא התחיל עם השימה. התחיל ללמי באוניברסיטה. יש לנו בדיתה משותפת לנכי 25 השנים הכאות."

אורייון "תמיד חשבתי שאני רציונליסט וענה ציני, ופתאום פגשתי את רותי ואני הבן־אום גכי מאושר בעולם. היא נס. אני מצאתי את החלק התא שלי בעולם הזה – כמו באגרה הקלאסית".

יש ביניהם מחלוקת אחת. רותי מאמינה באלוהים תושבת שאלוהים יצר את האדם. אמיך תושב שהצח יצר את האלוהים. הנץ מהמשפט הזה הם רואים ענס בראדם אחר. ילרים עוד אין להם. מתוך נחיה ב"קורס אוף מירקלס", שם היא מסבירה פעמיים כחודש, בהתנדבות, "איך לשלום על החיים" – הגלה

משתתף. הוא אומר: "אנשים אומרים שכשאני איתה שי

אחר. וצובה יותר רך". היא אומרתו "מאו שהוא איתי ונא יותר ה. אסילו הביקורות שלו פחות קשות, לאז" לא, אני מחזירה לה בכנות, בדשתי, בכלל ט פוזות קשות, אולי יותר.

אבל קשה שלא לאזוב אותה היא נחברה כד ילרה. עם הקימש האמריקני שלה וכל מה שמקניב. מוזר. איתו אפשר להרגיש מעורכב נוני במגאלומניה כשתוא מדבר על "שיפת אוריין", מזע אותה, ממספר אותה, מחבר לה נרפים מתימטיים מרוייקים כשיא הרצינות. ליך זה נודף ממנו דיה מה של אידאליום, נאיביות, חום, אדיבות, התחשבות

הארסיות האלה שלא יוצאות מותיכדון. אסשר כמעט לדבר על פיצול אישיות? אורייה "אני יכול להיות היטלר, אני יכול להיה האחות תרות כל בן־אדם בנוי ככת. אין כן־אדם עקב". ככל מקרה, אם עווכים את הפילומופיות מרגישים עם הזוג הזה סוג של תוויה. כמעם כמ

בתיאטרון טוב. קטע לציניקנים: רותי דייכם ואמיר אוריו התחתנו כ־31 בדצמבר 1986, יום חמישי, כחבות חלילה בריוק. בטכם פרסי מאור. בחרר הראשת משמאל קומה רביעית, מול החלון הפתוח, מול החה והכוכבים. כוצד נכח רק הכלב. הם ערכו ביניהם סיכום רברים ככתב על גליון נייר שתור עם משפסים צבועים כמוש כסוף. אחריכן יצאו מחודר, חלכי למסיכה מקרית והתתיפו חברים. כאותה הורפנות פו

ענד לה טבעת על האצבע. זוג נשוי, שני כלבים, בדרך כלל כאיווה מדים הם אוכלים כשר מבושל מתרננולת שחומה כל שאנשים קוראים שון. רותי, כגלל שורופא אמי שומ לה כרול ברם. אמיר טתם מחבב את הסעם.

בילי מוסקונה קרמו

התלבטות, אהבה, וכצד השני, שוב, הביקוח

הולני של המודה הפסיכי שלך.

צלי לא ידאי ער כמה אנועו מכוערים.

כפון: כסיכום חולם לסקר הזה: "זה נוער וה: זה תצי

יהונתן גפן

סני שכוע נסעתי לתל־אכיב וראיתי טנקים מוצכים בכיכר מלכי־ישראל. טנקים וזלרות, תחמושת ואהלי הסוואה, בכיכר מלכרישראל.

איפת שרק אתמול צעקנו "שלום עכשיו" ו"די

ושאר הצעקות שצועקים ככיכרות, כין המלחמות. חסלת לי, שאלתי אזרח שעבר במקרת, מה זה שנסים האלה מה.

שוטר, אמרתי, מה קורדה לא יורע, אמר השוטר, חג השריון, אנאיעארף, ושהו כות.

סנקים כביכר מלכי ישראל, מה זה יכול להיות: חורתי הכיתה, פתחתי שלוויזיה, שום דבר. ויו סלוריויה.

אוויזיה מושבתת ושנקים בכיכר מלכי־ישראל. לא, אני לא אומר שוה יקרה לא, אנתנו ארץ רבוקרטית, אצלנו זה לא יקרה. אבל אם, תס וחלילה...

אם סעם תהיה עה מהפבה צבאית, ככה זה יראה:

סנקים במרכז העיד וטלוויזיה דוממת. ואולי איזה גדוד מתבצר, משפר עמדות לכיוון וגנרל שבעיקרכות עומד על השואה של

ומישים אחוז מהנוער

תשיקין, תופס בכותון.

מישים אחוז מהנוער במרינת ישראל בעד קיצוץ זכויות של הערבים. חמישים אתה. לפי סקר מיותר, רוצים לקצץ. וכשאתה מתחיל לקצוץ גם אנשים. אני כן לעם ממויים שכל קיצון וכויות שלו נגמר כפוגרום, ככה שאני קצת יודן על מה אני מרבר. חמישים אתוז מהנוער הם פאסימים קטנים, גזענים נאים, שבוודאי גם התורים שלום הם לא כדיוק מרטין לותר קיננ. חצי המדינה שלנו מורכבת מכהניסטים סמויים שבווראי היו לחצים גם את ירו של הרב השרץ, אם רק היה מפסיק

לקצץ כוכויות הערכים זה כמו לכסח רשא פנופת כפו לתלוש ידיים מגידם. כמה זכויות כבר נישצו להמז נערים יקרים, מה עוד הייתם רוצים לקות להמז אולי את רשיונות העכורה שלהם, ואו בפרינה תתמומט, ואל תשכתו לרגע שאלה שאתם הצים לקצץ להם, כובים לכם את תמולדת. מספסים ל צינומי הבניה. קומסים מרדסים, עובדים במסערות. אלג זה לא נכון שהם משתינים לתומום. זה רק הדמיון

ומישים אתו מתנוער ננוע, וחמישים האחוו האורם לא מקבלים שום חימון. הם רואים קליפים מידש ולא את אות קין על המצח שמולם. מתכוננים למינה כנרות, הולכים ומתקרנמים, ובמישאל הבא ם רנים מהם ימליצו על קיצוץ לערבים. מעטים מאר, האמיצים שבחבררה, הניכודים האמיחיים שלנו, שלוים מבתב לראש הממשלה, מכתב בו הם מבקשים מ לקלנס כשקחים כמשך שרותם הצבאי. אבל הרוב פתיחם לקיצוץ ובחיות של כני אדם כמו שמחייחסים לומדה בתקציב. או נצכמצם קצח, הם אומרים, ואו .

ושלו של אברהם שמירא, זקן השומרים, עולח

78799 77 7733

ערבה, ערבה אין קץ

שלום היה בדרום. כמה מתושבי הערבה דיוווו על שני עכ'מים זעירים, שניצנצו, וא־ חר כך השאירו שוכל עשן וככו. אחרי חקירה מאסיבית של המשטרה הורו תושכי הערכה

שהם בעצם חיפאים מחופשים. שמיר ותסיין נפגשו בערבה, כותכ ה"ניווויק" ובפגישה נתן שמיר אות ירוק לתוסיין, לשילוכ בריה"מ כשיחות שלום בין מעצמתיות, להצלח האיזור. משה ז"ק כבר רמז על פגישה צפויה כואת, לפני כמה שכועות. ז'ק עכשיו כי מרברים על ז'ק אחר כן. ובערבה, על תלולית חול, עמרו שני העכ"מים הנמוכים, טכולים באור ירקרק, ודיברו שלום:

"אני יותר נכוה ממך", אמר שמיר. "אתה עומר על משהו", אמר הנסיין. "אני עומך על שיחות ישירות, בלי ועירה בינלאומית וכלי פרס", אמר שמיר. אובית ובלי פרסי, אמר שמיד. אני לא עומר על בלום אמר חוסיון, אני מלך". הלשר דררת

"אני יותר גכוה ממך בסנטימטר וחצי", אמר "עזוב גובה", אמר תוסיין, "מה עם השלום". "שלום ולא להתראות", אמר שמיר. "שלום נמר", אמר חוסיין.

"ד"ש זם לשלגייה, פינמאי", אמר שמיר. "לך תפנק את השב"כ שלך, יא צב השעה", אמר

"לר תתחנף למלכה שלך, חילוורמירוץ", אמר השלום היה בדרום, לכמה דקות, בצורת שני

גועים לא זעירים ולא זוררים. וכאתה שעה ממש. לא רתוק מהם, מסוק של צה"ל כמעט חתך לרמבו את הראש, במהלך הצילומים.

האימפריה האחרונה

נידו לי באולו בלים אתם משתמשים ואני אגיד לכם מה הראש שלכם. "אימפריה". למשל. נרמה שאנהנו הארץ האחרונה שעדיין מבברת את המלה הואת. היום, אם אוים מצוער זה קציצות, ומה עם החצי אתם רוצים להעליב אינו מדינה, תנידו לה שהיא אימפריה. כבר אין אימפריות, ומי שהיתה לו אימעריה

לא רוצה לרכר על זה יותר. המלה אימפריה נהפכה שם נרוף לשליטים אכוריים, מעבירים ונצלנים. נשארה רק מדינה קטנה במזרח התיכון, שעדיין מתנאה בכלה הואת. אולי בנלל שהיא הארץ היחירה שעריין מחזיקה בקולוניות חסוכות. עדיין איניפריה.

חברת ויראו שרוצה להרגיש את המיכוזר הרכ של סרסיה, קוראת לעצמה "אימפריה של קולנוע". אפילו בטור של המסאו ים כולל הרפייה בעתונים, אתה פונש 'אימפריה של סטורנטיות בלונדיניות לשעה של פינוק בכיתך או נמלון". אפשר לחשוב שהסכורנטיות נוסעות גם לשטחים. ליריחו, למשל, לבקר את הפנסיונרית, כאדאם רחב.

"איבפריה" היא מלה טוכה אצלנו. רק אצלנו. ואני מחאר לעצמי שמר פנחם כנין, הספון במלכורת שלו, כבר ראה את כל הככחר של 'אימפריה של שולנוע". יש אפילו כמה סרטים שהוא כבר ראה פעמיים, תראה לי סנשמוה הוא היה עוכר ספרייה.

מוכן שאני כעד שובתי הטלוויזיה. הם עוברים קשה ומלבר כאלה שלא עוברים בכ־ לל ומשתכרים נאה כמו ככל מושר ממלכחיו. לפעמים הם ממש משקיעים מכסמם בכחכות שלהם, ואין ספק שמגיע להם יותר. אכל מבר שני. גם לציבור מגיע קצת שקט. ציבור הצופינג, אם שמתם לב, נרגע. כולל הכתבות הככייניות על הקשישים שנשארו לבר בערב, בלי "מוקר", ושאר הצרות שרק מקצרות את חייו של הקשיש.

כן, הציבור התרגל לקליסים ולאיפפריה של קולנוע, והוא כהחלט נינות יותר, חודפי יותר, אבל פוכדי הטלוויויה אינם יכולים שלא להופיע. והם ממשיכים להישרר כמופע חי, שנקרא "הערוץ החי". אמשר לראות את חדם רונן מנים "מבם שני" כבית האדום, כרמיזו גיא מגישה וזרשות במושכה כינרית, עם חיווק של נסים קיויתי ואילניתו הסלכ הבא יהיה שנסים קיויתי ילפר ניטרה, זיצטרף ללהקת ה"כלבוטק" של דפי נינה, שכירוע גם שר נוסעל.

לא דציחם אותם על המסך, תקבלו אותם במתנים. שדרני טלוריויה אינם מתים, הם דם עוברים ערוץ. מהערוץ המה אל הערוץ החי. הם לא יעובו אותנו כליכר מהר, ואני לא אתפלא אם אני אפתה את המקרר ואראה את יאיד אלוני מכווץ בין האכוסין לביצים וכנים תוכנית על משפנים.

23 日13年310

历

הוא ליולד לבשל בשטירת תרד בשעור חנ"ך, אהב את תוצרט רק עם ויסקי ג'וני ווקר, וחגג אח יתי ההולדת של הקיטר פרנץ־יוזך. איש הקצוות היה פרופי ברוך קורצווייל. חוקר הסצרות שקבע את עגנון על המפה. אריסטוקרט אינטלקטואלי וגם חושני, חובב תסעדות. דחי שקרא לחחול שלו אפר"ל. פחד מהתוות שהתאבד בחליה. הזדונות טובה לתלוידיו לשחזר את האישיות

לומר שהפחר מהמוות והערגה אליו קשורים זה בזה".

בכישרון משחק לא מבוטל את אקט התלייה שתאר

כרכט. ראשו היה נשמט, לשונו מידלדלת בקידמת פיר.

"הוא חי את סופו", אומרת אחת מתלמידותיו. במלים

אחרות, כסגנון מתומצת, אומרת מרגוט אשתה יהוא

מטכסים ותיאטרליות לא הניחה לשום פה להיפער

מול הקבר הטרי ולהשמיע דברי הלל. היו שזכרו את תגובתו לנהירה לכותל המערבי מיר לאחר מלחמת

ששת הימים. סתם דוגמה. קורצווייל ראה בוה

התפרצות מיסטית שטחית ומזוייפת. היה נותג לשאול

בהלוויתו לא נישאר הספרים. סלידתו הפיצונית

שילם את מחיר כשרונותיו".

קורצווייל, ארטיסט ירוע, היה נוהג לחקות

להומין את מי שעשה למען ענון מה שעשיתי".

נווך קורצווייל (מימין) במרערט עצמי מעשה ידיו נוסה דירד, ובחברה עננון מצ"ו: "עלבון וגם כסילות לא

"היה לו יחס אטורב לסטורנטיות בהריון כיון שחשש שלא יעולוד בלחץ שהן יפעילו עליו. על אחח מהן צעק בבחינה בעל־פה: עם אובדן הבחולין" אבד לך השכל, ועם כניסחך להריון אבד לשכל ונה שנשאר לאובדן הבחולין".

תאת מיכל קפרא

הפרגרה של קורצוןייל האיש. כך החל את דרכו - הוא איבר את התאכון, מצכירותו השתנה מן הקצה כפבקר ספרתהי מתבולטים ביותר שקמו. "קורצונייל לקצה וכל שלוות רוחו נעלמה. נוכחותו של החוקר בפינת המסערה הרסה לו את הערב, ואני יורע כמה חיכה לערב זה". המעורבות האמוציונלית של קורצווייל בנעשה צוראי למתרות... בדומה למנהיג פוליטי, ליוצר בעדה הספרות וביקורתה היחה מכיאה אותו לירי

של המנוכל־השקרן צמה ב'בחיגות' שאיגן עומרות

במכותן האמת, קראתי. ונוא כתוב לפי מיטב הסיטה של

רמאי ערמומי, שאי היושר משמש בסיט מוסרי

הכל. מי כצמה זה יודע שנעור שנים מעטות לא ידעו

בכלל שיצור שפל זה הרעיל פעם את אויר היצירה

העבריתו לא כדאי לך לחשוב על פרעושים

ברשום שוקף "קורצווייל היה יהוני דתי, וזה

הספרותית התייחסה אליו כאל נסע זר. לא 'אתר

משלנו. כך לא בותבים על ספרות עברית, טענו אלה

שראו במפרות העכרית הגעירה יצירה חדשה של

יהודים חילוניים שפרקו עול תורה ומטורת. אכל

קורצווייל לא היה רק איש הקשור למסורת אלא גם

אירופי בכל תמוכנים, הוא למד באוניברסיעה

היצידה הספרותית היתה בעבורו עולם ומלואו", אש פרופסור חיים שותם, כי שהיה תלמידו, "הוא מינש בה את המוטאליות של החיים. הוא מעולם לא למוימותיו. בעקיצות שפלות כאלו נוקם אדם שכוח הציד כין עצמו לבין העימוק הסתרותי שלו. נילויים היצירה נשלל ממנו את נקמתו באמן היוצר הנדול. זה ספחתיים טובים היו משמחים אותו, וגרועים היו מקור

קורצווייל עצמו הבריר פעם את ההבדל בין חוקר ספים שוצא גם אוהב ספרות לתוקר גרידא, כהכדל אינטלקטואלים כאלה". כן מאת מפוכה לגינקולנג. החיטום בקרבי הספרות היה כעבורו מעשה אתבה. גינקולוג, אמר, איני מוכן כמוכן הטביע ווותם על היווס שלו לספרות. הקהילה

והאובה הבדולה יודעת לפעמים גם לשבש אמות בגרמניה, כתב דוקטורס על גתה, היה בקי בפילוטופיה, בסטיכולוגיה, בסטרות האירוטית. שני אלמנטים אלה וצרו אל ייוערה, אכל גם את הבר

היה מומר", כותב אודציון ברתנא, "היה מבקר הספרות ותקרה הנדול ברודו, מכיוון שהיה מבקר ספרותי ששי. כלומר, הוא היה מבשר שקיבל על עצמו להיות תפלומף תברתי, הציב עצמו כמבקר ספרות המעורב תוקפנות מילולית שלא התחשבה בשום גבולות. בינירת התרבות, בהיות הביקורת שכתב יצירה במכתב לעגנון מספטמבר 1957 כתב "... את המאמר מטרת פילומפית בפני עצמה".

מדם יהציש הנה לא היה מסוגל לחיות מתוץ לעולמה: לל השרות", אומר פרופסור יוצרה פרידלנדר, "אפילו בינקים של דרלקס', של מנותה, היה כן מתח איום. למילו שהצווייל מאוד אהב לאכול כמסעדות טוכות נתלאביר ונחו להומין אנשים לאכול עימו. כאתר הפים לקה אותי למסערה ליד מוגרכי, זו היתה תגיגה ביינה אבל לאתה מסערה נכנס – לא עלינו יאות ממיים ברגע שקוצווייל ראה את תאים הפרובלמטי באישיותו. מבחינה זו חיה רוכה לעננון

כמודעות הציבור קשור קורצווייל לכתבי ענטון אותם פרש, הקד וחשף, ובמובנים רכים היה האיש שמאחורי בחירת עננון כחתן פרס נובל. יהוא תולל מהפכה ביחם לעננוך, אומר גרשום שוקן, הבעלים והעורך של עיתון הארץ", שם עבר קורצוויל כמבקר ספרותי. "קורצוויל בשלח אלי על ידי עגנון. תא הה אז עולה חדש וישב כירושלים, קרא את אורה נמה ללוך – ועגנון כבש אותו. בשנת 1939, שנה לאור עלייתו, הירצה בגרמנית על עננון כבית הכנסה של

פעם כתב שמנהיג המפד"ל חייב להבין שהקב"ה אינו חובש כפה סרוגה, ו17 בוקר היה ניגש לחחול שלו ושואל אותו "נו, כבר סראת הבוסר את יהצובהי?"

בולוול "נו, כבר כיתלתו" טכסים לאומיים חיו "הקהילה הנרמנית כירושלים. התיצאה נשלתה לענניו טציאים אותו מדעתו, ופאתום היה מעודר בו הלחלה. והוא התלהב ממנה ושלת אותה אלא אני התרשבת הוא חיקת, את נאומיו של ולמן שנ"ר בעצרות אחר מאד, והומנתי אותו לכתוב בעיתון.

יקודצווייל, למעשה, היה הראשון שעסק בעננון המדינה השלישי מהבמה. בטכסי תתונה היה מסתובב . לא מנקודת הראות של תשמה והסגנת אלא בתבנה אומלל ווויכה לרגע שילך משם. בבית כנסת ביקש תרשה של התוכן. הוא שראה כי עננון, בבתביה מבטא פעם מתלמיר שלו שהתבקש לעבור לפני התיבה, את המשבר של היהודי המודרני שעדיין מושרש "להתפלל מהרימהר, כלי אויאה אויאה". התלמיד במטרת ניתור עם זאת שסוע כתרבות המערב חדים

תגלית ספרותית נו היתה במידה מסריקת פיס

וור להתחיל מהמוות דווקא. מוות לפני אם – לאחר מותי – תספיד אותי בכל צורה שהיא, המשרעשרה שנה. רגע חיים אתרון. איך מגדיר אבוא אליך בחלום ואחנוק אותך. אני, כטפשותי, לא רים רגע חיים אזרון ברקות, כשניותו והתהד האמנתי לאותות הללו. הוא הרי כליכך פתר מהמוות. ליך – עניכה סכיב הצוואר. הניקה. התאכרות. כשהיה רואה מרחוק מכונית מד"א או מכונית-של 'חברה קרישא' היה כורה, נמלט. הוא מעולם לא הלך להלוויות. אפילו לא להלווית אחותו. בדיעבר, קל

ר"ר ברוך קורצוויל ז"ל, מכקר ספרותי, חוקר, מחנך, איש רות, כעיקר איש רוח. מיתוס. התאכד ב־28 באונוסט 1972 בחררו שבשיכון המרצים באוניברסיטת בריאילן. אתריכן נולרו הרבה דורות שלא ירעו מי זה קורצוויל. ככה זה.

הססגונית שולאחורי

המבקר התחתיר, לרגל פרסום חילופי אגרוחיו

החושפניות עם עגנון ואורי צבי גרינברג בספר חדש

לפני מספר הודשים יצא לאור ספר "קורצווייל, עגנון, אורי צבי גרינברג - חילופי איגרות" (תוצאת אוגיברסיטת בריאילן, בעריכת ליליאן דבי־גורי). שם ארוך. מכחבים פרטיים, תושפביים, אינטימיים וככל זאת גרולים על חיי היום יום. שלושה אריות חושמים את לכם, לפעמים לכ גרול, רחב, לפעמים שסויקטן. קורצווייל כתב על

דיון בטרגריית חוין של פרוך קורצווייל חורג מנכולות הספרות תהאקרמיה. בראש וראשונה זה סיפור

כמה שבועות לפני מותו ישב קורצווייל על הספסל שליד ביתו בקלמוס האוניברסיסאי בבריאילן. בפאי, שם - מרוב התלהבות - נפל פעם נשיא שפוף, שבור, מופנם, מרוכרך, "תוא שירר אותות מצוקה", אומר תלמירו, פרותסור יתורה שרידלנדרן ואנחנו לא ידענו לקרוא אותם. זמן לא רב לפני מותו . הוא לקה בטכרת והרופאים אטרו עליו את השתייה הוא לא שמע בקולם. אני זוכר יום שישבתי בביתו, ששמע בקול מורן וסיים את התפילה שעה לפני הומן היתרות המסורתית. וללא הכנה מוקרמת הוא תפש בידי ואמר לי שמע, . זכה כאות הוקרה בשני טיברים משובחים.

Bigggin 24

שהיה בוכרש במסורת ההלכה, ויחר עם זאת סופר בודרני. ערצווייל היה אדם אוש עם יכודות בנוגרים שנלתמו זה בוד, והוא מאוד כבל ביבך".

אבל קורצווייל, איש דתי, היה אדם אימשלטיבי שהעריץ את הסטואיקנים זטלד מכל אורתודוכסיה. לכן גם לא נמנע לתקוף את הבשר"ל. כסנות ה־60" כתב כאמר בו נאמר שהגיע הזמן שכבוד הרב משה

יהייתי דוצה לעזוב את כל החברה הוו, עם הרוחניות שלה, ולכחוב רק גרונית . אחוך שירוף של יאוש ורגש העלבון".

חיים שמירא יבין שהשוש ברוד הוא אינו תוכש כימת סרונה דווכא. היתה תקופה שקרא להתול שלו "מפורל", ומרי בוקר וניה ניגש לחושל ושראל אותו "נו, בכר קראין הבויטר את 'המופה'ו"

ברוך קורצווייל נולב בשנת 1907 בטירניץ שבצ'כיה. בילרותו למר תורה פסי אביו, הרב אריה אברהם קורצווייל. הכיח היה עני מאור. ברוך נשלח לפרנקפורט להמשיך את לימוריו אצל הרב שלמה ברויאר. כתשופה זו היה סמוד לשולחנם של אחרים. כפרנקפורט למד גם באוניברסימה - ספרות, פילוסופיה ומסיכולוגיה, כהיותו סכורוט היו יבים בוצו צלחת מרק חיתה כל מותו. בשנת 1931, לאחר שסים את לימודיו ואני הנסמך לרוצות, והר לציכיו, שם עבר (הסער בעמור הבא)

25 HI2E 200

(המשך מהעמוד הקודם)

כמורה וכיהן כרב. בשנת 1939 עלה ארצה, כתלמיך הוראה של מרטין בובר באוגיברסיטה בירושלים.

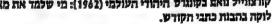
כאחת מנסיעותיו ברכבת בחו"ל, סיפר פעם לתלמידיו, נכנס לתא קצין נאצי. קורצווייל נתקף פחד, אכל שם לכ לכך שהקצין נאנה. קורצווייל הציג עצמו כרופא מפרנקפורט והתנרב לבדוק אותו. בתנועות מיומנות מישש לנאצי את הכטן והודיע לו חד־משמעית שגילה אצלו התקף אפנדיציט כשלכ מתקדם, ולכן עליו לרדת בדחיפות מהרכבת ולרוץ לבית־חולים. טיפור.

גיל 32 הגיע לירושלים, שם פגש את מרגוט, אשתו לעתיד ואם בתו רות (ילידת 47) ואת יצירות עגנון. הפגישה עם יצירות עגנון הביאה אותו לגדול שכמחקריו ולכתיכת הביקורת הספרותית בעיתון "הארן". אכל פרנסה מספקת לא מצא בעיטוקים אלה. הוא טרכ להיות עובר קכוע ב'הארץ" מחשש שהדבר ישפיע על איכות ואי־מלות עבודותיו. לכן, כ־42', עבר לחיפה, לימד בבית־הספר הריאלי, מרד במה שקרא "השלטון הפרוטי" של ד"ר ארתור בירם, פוטר ועבר לביה"ס "חוגים", הליכרלי יותר. גם שם היה איש שוכר מוסכמות. הוא שתה קוניאק בשיעור, וחל מתחת לשולחן כשנקעה נפשו מאסיפה בה השתתף אר החל לשיר את ההימגון כדי שכולם יאולצו לקום ובהזרמנות זו כבר ללכת חביתה. ב־55' הצטרף למייסרי אוניברסיטת בר־אילן, היה פרופסור לספרות עכרית וכללית ובמשך שנתיים יו"ר הסנאט.

כמה קל לרלג על חיים של אדם בראשי פרקים. יחסו לחתולים, למשל, בווראי לא היה מוזכר בשום כרוניקה ביונרפית. באחר מלילות שכת ירד פרופסור פרידלנדר מביתו כשיכון המרצים בכראילן, ומצא את פרוססור קורצווייל עומד מסכן ואומלל מול תחולה קטנה שנפלה לתוך בור עמוס. קורצווייל עמד ליד שפת הבור וריכר עם החתולה בגרמנית.

'הייתי כחולצת שכת, בדרכי לבית־הכנסת, וקורצווייל ביקש ממני שארד לכור להוציא את החתולה. מבחינתו, התפילה יכולת היתה לחכות. מה יכולתי לומר לו, שאני מפחר מחתולים: רצתי

חמאתי חשא בל כובר: ניגשתי גישה חדשה מהפכנית, במיוחד לענייני הספרות העברית. תשום כך נהפכחי לאיש שאינו נוח לבריות שכל נשתתן שואפת רק לרבר אחד: לבינוניות מוהירה, או לחנופה".

למעונות הסטורנטים והכאתי כחור צעיר שהציל את החתולה. אהכתו לחתולים היתה כלתי־מתפשרת. כשנורע לו כי במעברת האוניברסיטה עושים נסיונות בחתולים, מינה עצמו כסניגורם ונלחם בתופעה בלחט. בימים של חסר היה מניה את חתולו על שולחו ההרצאה יחד עם הספרים. גם דגים נהנו מיחס דומה. פעם קנתה מרגוט אשתו דג קרפיון, והניתה את הרג באמבטייה שבביוו, שם שייט לן כמה ימים. ביום שישי בארוחת הערב סרב קורצווייל לאכול מהרג. 'דב שחיתה לי איתו היכרות אישית', אמר, 'איני מסוגל

אבל קורצווייל היה רחוק מצימחונות, בהחלט אהכ לאכול בשר. 'הוא היה איש ניגודים, איש של כפילויות", אומרים מכריו. "הוא היה אחר האנשים הויטליים ביותר שהיכרתי", אומר עליו פרופסור חיים שוהם. 'היתה כו חושניות יוצאת מגרר הרגיל כצר

עדויות. שפינוזה בליווי מוסיקלי

למידיו של קורצווייל ראו ועדיין רואים בו אב רוחני. יש מהם ששנים אחרי מותו יושכים וממפים את טביעת ידיו במימיותם.

העיתונאית חמר גולן, שהיתה תלמידתו בבית־הספר "הוגים": "תוא היה אנטי-תות של דמות הישראלי שהיחת מקובלת אז – שמן, גוץ, קטן עם אצבעות כמו וקניקיות. ובכל זאת תוא ריתק אותנו. הוא מיה קורא לנו בגרמנית ובליווי מוסיקה את היינה, שפינוזה ושופנהאואר, זו היתה חווית כלתי־רגילה. אני ללא ספק חכת לו את רוחב תאונסים שלו. הנא עיצב אותי".

תמשוררת דלית רביקוביץ, תלמידתו בגית־הספר הריאלי: "מושגי תרבות יסודיים הין נושרים מחיקו מבלי שניסת לעגל את ווויותיהם בחתחשב בגילנו חוך. מוא דיבר על חשיבה המאוחרת של אודיסאוס כאילו תיינו מסוגלים לדמות לעצמנו מה היא שיבת מאומרת זו.,. יום ארוד חדל מתלמודו בשיעור תנ"ך והכתיב לנו מתכון למשטידה חרד. אני החמרמרתי מאוד וטעותי שלא באון לביח"ם ללמוד על פשטידת מרד, והוא השיב לי באחון טון אירוני חביב: 'ואת חושבת, דליה, שפשטירת מרד זמ דבר לא חשובו', ומיד הוסיף ביוחרת הילרותית שלו: 'מת שאתם לומדים אצלי בעשרים דקות, מורים אוזרים לא מלמדים אתכם גם בשעתיים ...באותו זמו לא ידעתי שמה שנראת לי בהערצה למאור

אינטלקטואלי אינו שונה בהרבת מאתבח". מרומסור וזיים שוהם, תלמידו באוניברסיטת בדיאילן: "חאוניברסיטת או חיתת קטוח מאוד.

Bipedig 26

למרות שכלפי חוץ היה דיסטאנק והוא פנה לבולם בנוף שלישי. חלק תגון מהסטודנטים היו בנייבית אצלו. נוצרת מערכת יתסים של אב רותנו".

פרופסור יהודה פרידלנדר, תלמידו בבריאילו:

"מאידן", לאחת מבחימת וכנס בחור וסיפר לקורצווייל שאשתו ומצאת בשמירת תריוני ושואלת אם הפרופסור יווירו מוכן לבחון אותה ליד מיטחת. קורצווייל חלך.

"עם סיום עבודה המ.א. של: על

... לילואן גורו: "נמרצה תוא תיה תומעת, מיד

ישבו אצלו בסמינריון 15 איש. תוא הביר כל תלמיד וגילת בהם עניין עד לתתומים פרטיים,

"היה לו יחס מאוד חם לתלמידיו אך תוא חשש להפגין רגשות, ולכן היה מקשיה עמדות בלשון כוטת. אני זוכר שלאחת הבחינות בעלימה נכנסה סטורנטית בחריון. חיה לו יחס אמביוולנטי לבחורות בתריון. כיוון שחשש שלא יעבוד בלחץ שחן יפעילו עליו, התנהג איתן בקשיחות נוראה. חסטודנטית שנבחוה לא ידעה דבר בנושא הבחינה. הוא מאוד נפגע, וצעק עליה: 'עם אובדן הבתולין אבד לך חשכל, ועם כניסתך לתריון אבד לשכל מה שנשאר מאובדן הבתולין'.

גרינברג, קרא לי, קורצווייל ואמר שחוא יחבה עם מירקום שברו שלו על אצ"ג במשך שנה כיוון שאם ימרקם את ספרו למני, זה יויק לעבודתי. וקורצווייל אכן חיכה".

יצר מעורבות של הסטודנט. הוא מרוז כשחיה לפניו קחל של 200 איש. חוא וזיה מעעשע, ווריף, מורת מעולת."

קורצווייל נואם בקונגרט היהודי העולמי (1962): מי שלמד את מאמרי אחד־העם רגישות מרהימה. אנינות הטעם שלו היתה שם דנר. נורמה אמיתי. היה רגיש מאוד ליוסי ואהב מוסיקה

אהבה גדולה. הוא היה מומום יצירות שלמות של

"יום אחר", מספר פרידלנדר, "ירד קורצווייל לדירתי ושאל אותי אם יש לי כמקרה וויסקי 'נ'זנ' ווקר. הוא תושק דווקא בו, הסביד, מפני שהוא שופע יצירה מוסיקלית מסויימת שאראפשר לשמוע אותה לא עם קוניאק ולא עם סליבוביץ', אלא עם וויסקי 'ג'וני ווקר' כלבר".

מרי שנה, ב־18 לאונוסט, היה תרוז של בחוד קורצווייל הופך למרכז לתגינת יום הולרתו של הקסר האוסטרו־הונגרי פרנק יתף. מרגוט קורצווייל היתה מכינה ארותה כיד המלך, בקבוקי שתייה היו בשנע והחדר קושט בתמונות הקימר. כמרכז המסיבה היה קורצווייל נושא נאום לכבוד הקיסר המנוח וכמפו

המסקנה שפרנץ יועי הוא המלך המשיה. "היה בחגיגות הללו יסוד ברוטסקי חזק", אומד יהודה פרידלנדר, "אבל קורצווייל כהחלט ראה עצוב נאמן למונארכיה של פרנץ יווף. מלחמת העולם הראשונה היתה כשבילו כיכוי להרס תרבות, ועווע. רעירת אדמה איומה. הוא הירכה לדכר על יצירות ספרותיות שנכתבו תחת הרושם של מלחמה ה, והחלים לשמור על המסורת שכמעם אבדה בתערובת של כיסופים. רומנטיסה וקוריוור.

מכתב לאורי צבי גריוברג כדצמבר 33' כתב "זה 12 שנים הנגי מתנזר (בתור סופו). מהלשון הגרמנית שהיא לשון אמי, ובה אני אמן. אין עוד איש שני כארץ מידודי אירופה: המרכוית והמערבית שנכנס לתוך הספרות העברית. במשך כל חשנים נאבקתי עם הפיתדי לכתוב שול כגרמנית. נשארתי עד כה נאמן להחלטתי, אבל אין כי כבר כוח משום שהסופרים העבריים והארונים הקובעים אצלנו את מהלך הדברים, עושים הבל כדי לסכל את מאמצי להיות סופר עברי. כותבים עלי ומרפיטים את זה שאינני יודע לצדור שני מלים ביוד ושלשוני היא לשון סופר מתחיל, שהנני נמגמן הכותב כסגנון גרמני מנופח, אותו הוא מחשיב לעבריתו ולא קם אף איש אחר ואמר: רבי תופעה יהידה כמינה כאן. אין ברצוני להסביר מה שעשיתי למען הביסוח היתה לה לפני כן.

האם פלא הוא שביתר עוז הבני מתגעגע ללסון. הגרמניתז האם פלא הרכד שיש ונראה לי שאין לי כלל מה לחפש כאןז לא ציפיתי מעולם לחיים קלים. אבל לגבזות כזו לא הייתי מוכן. והנני מודה כנלוי שלו הייתי צעיר אפשר והייתי בודק את האפשרות להתחיל עוד פעם מחרש, כארץ אחרת, רק כדי לא (המשך בעמוד 11)

Marijari Mar

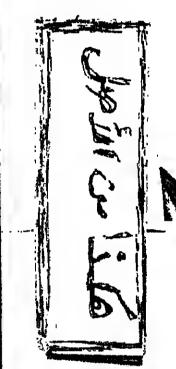
המורון חישן שלך שווה כסף! קפוץ על ההזדמנות. החודש קינג קויל במבצע טרייד־אין שחים. תן מזרון ישן וקח מזרון חלומות אמריקאי בהנחה של 130 ש״ח על קניה במזומן. בסלול תשלומים: קח הנחה של 81 שייח. לבחירתך: ■ 4 תשלומים וללא הצמדה. אפשרות ל-12 תשלומים לבעלי ישראברב/צמע

יה מישבה צמי פניית מורון קינג קויל "אינגה משיוול" 140x באינ

שפאומת לפורונים נפרות השונות - בקטיות המבצע עך 18.11.01 שפאומת לפורונים נפרות השונות - בקטיות המבצע עך 18.11.01 שלאת תחיות עפונה. לחנויות הדהיטים המנבחרות וברשתות השייוק דמרופת

מבצע הינג הויל

23.7.16, 20%

עיתותיו למחקרים ולכתיבה. אלא שירושלים לא עמרה בדרישותיו. קורצווייל ציפה שיומינו אותו להצטרף, לפחות כראש החוג לספרות, עקב תרומתו במחקרה, ומאור נעלכ כשההצעה מעולם לא באה. היא ראה כזה פגיעה ועלבון שנהמכו לחלק כלתי נפרד מתייו. דחיית האוניכרסיטה העברית היתה בשבילן פצע פתוח, בעיקר כשב־52' הציעה לו האוניכרסיטה כרטיס כניסה כמורה, וגם זה בתנאי שיכתוב עבודה מדעית כשפה הגרמנית, דווקא.

לראות ולשמוע את כלל הווהמה שכתיינו הציבוריים, וכמיוחד כאותם החוגים הנקראים החוגים הרוחניים". קורצווייל היה איש עימותים, בלשון המעטה. עוד כשהיה מורה כבית-הספר הריאלי התנגש עם מנהל המוסר, ד"ר בירם, כשפתה בהתקפה חריפה על אחר העם. "משנתו של אחד־העם", אמר, "משמשת ער היום גורם 'ווי' להרס שרידי היסודות האמונתיים־רתיים בלב הנוער. מי שלמר' את מאמרי אחר העם העיוניים, לקוי בגישתו לכתבי הקורש, לקוי הוא מראש גם כהכנתו את חיי הגולה". בגלל זלוולו כאחר העם פיטר

עימות מתמיר היה לו עם המימטר הספרותי

וסומריה הצעירים של המדינה שאך קמה.

כאריסטוקרט אינטלקטואלי לא העריך סופרים,

משוררים ומבקרים שלא היו בעלי השכלה מקיפה,

בעלי בקיאות עצומה וכושר אינטלקטואלי מבריק. הוא

הסתייג מ"מקצוענים". בעצמו היה בעל השכלה

הומניסטית במלוא מובן המלה. ביקורתו הקשה נתתה

כמיוחד על ספרות דור הפלמ"ח (משה שמיר, ס. יוהר

ערכי האירופיות הקלאסית וערכי היהדות גם יחד".

העימות הגרול כיותר היה כינו וכין הסגל תותיק

של האוניכרסיטה העברית בירושלים. קורצווייל ציפה

שיוזמן ללמר ולענור שם כדי שיוכל להקריש את

תון על עצמו כמכתבים לקורצווייל: – "בערב ראש השוה ביקשתי למון את עטי

לשוח שלמה ולא לעשות כל השות בעט ובדיו, כי

עייף אני מאוד, כי זה לי ארבעים שנה שאני כותב

ומוחק ומדפיט ומניה זכו'. נהנח כא מכתבך חיקר, ולא עמדתי בי, ושוב אני משמש בעט ובדיו,

וכודאי עתיד אני לעשות כך אם ירצח השם עד

אילו זכיתי להיות רואת ואינו נראה חייתי בא

לשמוע את דבריך. עכשיו שלא זכיתי איני יכול

לבוא, שאם אני שופע דברים נאים עלי אני מאדים

מנים, ואם אני שומע דברים שאינם נאים אני

• "כפי ששמעת הכאתי לדפוס את רוב כתבי

מאותם שכבר נדפקו. הרבת יגעתי עליהם ותרבה

צריך אני לחתיינע עליתם כדי לקיימם. וכוחי

פוחת והולך וידי תשושה. פעמים חובה מוכרת

אני להמסיק באמצע מסוק מתוך חוסר כות". (יולי

אתת מתעסק בשקטפיר. אני אין לי מול 🖜

לשקספיר. בימי מתלתי בשכבי על מטתי כארבעת

חודשים ניטיתי שוב לקרנא בו וגם קראתי ולא

מצאתי נחת. ומהי אותיאל חכושי חיה: חשפר

החילוני השני שקראתי מתוך חנאת והתרגשות...

עוד עלי להתפאר לפניך. מכתב זה ככתב מכוות

מעשת ידי הוא. אבל רושגיאות הן של המכווה".

אתה אינך מראת עצמן אצלי ואני מחושר כות.

איני יוצא כדרכים. מרוב השעבול עובר אני קשה:

את ספורי היפת (כמה ענו אני שמסתפק אני בכינוי

ימח בלבד) עדיין לא פיימתי בכחב". (פפעמבר

מחוויר פנים, ושתי הפעילויות האלו קשות עלי".

עגנון. עייף מאר

ביאת המשיח... (אוקטובר 43')

('44 1803')

Binenio 28

אותו ד"ר כירם מ'הריאלי".

ובעיסר נתן שתם). הוא כינה אותה "ספרות ריקה". רבר הוא ממש טרגי", כתב קורצווייל החברה בישראל של השנים הראשונות היתה כעיניו לאצ"ג, "עשר שנים התנזרתי ולא כתבתי צעירה וחסרת שורשים. "ספרות גדולה", אמר, "צומחת חוץ ממכתבים שום מאמר גרמני... אתה על קרקע עם שורשים, וסופר אינו מכטא רק את עצמו מבין שזה עורר בי דכאון כזה, משבר נפשי אלא מסורת תרבותית". ד"ר גבריאל מוקר אומר שכמעט הביא אותי ליאוש, והייתי רוצה לעזוב את כל שקורצווייל "התעקש לראות עצמו כמי שניצב נגד החכרה הזו, עם הרוחניות שלה, ולכתוב רק גרמנית ניהיליום צברי פרובינציאלי... מחוך עמירה על משמר מתוך טירוף של יאוש, מתוך רגש העלכון..."

וכאפריל של אותה שנה כתב לעגנון: "איני יכול להשתחרר מהרושם שאפילו לו פירסמתי את העבודות והמאמרים החשוכים ביותר – הרכר לא היה משנה את דעתם של הארונים הממונים על ענייני התרבות אצלנו. חטאתי חטא כל יכוסר: יצרתי לי דרך משלי, עצמאית. ניגשתי גישה חדשה, מהסכנית, לענייני הספרות, ובמיותר לענייני הספרות העברית. משום כר נהפכתי לאיש שאינו נוח לכריות שכל נשמתן שואפת רק לרכר אחד: לבינוניות מזהירה, או לחנופה, תכונות

גם לאתר שתוזמן לסגל אוניברסיטת בר־אילן הצעירה המשיך להילחם כמשך שנים רכות כאוניברסיטה העברית, והפער הלך והעמיק, ועוד החריף משהתנגרה האוניברסיטה העברית להביר בתארים האקרמיים של בר־אילן, קורצווייל לא סלת. הרבה תסכול הצטבר בו, מקצועי ואישי. את תסכוליו האישיים חלק עם ירידיו. "אני במצב לא טוב", כתב לעגנון, "ככל שנה, רווקא עם גמר שנת הלימורים, חש אני במונוטוניות של עבורתי, באי הסיפוק הגדול שבכל מצבי. אני מונה את כל התוכניות שלא הספסתי להגשימן, ומרגיש אגי איך השנים עוברות מכלי שהגעתי אל אחת המטרות שעמרו נגד עיני".

בסופר של דבר, המשבר הגדול ביותר ארע כינו וכין עגנון – האיש, לא הסופר. כאשר אוניברסיפת ירושלים העניקת לעגנון תואר דוקטור כבוד, קורצונייל לא הוזמן, ועגנון לא מחה. במאי 58' כתב לו: "אילו הייתי עגנון, הייתי מסרכ לקבל את הכבור אם הוא קשור בעלכון ירירי, ועלבון וגם כסילות הוא מטעם האוניברסיטה הירושלמית לא להזמין את האיש שעשה למען חסר כתבי עגנון מה שעשיתי – בשעה שמעניקים לעגנון כבוד אקרימי. תוכל לסמוך עליו לא הייתי בא, משום שלא הייתי רוצה לראות איך רוטנשטרייך והלקין 'מדקטרים' את מי שכתב 'ספור אבל ולב ססהן תיכיתיו מתוך שתיקה הסכמת לעלכוני, ונחת את הגושפנקה לאותו היחס השמל, הלא אנושי של אינטרסנטים ועסקנים. רוחנים אלי. אל תתמסו הנך מסוגל יפה להכין את המצב. מעות יהיה לארונים עוד יותר קל לעשות בי כאוות נפשק. לו אלוקים נתן לי בריאות שלמה לא היית אומר מאומה הייתר מצפצף על כולם. אכל אני יחיע שאין אני יכול לחיות בחלל ריק...

כשלעצמי מתי. לא שרצווייל, איש קצוות, לא יכול היה לחיות

ורי צבי נרינברג על עצמו כמכחבי לקורצווייל: -

הצירוף העתיק: מלכות ודעות". (אננוסט 37)

"והוא משיכ: 'היית כפויית טובה'.

אועה חי וממשיך לרבר. "והוא אומרו 'ננית, מה שהיה אין לתק. ש'

אצ"ג. מי הסמרטוט

את עצמו.

לכיקורת הספרות העברית. בסיום מאמר לוכח שבתבה דליה רכיקוביד, תלמידתו לשעבר, היא אומרת: "קל מאוד לשותח עם המתים. אני אומרת לו לעתים קרובותו לא כאתי אליך מספיק והיו לכן סיבות. אבל אתה פירשת את זה שלא כהלכה היית איתי תמיד. והוא אומר: איני סובל שעוזבים אוחי.

"ואני אומרתו אכל אתה: איתי. הי או פת, ציהי

"ואני אומרתו לא. ואני צודקת".

מוכל קפרא

מתגדר בעניין וה". (אפריל 52')

• "תאר לך כלתישה לאזוך, עד היום לא מצג לנתוץ 'הארץ' לשלם לי שבר הסופרים בעד שירי שפרטמתי בפסח, והפעם גם לא קיבלתי מנחג תודה כדרך שקבלתי מדי פעם, בהתפרסם שירי ב'הארץ'... נערים שמוקינים ומווקנים אנילו מתרבות בעל-פעור מחזיקים בידם אח כל כלי־חמבטא: הז׳ורנאליה מעברית. וזה מר ווה מכאיב. ואולם – יחידי סגולה שבנו, מסרי נלי הבטוי משלנו, רגנו המושלים ומשתלטים בסדה הספר" (מאי 55")

בסגישה אחת בקוף השבוע שעבר עם ידידו • עגנון שוב חזכיר לי, שיקורצווייל אמר עליו שתוא סמרטוט ונרינברג בעל אופי'. וחנה אחרי כל השיחה שארכה שעות. כה הביע דעתו על אושה שונים ועל "יחסו" ועל "בטול שלו" לובי ראובן ולגבי שמעון – חנה נתגלו דבריו בהפוכם הומוד יום אחרי הפגישת תנ"ל, והדבר נום לי רונו וג וחוסר שינה". (אוגוסט 64")

כחלל ריק. עולמו היה צבוע בשחור לבן, וכל היי ציפה לנאמנות. משנוכח כי לא וכה בכל אלה - חלה

לאחר מותו הכירו והוקירו כולם את תרובה

מסגרת הבימוח שהעניקה עד כה למבופחיה, באמצעות התוכנית "רפואה שלמה".

うりつ包

תרופות נדירות ויקרות.

הקדם "דפואה שלמה" למכה

אין זה סוד כי הרפואה הציבודית בארץ

מתקשה להעניק את השירותים

הדחשים לסובלים ממחלות קשות.

במקרים רבים החולים ממתיוים חדשים

רנים לניתוח או מיפולים מיוחדים. יש

והחולים נדרעוים גם להוצאות כספיות

נכוהות הנגרמות עקב מיפולים רפואיים

סיוחדים בארץ או בחו"ל, או לדכישת

קבוצח הבימוח עול כלל מרחיבה את

בישוח בריאות למחלות קשות מחלות לב, התקף לב, מחלות כליות, מחלות סרטן, שבץ מוחי, השתלות לב וכבד.

• "לפני כמה חודשים הייתי בעניין ירושה בחינה ועד מצות הלילה מבתת הייתי רולי במעלה החי אליך ולא מצאתי בשום אופן את כיתך (ש האנשים ששאלתים לרחובך היו תועים בתשובתן), עד שעיפתי מאוד וחזוחי למקום־לינתי. איני מבין את הדבר. אילו ואני קפקא למשל בתעיתי הלילית או – ודאי שהיה

● "בימים של תפיכת שדת ספר לשטח שועלש ורוכלות תעי אלותים ועולד חבן דוד. יהונתף אח

לפרוש.

של נילוי מחלות קשות.

המיפולים הבאים:

ב התקף לב

ם השתלת לב

ש ניפוח עיי בלון

ש שיקום לב מיידי

ש שיקום לב אמבולמורי

צינתור ב

ב ניתוח מעקר לב

"רפואה שלמה" בילב שקט"

חכנית "דפואה שלמה" - "לב שקט"

מעניקה למבומח סכום ביטוח חד פעמי

או ממסנת הוצאות רפואיות עד לסך

של 63,730 ש"ה בנין האירועים או

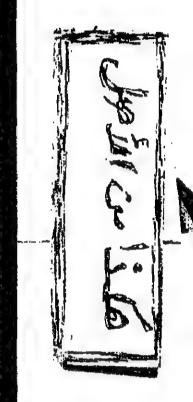
ידפואה שלמהי - סיל

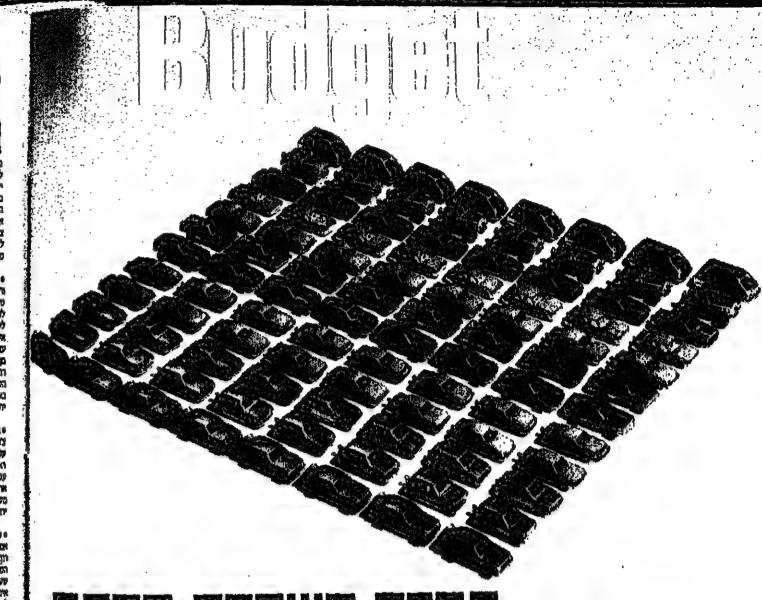
תכנית "רפואה שלמה" - ס"ל מעניקה למכומה סכום ביסוח הד פעמי עד לסך של 80,000 ש"ח מיד לאחר התנלוחה עשל אחת מן המחלות הבאות:

ב מחלת הערצן. ש אי ספיקת כליות. ם השתלת כבר. ש עבץ זמחי.

החכנית הינה תוספת לפוליסת בימוח חיִים (קיימת או חרשה).

ברטים ווספים תוכל לקבל אצל סוכן הביצוח שלך.

חברת העכרת הרכב הבינלאומית הגדולה בישראל. שבדה!

עובדת חיותנו חברת השכרת הרכב הגדולה בישראל, מאפשרת לנו לתת את חשירות חמעולה ביותר למספר הלסוחות חגדול ביותר בישראל..

אנחנו ערוכים לשרת אותך. עוברה!

ואוטומטית, הגה-בח, חלונות

ונעולה חשמליותו במחיר שחברות

השכרת רכב אחרות מציניות עבור

דייחטטן שארמנט.

| פורד סיירה ממחות במחיר

שחברות חשכרת רכב אחרות

מציעות עבור סיואט אינביזה.

צי כלי רכב ממוזגי אויר המונח מעל 1,800 מכוניות - עובדת!

• מגוון 25 סוגים שונים של כלי רכב:- עובדה! • צו של כ-80 גייפים (יותר מכל חברות חתשכרה בישראל (ט-יחד) - עובדה)

• עשרות מכוניות יוקרתיות כגון אולדסמוביל ומרצדס חמצויידות כמיטב חשכלולים (גם

• שירותי חירום ותיסוני דרך עם צוותי כועות

תואר ייתיורן מצטיין בכיריי שהוענק לבאוגים עייי נשיא תמדינת כאות הערכה על שירות יעול

כולם בבעלות חברת באדגיט, בנוסף למאות סוכנויות וסוכני נסיעות דרכם אפשר לשכור באדגיט - עובוית!

ON-LINE לכל מרכזי חמחשבים של באדניט בעולם - עובדה!

חמכסים את כל רחבי תארץ 24 שעות ביממה

• פריסת של עשרות סניפים מתצפון ועד לאילת.

• מערכת חומנות מודונית וממוחשבת עם קשר

לתיירים ועל קידום רותיירות למדינו ישראל

משרד ראשי טל, 333295 תזמנות: דרך פיית 74, טל. 17135-03:

נשמים הקדיכו השנה, וכך גם הסתווניות. הגביטות הידוקות ופריחת הסתוניות הראשונות רם מהדברים היפים שיש בט־ בע. לא להיבהל מהגשם ולצאת לטייל. לתום שבין הנשמים וליכוים אחרי הנשם ים ויח מיוחד. האור צלול ובהיר כשהשר סק יוצאת מהעננים, ויש הרגשה של מש־

ה חדש וצעיר באויר. אם אום עוברים בצומת נולני, אל תחמיי צו את פרותות הסתווניות הגדולות – נדור לח בפתותית היורה. יש שם שדה של פתווניות ענקיות שקל להגיע אליו.

הפתווניות של צומת בולני: פשעים 30 מטרים צפונה כנהצוכנת (לכיוון זכיה, מטולה) ווכנסים מזרחת (ימינה) לנטש הישך. נוסעים לאורך שדרת אקד שנוסים כקילומטר וחצי. בשדה משמי ול, מצמן לכביש, רואים המון סתווניות שקיות. לשתוונית ירושלים אין עלים בו־ מן הצרותה, ובכך היא דומה לסתוונית איי חניוו שמרחת בארצות הקור בסוף הסתון, לפני החורף והשלג. היא גדלה גם מחשת תרושות כיוון שהמקעת שלה יושת בעומק 40-30 ס"מ באדמת.

השתונות של שדה התעופה מתניים: לופ מיוחד לחיילים שמשרתים באיזור. ל נפש קרות שמונהיטברות כצומת ואס פינה ליד תחנת אגד ותחנת דלק עולה פונים מזרוזה לכיוון כתר הנשיא. אוני ו־ג ק"ם לכיוון כפר הנשיא, לחפש ספוי ציוני הכביש קבוצות של סתוונית

•לאון נביש הצפון: אושד לא נסעתם לחלמוניות של הד מי-וון, אפשר לשלב את הטיול הזת עם המצוויות של מערת פער וכביש הצפון, סעד מעט נביא תיאור מפודט שלו. לבי

לת פירון ערלים מהכביש שמוביל מנח" ויה לפמת סאסא (חירם) או מכביש עבר צמת ושם פונים אחרי רמה לכינון מקיעין ישה מצחה) דרך צוריאל התרמיש להר סיון, לחויה בפיטנה ולהליכה קלה בת שלהשעתיים בעביל הפיטגה שלכל אור־ ט שתונוות, כרכומים והלמוניות – אם טד ושאץ. טיול זה מומלץ גם עכשיו, כי

ות שוון התחילה שלכת הסתיו. שול שותד בנופי השלכת הוא לאורך (מע הצפון, מצומת הירם (סאסא) עד לקבון אדמות (עם אמשרות של ביקור טאש הניקרה), ותודה דרומה משלומי

חמיוחד בטיול הזה – הסתווניות של מעי והולכים אליה נטיעות אחדות. בדרך רו רת פער ונופי השלכת של אלון התולע, אים משמאל בור עוק שהולך וגדל בעשי האלון הצומה רק בהרים הגבוהים ובמקר

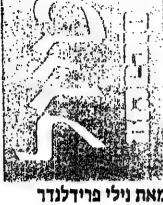
 אל מערת מער: להועלה הבאים מטיול כהר מירה, מתחיל לתאר את הטיול מצומת סאטא, ועל המ־ פות צומת חירם, לכיוון מערב, הים התי"

אחרו נסועה של קילומטר אחד מערבה מצומת חודם. שומו לב לשלט, כו לאד שאיום עומדים בשלכתו עתיקים ומושר שרודו כוסייה ביונטית על הנבעה הסלי כליכך רואים אותו. המערה חבוייה בין

כון. אל שמורת חטבע של משרת פער מגיעים העמק הקטוטן שבתוכו ומצאח המעדח הכביש שצונה ררומה אחרי עראמשת ולפי

כליכך רואים אותו. המערה חבוייה בין המטעים של קיבוץ סאסא משמאל לכי המטעים של קיבוץ סאסא משמאל לכי איזם ועוזר קיצו. עצים שהגיש בשלה ביש (מימין, למי שבא מכיוון הים). חווים לנובה 10 ר12 מטוים, ככה זה באיץ, הער צים שהין קדושים ושמון היטב, ועכשיו צים שהין קדושים ושמון היטב, ועכשיו הם שבערת טבע. הם שבורת טבע. מהמשה נושעים בכביש הצמן אל ביתית מאדמית לשלומי: קטע עוצר נשימה כיוי

ואל המשבים וטועה, שתולה והעית, עד פיו. הכביש יורד בעקלתווים (סובוטיי קוף שוף. בירנית שהיה מרכו איזורי נהיה לומי ופונים דרומה איפה שיש שלט הבניר בחדשות בגלל תקריות נבול ומחבלים ומשם הביותה ועכשיו בגלל התפוסטות אירגתי הקריות. חסיול הזה מיוחד לעכשיו, עונת השלכת. וש כאן מבט על ארץ הנליל וארץ הלבוון וכיוון שבטבע הפראי הוה אין מסעדות. מצמך, כאן הטיול הוא בעיקר נסיטו בווף אל חשכתו להכיא אוכל ומשקאות מהי השלכת. העצים האדוטים בשלכת הן בית

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

אלות אוצישואליות. משמאל וואים מצ" בה לזכר שני קצינים צעירים שנהרנו כאן לפוי מלחמת לבוון. עכשיו הובול שקט. מעבר לנכול רואים את הכפר השיעי עיי תה אישעב. הקרוב לנכול. וצפונים מזרי חית את העיירה בינת נ'בייל. שמות מחדשות.

ווסעים הלאה, ומשמאל רואים את הובעת עם הכויפה של איקרית הכפר שתושי ביו הנוצרים עוד מקווים לשוב אליו כשי שובו גם עקווי בירעם. ומתחת לכוסייה מושב שומרת ובניין המשטרה.

עוברים ליד מחצבה מימין והכניש מתעי קל שנאלה ומכנים אותנו עמוק לשלכת הוהובה של אלון התולע. מסעים לאורך נדר המערכת – לא להחקי דב כדי לא להשאיר עקבות. ומימין רואים את איזור החוף של הלבנון וביום של

ראות טובה - גם את צור. נוסעים על הר מוור ומשמאל יש שמורת טבע קטנה עם אורן ירושלמי שצומה כאן רים השנים האחרונות. זאת רואים לפי כאופן טבעי.

הגדרות של המטעים, שכל פעם נסונים מגיעים לעראמשה, הכפר הבדואי שהגבי ביינוגים משפת הבור. במערה שאינה אלא רים שלו משרתים ככוחות הכטחון. אחרי בולען, מיתנקזים כל המים מהעמק הזה עראמשה יש כביש קצר שפונה שמאלה שמוקף הרום נבוהים. המים ניבלעים (דרומה) לעבר נבעה שלעית וחשופה שער בעמקי חמשה ולכן אל חיכוטו לשם כש" ליה עץ כודד. מקום והדר. לחנות ולטייל יורד נשם. רק לעמוד על שמת הפערה כאן ברול. כאן אפשר לעצור ולפתרוו את הצידניות שהבאתם מהבית.

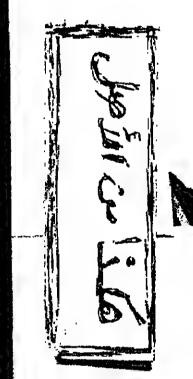
יפה במיוחד, כי שרדו בי אלווים וסצויים. ני אדמית, הביא אותנו לחורבת עירב. מים שנישמרו היות שהמקום קדוש למו" עית במצוק שמדרומה לו רואים למטה

לקיבוץ אדמיה, שחיים על נכול הצפון מסש מאו שהזקמו במבצע טוס בשנות מסש מאו שהזקמו במבצע טוס בשנות השושים. למה סוסן ראשי חיבות של השושים. למה סוסן ראשי חיבות של למחנה צבאי, והשאר מושבים שפעם היו יה למצובה עד לצומת כברי (להיוהד)

31 ชเลยอเด

"פונים בגלל האחור האום בגלל האחור באים בגלל האלד

חנור אחר מעל בולמן המבחר הנדול ביוחר

של חנוך (וקרת תוצרת סאומר מכל הדוקים: תנור קומפלם. בירנים ותנורי מנ-אווום:

בוותיתקוה

וליה בנו בעים

03/99/2017

בווו 'ר ביו ח

TYME TO WAR

דמח גן

14 TOTAL

กผบบวัน

ום-ציווה

1,000,000

and the same

61,24,09,0

הדיוו-אונו

DOM: DOM:

00001330

מלויזיה + ויניאו מושיבה - זוג מושלמו טלויות טושיבה הן המשוכללות כיותר עם מרקע ES בהה, מסך בלקטטריים ון. מערכת קהני-אלקטרון, בורר תחנות אומומסי

ויריאו מושיבה מהדור החרש – המילה האחרונה בנידיאן - 849, סולמיסיסמם עד 7 שימות, הכונה דינימלית תנודו

נחניה

מלחות יבוסה בלומברי אמינות ההקות ומצפיינות בחבותה בנטריות בנידון במינו בנוד מולידות סורשת - (ייבוש הבניסה בנוד מולידות סורשת - (ייבוש הבניסה נמחקיות עם השחוסה חמרינים את לפעילה במחקוות את המיובנים!

אחתר ולפני שאתה ניפנה לקי נוח ואל לגימת הקפה והתה, הם משנרים לשולחנך צלחת ועליה קלי מסה ערבית – עלים צעירים, מודים, רענגים וטריים, לידם פרוסות רקות של גבינת קצ'קוואל.

אצי החסילונים, הקלמרי והרגים המטוננים, הירק הזה והגבינה התיינשה הזו עורכים לך חיטוי דיענון מולל הפה, מדיחים כל טעם־לחאי מתידצוי. גם תמנה האחרונה משנדוטית שלהם איננה כה רגילה ומקובלת. על גבי צלחת שפוחה אתה נקנל פרוטות דקות מאוד של תפוחי לן, סבולות בתערבות ליקרים (בננה, לקרם וסברה). ליד פרוסות התפוח פשים כמה תמרים סריים ולידם דבלים לאו תוכן מילאו בפיסות חלבה. איזה

איפהז כיכו. כמסעדה ששמה נסעות הרג". כדי להביע אליה נוסעים כניש תעף רוזמה, תולפים על פני גן נצילם קלור וכמה עשרות מטרים לפני אניעים לכיכר השעון – פונים ימינה תנוסים לתוך חצר המוסתרת מהכביש. מעלם לא היית כאן אלא אם כן כאת הלום לפנות חומרי חיטוי ישר מן תקר. ובכן, בית התרושת לחימיקלים דנו יותר. כמקומו ניצכת מסעדת רגים, לם מונפת רחבה המשקיפה לנוף הים

כניסה, לנוי ולתזכורת, שולחן ועליו קערה עם עלי המה, בצלים ירוקים ופוסת וכינה. כפנים דלפס תצונה קידו וכו מבחר מנות ראשונות. שימו ל זם למדבותה – מאוד פיקנטית. אל תלנו על סלט השעועית הלבנה. מי מלג יכול כלי חומוס – הוא מאוד מקבל על החיך שם. המסעדה עצמה הבתידיים. עיצוביהמנים שלה קצח ליסשי, אבל לגמרי לא מפריע

למסעדה שני בעלים. אחר מסערן חים השני דיינ. שילוב מבורך שבא די ניסוי בטיב הרגה. מאפשרים לך לוצת או מה שהומנת בטרם הטיבון.

מורי הסלמים מדלפק הקירור קנלנו צלחת עם פידותיים – הסילונים וקלמרי ברומב המאה ושום. מעולה. אריכן דג פרידה גדול, מטוגן כמו שניק. נילוותה אליו קערה עם סלט מניקת המנה שהוכרנו בפתידה.

יצעה שבר הוכרנו – 25 שקלים. מנות הללו הערבים שלה, יש המקרישות משם, אל החמינו את סלט הגנטים החם

קצ'קוואל על חסה והרבה סטייל

מרבסת רוזבה, אוכל טוב, קו המים וקו השמיים. יפו, "מטעדת חדנ". יש גם חלכה (צילום: שמואל רחמני).

לאכול ולשיר

הקרוקודיל

נהג נחמר כא למרינה שילוכ של ארותה ושירה. לא הכי חדש, אכל תומש יותר ויותר. לישוש": משום משהו. ולאודר כל אלה כאלה הוא מה שנקרא "קהל מובתר", מראש. שולט ברפרטואר השירים העכריים, אמוירים: בקבוק יין "בליל" צונן, אותכ לשמוע אותם, אותב לשיר אותם שנים אין בקיר בקבוק יין בקיר צונן, אוהב לשמוע אותם, אוהב לשיו אותם שם עופרים לרקות הסוער למעלה מ־10 שנים יין בשורות גדולות אך ראוי יותר עם הומר־המנתה סעודה במעומות במלט לוח ארות בדולות אך ראוי יחד עם הומר המנחה סעודה במעומה מיני סלטים וכמה מנות הצות, וכשוכן - מחלט לווח ארות רגים סובה – 11 אלה היא, איפוא, לא רק חווייה מיני סלטים וכמה מנות הבחירה משח אלה היא, איפוא, לא רק חזוייה ביכרות לחם שחזר התבאה. הבחירה קשה אינו מלם מלסים - 10 שקלים דג קולינארית (אם אכן), אלא גם תווייה ביכרות לחם שחזר התבאה. הבחירה קשה

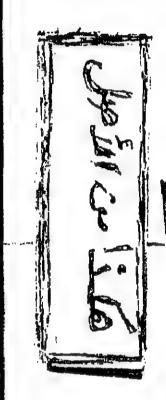
ויש שני ערבים ואף יותר. בשבועות הבאים נלך בעקכות מומינים אצל המלצרים. המיבתר מאוד

מסעדות החומר הללו. ראשונה - מגוון: בשרים על האש, עשר מיני יקרוקודיל", מסעדה גדולה בעלת שני אומצות, דגים, עופות כחמש צורות מיפלסים בכיבר דה־שליט שבהרצליה הכנה ומה דעתכם על שניצל עוף פיתחת. אין שם קרוקודילים, אכל יש שהכינו אותו עם פסריות, שפנת וייוזו. אכל לגמרי לא רע. ליל שבת הוא "ערב האומצות שקיבל שולחננו היו מעולות. השירה" של המסעדה הזו. הומר הוא נילוו אליהן רוסב פלפל, רוסב פכוריות אמנון ברנוון; הומרת רונית אופיר (לא ורוטב חרדל. הופנו גם סנה אחת מן המפורסמות, אבל יעלת חן בעלת שישלים של בגש. הגיעו סוביות גדולות קול מפחיע באיכותוא מלווה אותם ורכועות של גשר כבש צעיר, רך ועדיו. האקורריוניםט אריק קרן, המשתלב גם בוימרה. משמיעים הרבה שירים פמאנר גילינו כי כצהריים ניתן לסעוד כאן מדי פעם אנחנו מחבשרים על הנוסטאלניה, וכמעט מכולם נורף ריתה "ארותת עסקים" כמחיר של 12 שקלים מסעדה נוספת המצטרפת ל'מועדון של ארקיישראל. המוסע נערך במיפלס כלכר. היא כוללת את כאר הסלטים ייסה שבי - קצוץ רק. עם הרבה שמו ולמישמע. קהל הבא למעוד בערבים הפעה עשר בערב. מומינים שולחנות פתוך שבע מנות שונותו עם תוספת של העליון של המטעדה ומתחיל בסכיבות תפוד אפוי או צ'יפס; תוז או ספר. כשיר

די ממחיע. שיה נסיעה לוצרצליה. את הארווה פותחים במוגון ואפשי, ידה נדול למרי – 25 שקלים. מנות תברתית, לכל אות מהמטעדות המומרות – מה כן לקתה, על מח לוותר. מכל

חוך עילעול כתפרים העשיר

35 #INEDID

הגעתי למצב שאני לא צרייולקשט את החיים

שעמים אני מקנא כאמנים כמו פרה אנגליקי שחי במינזר וצייר. הייתי רוצה לכנות לעצמי עולם יותר פרטי, להיות פחות מעורב, לא לרעת מה קורה ככל שעה. אכל בעצם מי יוויע איזה צרות היו לאנגליקו במינור.

אני תמיד חי בספק לגבי כל דבר שאני עושה, כותב, תושב. אולי זה לא נכון. אני אומר דכרים נכונים, ולפעמים אני מרגיש שאני בלומר. יש לי לפעמים הרגשת שבחברה של הירם, להיות אין אליסט זו טפשות: אכל אני מצליח, אז אי־אפשר לסרוא לי טיפש. אני רוצה שהרוה של הורי והדור שלהם תישאר איתי. אני אובססיבי, מכור למת שאני עושה. הוץ מהילדים, האמנות היא הרבר החקוב ביותר בחיי, והילרים כבר הולכים לחיים שלחם. האמנות מאפשרה לי לא להיות תלוי, נפשית, באנשים אחרים. אבל בעצם זה לא נכון, כי אתה תלוי כל הזמן במליון דברים קטגים.

יש דברים שאני תמיד סרחב איתי בנסיעות. רישומים שאני עוכר עליהם, כמה קמיעות, קנת מודלים של פסלים. כשאני בא למקום חרש, ואפילו לתקופה קצרה, הרברים האלה סכיכי נותנים לי הרגשת בית, אני תומד מליון דברים ותמיר אספתי חשבים כמו ככשים פעד זית, כל מיני קיטשים: וקישקושים שאני אוחב אין לי אוסף בנושא מטויים, אני אלקטי, זה יכול לחיות ססל אפריקני שמצאתי בווולנד או עבודה של בצלאל שך שמצאתי בשוק כברויל. משה יורד עם הלוחות מהר סיני. 18 דולר,

כשכל איסינה חצי מווייפת עלתת לפחות מאת. בכית כמעם שאינני תולה דברים שלי. יש ציור

עומח פרמי . מנשה קדישמן

מסל

בן 55. נולד וגדל בתליאביב. למד בשאני עובר אני אוהב לשמוע מוסיסו, בעים אמנות אצל שטנרשום, בסטודוו של חקאלית, מיסות, פרקי חונות, לידדים, אושיות, סאד אותב את ורדי, יש לו עוצמה גדולה. אני אוב שירים אבני ובלונדון. תשתתף בעשרות מלודיים, דכרים כמו שירים נמוליטניים, ואותב זם תערוכות בארץ ובעולם. עבודות מוסיקה ערבית. לדעתי היא משגעון, רק היתי חצה שלו נמצאות במוזיאונים חשובים להבין את המלים. שירי מחאה אני לא אוהב, אבל שים אני שומע. ודילרים שלי חיוכו אותי לשום אני מו על ("טייט גלרי", מוזיאון לאמנות שירים עבריים ולא מבין למה אין תחצה שמנגנין אחם מודרנית בניו־יורק ועוד). בימים כל היום, כל יום. שירים עבריים נהמכו לשיתו שאה אלה ופתחה תערוכתו "עסדת ויום הזכרון. למעמים, כשאני נוסע מניריורק לביה יצחק" במוזיאון ת"א. גרוש, אב המלאכה כסנסילכניה ואני מתגעבע לארץ, אני שם לשניים, גר ברחוב בריכוכבא, ת״א. קאסטה של שירי יום הוכרון שבני הקלים ליי

לתיאטרון אני בסושי הולד. שלנוע אני לא כל כך אוהב, אני חושב שלא ראיתי סרט מאו הצוד פה ושם תופס קטע, בשלוויזיה. נהנה יותר מרברים קטנים, מחלקים של דכרים. גם כקריאו בשנים האחרונות אני מתרובץ כל חומן עם המתייעהים עקרת יצחק. ניו יורק, ברויל, תולנה ועלשת את בתקופות כאלה קשה לי להתרכו כספר גדול, או

של וריצקי, של שטרייכמן, של ליפשיץ, של הכן אלי

של רבן. קלאסיקה, בשבילי, וה גם אנשים כמו מג

רבן, ראשית האמנות הישראלית. כשעכרנו ריוב

אמרוני לעצמי – אני לא רוצה דברים – ואני משודל

לשמור על זה. עכשיו אני צריך פתות דברים מסביב

מרגיש שהנעתי למצב שאבי לא צריך לקשם או

החיים ולהזין את עצמי במה שעורה מסכיב. הו יסק

לצאת יותר ממני. יש לי תקופה שאני יכול רק לוח.

לוקציא את ווג

איזו תכונה מאפיינת אותך? אולי אוןשיורג, ושאני חולם. אתה אדם חזקו במחו יש לי כוח ללכת עם הדברים שאני רוצה לעשות מבלי לטפס על

מה עקב אכילם שלךו כשתבוא דלילה – אומר לה.

מה אתה שונאו <u>את הדברים שנכונים כל הזמן.</u> מה מפחיד אותך אצל אנשים: <u>חוסר רצון להבין ולהתייחס.</u>

מה עוד אתה רוצה ללמודו <u>לחשוב באופן מסודר ופרטי, בלי חיינדלער.</u> על מי צר לךו <u>על אנשים כודדים.</u>

את מי אתה מכבדו <u>ילדים.</u> ירו של מי איגך מוכן ללחוץז <u>אנשים שחשבתי שהם חברי ואחרי שנים החברר שלא.</u>

<u>בשבילי הם מרנו.</u> במי אתה מקנא? <u>לפעמים, באנשים שאיו לחם בעיות כלכליות.</u>

אז מי אתה מעריך במיוחדו <u>דוד הנדלר, אדם שהלך עם אהבחו עד הסוף ולא היה מוכו</u>

את מי לא היית רוצה לפגושו את מאטים, אחרי שקראתי שכל מלחמת העולם השנייה <u>ישב כדרום צרפת והמשיד לצייר כאילו לא קרה דבר.</u>

מנה אתה מאוכזבו <u>מהעוכדה שבכל דור יצחק העקוד הוזר, ושוב נעקד. ומחוסר האימפי</u> <u>קט של האמות. היא משפיעה על מי שרוצה לחיות מושפע.</u>

נאוה מצב אתה אותב לחימצא: <u>בתהליך. זו היצירה האמיתית. לרשום, לחתוך כרולים,</u> לשים צבע.

לצטוק יותר בחיים של עצמי, בטישורהו שלנו, וורברינו

השתבו. וערנטנס מלא סיפורים ואולי זה אמר הרבדים

ציווי. לפני זה רק הלכתי וראיתי. בומן האוצדן לא

מעניין אותי לראות תערוכות של האמנות העכשויות

לא מעניין אווןי לדעת איוה תנועות קמות ומווות. כמו

שאני אותב לקודא שור ולא חשוב לי לדעוז אם והא

שייך לודם זה אן אוד. יש דבוים שאני מרגיש שום

מובים - ויש דברים שאני יוויע שובו מובים אני וולך

לראות תעודכות של חברים, ניקל, בולי שורץ, שיוון ואורים, לפעמים אני, שנת עבודה של אמן בעיר

שמבאת חן בעיני, אני זוכר שכשוריתי בעיר וה בתן

לי ורגשת שרוצים אותו. להיות אמן זה כל הזכן לרצות שיאתו בת שאתה עושה חושר בשוו, ולוויה

בסימואציה של מבקשן וכל חיוני וח דק שחות. האלי

אמילו כשומא ישה אני מכור און לונויון כמו אין וי"ם

תכל הת שיים מו החו אי ממולנ במס לכות ולא מרגים שייםות אולי וכן אינו ויוח לשיים שייכות ומעים של תווה של הבלחו ויוח לשיים

ולמעשה כל חשום ושה שימונות וששורם של

ודי מישראל - כל מקום נראח לי זי, לא שליי

מאת שהתוולתי לצייר, ומנוזלתי להדגיש יותר

בו שבורכזים לי חרגשה נעיכת.

וו מתם פילוסומהו בגרוש

מה עוזר לך להתרכזו <u>היכולת להכנים עצםי למה שאני עושה עכשיו, ולחתוך הצידה את</u> ודברים האחרים.

מה מציק לךו <u>לדערו שחברים חולים במחלות לא טובות.</u> פח אתה אוחב לראותו <u>אנשים זקנים כריאים.</u>

<u>מה אתה שונא לעשותו להתפשר. לרוע אחרי הפרנסה.</u>

מה מרגיז אותרו <u>חוסר איכפתיות, וטיפשים</u> אין אתה מפוק את עצמרו לפעמים זה לשכב מתחת לשמיכה, עם הדברים בהישג יד, שלא

<u>אצטרד לזוז. לפעמים, לאכול חביתה זה ביגוק.</u> מתי אתה מרגיש אשם ז <u>כשאמו טוב מצליה פחות ממגי.</u>

<u>מה ישראלו בעיגיך: הנוסטלגיה וחדור הצעיר.</u>

מות אתרו ישראליו בוכרומית שלי ובמה שאני ששה היום. איזו אשח יפח בעיניךו <u>זה משתנה עם הגיל. היום – בו־אדם, לא רק החיכה.</u>

שה רציה להיות בילדותר: <u>הזו וצייר.</u> בה קיבלת מחביתו <u>אחבה. זה נתו לי המוו בטחון.</u>

מח מחויק אותרו <u>החלומות.</u>

לוא שרים ככחבי עת, כמו "תרים", קורא אלתרמן, קיקים מעגנון, עכשיו קראתי ספר שיחות עם "יםניץ וקצת התאכובתי, פתאום מוצא את עצמי לדונה פלורה או ספר של אנתרומולוגית קנדית "אקא "גע באדמה", ספר על האינדיאנים הנותן לך ומנה אחדו לנמרי מהסרטים החוליווריים לפעמים אני מרכה לל אמנות אני מרכה לההמתכל

דהות אמן זה כל הומו לרצות אהכו מה שאתה עושה, ותוסר: מונון ולהיות בסיטואציה של בקש וכל היתר זה רק פוזות. ון סתם פילוסופיה בגרוש"

משיכה לקלסיקה משיכה לקלסיקה חשפו הינתנ ובכל מעם שאני מסחכל, אני וו ביום תרשום כל השנים עסקוי במינימליום ארות וירעון מה מותר ומה אמור. כשהוחלתי

ברידות וחצי זנות. בלילה לא זוכרים את בנייני הפאר והמוויאונים הנפלאים. זוכרים את הרכרים האנושיים, את הוקנים שמוציאים אוכל מפחי אשפה. מה זה בינלאומיו יש רברים שפתאימים להרבה

אנשים מהרכה מקומות, כמו שיר, רגש. אפשר לאהוב יפנית, ערביה, אמריקנית. מדכרים על אמנות בינלאומית. יהיה מצחיק שראושנברנ, למשל, יעשה את עקרת יצחק ואגי אעשה קוקה קולה. קוקה קולה זה מיתולוניה אמריקנית. אני עוסק כמיתולוגיה של

בעיני, עקירה יצחק היא לא סמל מומשט אלא חלק מהכיאונרעיה שלי ושל בני דורי, כשם שאולי תהיה חלק מהביאונרפיה של ילדי, וזה מפחיד אותי. ארם שפקריב את בנו מקריב גם את עצמו. האיל שכח שהוא צריך להיות הקרבן. ממלא המקום לא מגיע. שוב יצחק נעקר. בעיני, עקירת יצחק אינו סיפור של גזירה אַלוהית. בשכילי, העקידה מסמלת את פחר היחיר לצאת כננד צו החברה ומוסכמותיה. הכי כואב לי על האמוחת שמשקיעות כליכך ודכה בגידול ילויהן, ולא מספיק בנסיון למנוע את המלחמה הבאה.

"לכל האנשים שעושים דיאטות אני יכול לתת עצה אחת – אם יהיה לכם כוח להצליח לחשוב שאוכל זה לא כליכך חשוב -תצליחו".

אין לי פתרתנות. אני יודע שלא האמנות משנה אנו הזויים אלא הפוליטיפה, אכל יש לי זכות לואלום. לטבע ים חוקים קבועים, יום, לילה, ארבע עונות. בן־ארם יוצר לעצמו את המוקים. אני יכול להחלים עכשיו אם אני רוצה לחיות מה או שם, לנמוע לנידיחים או לפתודתקות אכל ילד בו 18 לא שולח את עצמו למלחמה. שולודים אותו. מלחמה זה דכר לא צורק, אכל אם פוכרונים – הלכים. מלחמת השחור, מלחמת העולם השנייה לגכי שאר המלחמות אינני בסות. לא יורע אם לא יכלו לעשות שלום לפני יום כיפור. כל אוד מוכחה לכנור חעובי. אנחנו הרי לא יווער טובים מיום.

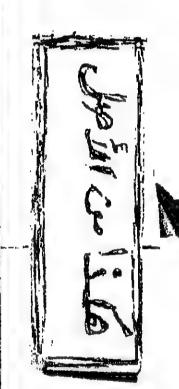
אני מסתובב המון בעולם, מרגיש כמעמ נווד, וננטום לי. לא רוצה להיות תייר, לא מעניינים אחוי מאבים, מתודנים, ויפיים כאלה וכשוני רואה אנשים וקנים יושנים ליד הביון, כנונה ברק, למשל, אני מקנאג איזה נקינן של הנפש וישל והנוא חברים וושובים . לי. דוברים קרובים זה כמו משפחה. מפריף לאכול אצל תברים בסמכה במקדם להיות מוזמן למסערה מפוארת. טובה יותני. גם פוצני שאין לי חשק ללבוש ויקבוים וגם מוני שנאו וביתות שנשו לי ווקטור וביוף אני לא אוכל וציבה לכל ושושים שעושים ריאמוו אני יכול לתות ענה אתו – אם יחיה לכם כוח להצליח לחשוב שאוכל זוו לא כליכן חשוב - תצליוור

אני אוהל את הרברים הכי משומים. בשפונה חברים, לראות ביתי ימה לשפוע שיר יפה להאכיל את החנים שהמישמת שלי, לראות איך הים כל האגן משתנת: אני כר כנול ובית כן נרלתיו יש בוכולת מבכנון סיונים ביוו, בשבילי, זה לא רבוש. זה אנשים יות שמת מינה, הו תודיים שמני דוי בארץ, מה אנבי כמו מלוי, ומע יציב. שם, רק מי שיש לו מליונים מדגיש יביה. נעכשת ושולר יוד, או אף אוד אין כו כלוכן אין צו הברים. מה יש הצרים, מה זה אמריקה באמת.

> ראוונהו נוריות ברצקו צילום: ראובו קסטרו

> > Buseaia 36

37 Diskala

"במלאת עשור למלון פלאוו מגעלוו פרדייו חדש...

אחרי 10 שנים הגיע הזמן לדור חדש של מזרונים

כמלונות פלאזה חשוב לנו שהאורחים ישנו בצורה הכריאה, הנוחח והטובה ביותר. לכן אנו מקפידים על חירוש המזרונים כל 10 שנים. אחרי מחקרים ובזייקות הגענו למסקנה שהגיע הזנ

פרדייו החדש הוא הדור החדש של מזרונים אורטופדיים - שילוב מושלם של טכנולוגיר חרישה ונסיון עצום ביצור מזרונים: מבטיח את הקושי הנכון לכל אורך המזרון, לנוחות מירבית בשינה.

המבצע ער נמר מלאי החדרים *או שני מורובים בודדים

מבצע נופש חינם במלונות פלאזה לכל

במלאת עשור למלונות מלאזה בישראל, ולרגל תחלפת המיטות ותמזרונים בחדרים לפרדיי תרש, יהנו כל הקונים מיטה + מזרון ווגל

של פודייו חדש מנופש זוגי (2 לילות

כולל ארוחת בוקר) בפלאזה טבריה או

סלאזה ירושלים לפי בחירתם - חינסן

כל הקונים מזרון פרדייו תדש ווגי* יהנו מנופש זוגי (לילה אחד

כולל ארוחת בוקר) בפלאוה

טבריה או פלאוה ירושלים

חקונים פרדייז חדש

الالا المال المال المالية الما

המזרון מספר ¼ַ ביעוראל.

הבה נלחם בנזענות ללא חורמהו אבל מצד שני, בואו לא ניסחף, צרוך לזכור שלא כל הערבים נזענים.

צ'יצ'ולינה בישראל. יופי. ומה באיטליה?

כל העיתונים מלאים פרטים על צ'יצ'ולינה בישראל, אבל אף אחר לא מתב על מה שקורה כאיטליה שנשארה כלי צ'יצ'ולינה. כי כשהיא מצאת כישראל היא לא נמצאת באיטליה, ועל זה אף אחר לא חושב.

אני נמקרה נמצאתי כאן כשצ'יצ'ולינה שיגעה את הארץ, ומי היה צרץ להתמודד עם המרירות של האיטלקים שלקחתם להם את צינולינתםו כמובן אני. הרי כמה שיתות ששמעתי ברחוב, ואחריכך אל תתמלאו שאוהדים את הפלשתינאים. הם לא לקחו לאף אחר את ציצולינה שלו, מה שאנחנו עושים רק ברגע שאנחנו מנלים איזושהי צינולינה באיושהו חלק של העולם.

ענרתי ליד הוואתיקן. פתאום אני רואה מגיע מישהו עוצר ליד ומוסח של האפיפיזר וצופר לו. יצא האפיפיור למרססת שלו ושאל:

- צוטו ייאס, מה העניינים? - ציצולינה נסעה לישראל.
 - אתה עובד עלי.
- אני אומר לך, היא שם עכשיו, והם רואים לה את הפיטמות. - מה, הם ממש לוטשים עיניים בשריים של צ'יצ'ולינה שלנוז
 - מה שאתה שומע, כשניהם. הם גם נוגעים לה.
- מנוולים, שלא יגעו לגו כצ'יצ'ולינהו אל תיגעו כה, תורידו את מריים, אתם שומעים, יהודים הרמבים:
 - ששש, פאפא, ישמעו אותך.
 - לא איכפת לי, עכשיו גא אני אכיר כהם, נא.

ה כשמדובר באנשים תרבותיים כמו אפיפיורים. האיש ברחוב הרבה יתו בעצבים עלינו על שגולנו מאיטליה את צ'יצ'ולינה למשך שכוע לם, לסיפוק תאוותינו הכלתי־מרוסנות.

כנל ביתיקפה תוכלו לשמוע שיחה כוה

- כמה ומן היא כבר שם, כמה ומן?

פינת השלולית

נשלולית ווא לא סיפר שתוא נסיך, ובארמון מא לא סיפר שהוא צפרדע. החילופין מצפרדע

לנסד ובחורה – כל אחד מוכו כוכות נשיקה – לא היו קלים, אבל אל תרחמו עליו. לא הוא

המסכן בכל הסיפור הזה, אלא כל הנסיכות

שניות בקירוב.

- יותר טוב לא לחשוב על וה. אני מודאג, אתה מכיר אותה, היא סאינה בכני־ארם, היא לא מכירה את היוודים האלה, יש להם דברים ניאש שלא נדע.

למה ום לא מראים אותה כטלוויויהו שלפחות נדע שהיא מרגישה

- הם עשו שביתת טלוויזיה, ואי־אפשר לרעת שום רבר על מה שקורה לה. היא כיריהם, וזהו.

את אידה נורל הם קיבלו היתר מיוחד להראות, למה את -- כבר שלושה ימים וארבע לילות ושש שעות ושתי רקות וארבעים ציצולינה לאז למה, תגיד לי למהזז - לא יודע, אני משתגע, כל מה שאני יודע הוא שולא עם אורים,

וככר שבוע אני לא גומר. וככה הולכים האיסלקים ובוכים על ציצולינה שלהם שעוכה אותם

לטובתנו לשבוע שלם. ואנחגו נהנים בארצנו בלי גבול משריה הקשישים, ומנצלים את ריחוקה מן הכית וברידותה כרי להציק אל בין רגלי חברת הפרלמנט המוצצה ביותר בעולם, ורירנו נחל, ואפילו באחד העיתונים האיטלקיים כתכו, וזה ציטוט אמיתי:

הישראלים משתגעים מצ'יצ'ולינה, כי ישראל היא ארץ

באיזור חיפה מתארגנים

קורסים לגרמנית לשחקני התיאטרון הישראלי העכשווי שפה ביקציה ביציבה נכונה

וכן סידרת הרצאות מיוחדת: דרישות חשוק הגרמני.

LIKISIY OKAL

משרד הרישוי. נכשל בטסט

יצחק כל, מורה לנהיגה מבארישבע וחבר הנהלת הציבור מורע לבעיית הטפטים ולא סומך על המול. כל הארגון, אומר: "השיטה הזו פתחה פתח רב לשמיתויות. תלמיד שעובר את מיבחן התיאוריה גרשם מיד בתור לא רוצה להגיר שוחר', כי אז יכואו אלי מהמשטרה למיכחן המעשי. המערכת מחנפחת כאופן מלאכותי. וישאלו אותי מי, מתי, כמה. אנשים מוכנים לשלם הון לא כל מי שנרשם באמת מוכן לבחינה. התורים עתק. אני לא רוצה את זה. יש לי אופי חלש. לא רוצה מתארכים עוד יותר. לשפוט מי ילך לטסט ומתי".

כצד הרפואה השחורה והתינוך האפור מתפתחת אבל מאמץ מספיק לא נעשה. וכי מי הם 60 אלף לה אצלנו בשקט גם הוראת נהיגה שחורה/אפורה. האזרתים שממתינים בתור לבחינות לרשיון נהיגה... תלוי בנקודת המבט. הרשות האחראית – משרך התחבורה – הורירה מעצמה כאב ראש גדול כשהפכה כולם עורכים טטטים. חלקם עורכים את מבחני את ציבור המורים לנהיגה לחיץ בינה לבין האורחים התיאוריה וחלקם מפקחים על מכוני הרישוי. למרות הלחוצים והעכירה לירי המורים את הכלי להחליט מי שכל בוחן משלים ביום עכורה 16 טסטים בממוצע,

> מה הרברים רומים: נניח לרגע שבתי־המשפט ישלחן לעורכיידין תאריכים אפשריים לקיום

משפטים ויתנו להם להחליט מי מהקליינטים שלהם יישפט – ומתי. או שהעיריות ישלחו לארכיטקטים אישורי כניה "כלנקו", שהם כבר ישבצו כהם את השמות הנכונים. לרוגמאות אכסורדיות כאלה יכולים היו לשנות את המצב לחלוטין. אז יכול היה

אכרהם אלחריף, יו"ר ארגון המורים לנהיגה לבררור שלי או לוה שמשלם לי מתחת לשולחוז"

מצב של המתנה לטסט הוא מצב רגשי קשה", אומרת תמי בניסתי, מורה לנהיגה. "הובחן וכוש ללחץ שאינו תמיר רציונאלי. הוא יכול לחיות אדם שכבר עבר בחייו – ובהצלחת – מבחנים אקדמיים קשים לתואר דוקטור, למשל, אבל כשהוא בא לטסט הוא רועה מהתרגשות. צריך לותחשב בוה. "חצרת תיא שאין קריטדיונים ברורים לפיחם

נקבע מי עובר טסט – ומי נכשל. זה נתון לשיפוטו של חבוחן בלבד. ותחלמידים הרי מייחסים לבוחנים כוחות עליונים, יש טסטר שלא נותן חניות בכלל, יש אחר שמכשיל על שפשוף מדרכת. היתה לו חלמידה שוכנסת לאוטו, והבוחן אמר לה להתניע. מרוב החבושות היא שכחה לוחריד את מעצור היד. האוטו לא זו. הבותן אמו-לת - תכבי, ויצא מהאוטו. וזכשיל אותה, קיבלתי קריות. אני שואלתו איפה החניווזו ונוח שהיא שכחה, מרוב ההרגשות. זה אומר שהיא לא יודעת. לנחונוו עבשיו תיא מחברו לנוסט חדש. ממאי עוד לא היוו לי בועד בשבילת".

מרוע אין משרר האוצר מוכן להגדיל את מצבת כחז שטגישים תלמידים לשסם כלי שובו יודעים להאלף האדם של הבותנים כאגר הרישוין

אבל אין עוד חמישים כוחנים. אין שלושים,

גם לא כל כות האדם המועסק מגוצל כל חומן.

הבוחגים סכום חנע סביר ששה וחצי מיליון שקלים.

חשר סורפו כטוח שוה היה פותר את חבעייה, אבלו "אני יורע שבוחגים מכניטים כסף למרינה". אומר השר, "רק שמשרד האוצר לא מחפש הכנקות. הב מוששים פוליפיקה המריניות שלהם זה לצמצם. או

רפי בן־חוד: "אי? אי רוצה כחוח שיעורים? השוויצרים האלה? כל אלה שנהגו קודם ללא רשיון? אח זה בדיוה אני רוצה לתמע מהם".

בוחנים יוצאים למילואים, יש מחלות וכמובן חונשיג החסכון בכוח־ארם מתבצע על גבם של החלמידים. מנהל אגף הרישוי הוא מר רסי כן חוד. נקד

בשנות השלושים. שלוש שנים כתפקיד. לא היב לו ניסיון קודם בתחבורה. לפני־כן היה העוזר של גש מרדכי ציפורי במשרד התקשורת, וקודם לכן היה את משליחי הסוכנות כניו־יורק. מינוי פוליני מונהק. זו הקיר בתרוז תלויה תמונה – הוא ובנין. למטה תעם לרפי מבגיז.

שאלנו את שר התחבורה אילו כישורים יש לודי ברוצר לקבוע מדיניות של אגף כליכך פוובלמני. "אילו כישורים יש לוז גם אני שואל או וב". ענה השר, "וה רק כצונים, אני קיבלתי אותו לעמדה לתפקיד הוה. הוא בחור מוכשר. לא נופל מאף צה

אחר. לא תובאו ליריעתי החלטות מוטעות שות ביצע". גם לא הראו לו את 60 אלף האוחים הממתינים לשסט.

פילו רפי ברתור לא רואה אחם אוי סואה איך הוא מתכוון לפתור את הבעייה הא מצוקתם, וכלשכתו של מנהל אנף הישי ההתייחסות היא כמו לקושיות מהנודה צב בעייה, איסה מצוקה. 60 אלף בעלי עצבים מרוטים ה לא הבעייה שלו, כך שאיך בכלל מה לפתר. הבעיה כבר לא קיימת", אומר רפי ברדצר, "נבון שהיו איתרים בעייתיים, שם התור היה ארוך. עכשיו כפעס נכל הארץ היהם בין מספר הנבחנים לבין מספר השהים הוא אחד לשלוש, ועץ מנוניות דעדה – שם היום וה

אחר לששי. אתה מדבר על תחודש האתרון, ובה ל השנתיים האחרונות:

"המורים לנהיגה אשמים", פועו כרוצר, יכנלל אחון הבשלונות הנבוד. שני שליש מן הנכחנים חשים בכל שנה למענל הממתינים ומנדילים את המער. ב המורים לנחינה הין מלמדים כמו שצריך ומניפים לטסט רק את מי שבאמת יודע, המצב היה הדכה ימצ טוב. אבל למורים לא איכפת. מה איכפת לתהו א תלמיד לא מצלית, וה אומר עוד הכנסה יש שורים

"ואת שמות ממדרנה ראשונה", אומי בני כנים מורח לנחינה. "זו הרי חפרנסה שלי, אם חיה אדי

אוו כשלונות גבוה, לא יבואו אלי תלמינים גם השר קורפו מדלג בקלילות מעל המשום הוא אולי אינו רואה לנגד עיניו את הפוסוביאל תנודל של אדומים ממורמרים העלולים לנוור את רינו כדי הבחירות. "שישים אלף ממתינים: זה מוגום והו ס" כי

שהמשרד פגע בהכנסתם הכלתי הוגנת של המורים

צד לפני מספר שנים שילם החלמיר למורה שלו דמי שכעה (ו) שעורים בעכור השימוש במכונית המורה בשעת הטסט. בהערכה מתרש זה קוצץ ביותר מחצי. הפיצוי על זמן המורה הממחין ובלאי המכונית נקבע למחיר של שלושה שעורים. במאי השנה הוריד אגף הרישוי את המחיר ל-23 שקלים, דמי שיעור אחר.

רפי בדחור גאה על ההישג הזה, על שהיטיב עם העם, כדבריו. וכאן, לטענתו, טמון שורש הכעייה. אלא שהוא מתעלם מהבעייה האמיתית. מספר הממתינים למכתני הנהיגה היה גרול עור לפני שהונהגה התקנה

עקב שווימר, מנהל בית־ספר לנהיגה בנתניה: "זהו צער איום ונורא של פקיד ממשלתי. במקום להיטיב עם הציבור הוא הרע עימו. פתאום התחיל להיות כראי ללכת לטסט. זה

שבאמת מוכנים. "זה לא נכון שהתעוררנו כגלל שהוא שחק לנו משפים נמחשב. זה לא אומר שהם כבד מוכנים את מחיר הטסט. אנחנו מתוממים ככר הרבה זמן. עור לושו למסט. ממתינים יש אולי ארבעים אלף. נכון גם לפני שהנושא הוה בכלל עלה. אני רוצה לשאול את ה לו כמדר, אבל זה לא באשמתנו. אנחנו רוצים לתכיד את הבחינות לגוף חיצוני. להוציא את זה בדתור מוזע באילת ובכאר־שכע מחכים שבועיים כין למסט לטסט, ובמשמות אחרים כין חצי שנה לשנה. משר התתבורה. אבל יש עכשיו אופנה תרשה. שיקצר את זמני ההמתנה. שיתו לחיות במרינה הואת". תלכים לבג"צ. היה כאן הברסלד, סיכמנו הכל ופתאום "שלא יספר לך סיפורים", אמרו כל המורים

עות שורים כל הזמן על אותו הטיעון. הם בסרר. יהיה בחינם – בתנאי שיהיו מספיק טסטים לכולם". משה שטרמן, מורה לנהיגה מהרצליה "אנחנו רוצים לעבור. היום, כשיעור של ארבעים רקות אני מכובו מחצית מהומן על התנצלויות למה יש תור

החרשה המקצצת בתשלום בעבור הרכב לטסט.

כבר לא כל־כך יקר. אלפי תלמירים רצים לססטסים. לי, כמורה, יש מעם מאוד השפעה על התלמיר. אני מנהל עסק פרטי. התלמיר כא ואומר: 'זה כספי, וזה העסק שלי. אני רוצה לנסות'. שווה לו היום לנסות, אפילו להיכשל. מה הוא מפסירו מחיר הטסט מגוחר. אם השר רוצה לחסל את תור הממתינים, הוא היה צריך לייקר את המסט. אז היו ניגשים אליו רק כאלה

מאלו שנידבוד ביניהם, השך קורפו ורפי בדחור. לנהינה איתם ריבותי. "אנחנו מוכנים לחתום שהטסט

מי שם את יעקב עקנין בראש המכוןו

באימפריוז שלי עוד לא הכזיבו אותי".

מרופתם ומוכד אותה לגוף פרטן מטעמו.

לורפוני "אנו ברורתי כו. אני מכיר אותו אישית

חמורים לנרוגה מודאנים מהמברן. עד היום רבו

עוד מחאציל. בחרתי בו בי דווא פושד בלתי דניל.

משוגל, לעשות ירבנים, כל אלה שבחרתי

לומדו תיאודיה (את מי שלא הצליח ללמוד

בכוחות עצמו). כל ביודיםפר, לפנו שנפתח וקיבל

דשונון נבדק כדי לוודא שיש לו ביתמן ועורי

לימוד. עכשיו בתאום לוקה בשרף ממשלתי את

בבארישבע, למשל, התארונו המודים לנחינה

ופתחו מכון מיוחד ללימוד הואוריה. פנו למעדו

בן דוור הודיע לוכן שוומומולל נמצא בידי תמכון

חתחבורה לקבל רשיון חפולה בי ונדחן, דפי

השר קורפה התשיטה התנהלה כראוי עד כליכן ארוך".

קורפו: כל אחד יכול ללמד בנושאים שיש בתם תכנסה מתמדה, אנחנו לא

אקטובר 25' התחיל לפעול בארק גוף ציבורי "חודע" "חמכון- הארצי לחכשרת והנים" שקות של תמועצה הלאומיה למניעה תאווה שיפוד ההחבורה: לנוף הזה, שהוא עצמאי, יש שנות מוחלים. חיו"ר חוא ברוך לוי, מוכ"ל ייקור התובורה. בנוסף מכהנום במועצה שלושה חברים ממשרד מתחבורה (ביניהם דמי בן חור)

הנקייב אינה קיימת. ומה על האזרחים הנירגנים

בים וני כן דער: "תאמיני לי שתוץ מעניין הכסף

ינה אירה: "זו בושה שלדבר פשום

נגו רשיון נהיגה צריכים לחכות

כליכן הרבה זולן. הרי זה שרוח

לצבור שעולה אספיק כסף".

-נו"ב אני לא יכול לעשות כלום".

דן שם בעיוור.

על ומכון לולם רוענון. השחלמות למני חודוש אים ועוונה של. שרובים במידת הצורך, אם מערד שינוחו של זאת עלינו, ללמך תיאוריה במבה

מינים משרף מתובונה לתציא מידיו

מישין אותבור אותה לדדים פרטיות:
השר מאשרה או אותך בליסקר היאנים איני אינים אותר בליסקר היאנים איני אינים איני אינים אינים אינים פרטיות:
ביינים אות היאנאר ממילא לוקח את מחבון להעבור ועד מעוד אינים אינילא און לא מעודים אינים איני

צריכים להיות דון קישוטים". בשביל מה בכלל צריך את המכון: אומרים שנתת שם עבודה לחברים שלך מהליכודו קורפון "אומרים, או פהן הכל בירבודים. אין לי כליכן הרבח קודידטים בשכיל כל המשרות שאני יכול לתת"-

ללפה מהמועצה הלאומיה למניעה תאונות. שבת הקמתו של המכון ובערה, לדברו המוכ"ל יקה נקויו. מחצורך לחכשיר ולחדריך נחנים. מח ידים שום נישומה הניקוד" במשרד ההחבורה קוש כנחינה מונעה – עבר למכון. כל נהן ליננה שם נעודות ילמד שם המורח כי30 ש"ח לשוקו בעשף לכך מכשיון המכון נהנים בוכב בנות לנחינה מחקרמת. החידוש האחרון, וכון למת וחול של נתני ישראל תחל בון אשית 1988. מק נקרה שונולף רשיתו יפוג בתחלך שנת 88/

מותו אור לא ביקשו ואון מאתנו", אומר יעקב

תארצי. לנו אנמו בן חורו "אנו השתו מדע אולה דוינוני נותן להם לשתור את בחילוטת: אבל ואה דוינות השר" שתית נרולה (מהקודטים לנהינה

יעקכ שווימר: "וכמחצית השנייה אנחנו עושים עבורות פקידות בשביל משרר התחבורה. שיעזכו אותנו עם הביורוקרטיה".

רפי בן־מור מוליד עכשיו רעיונות חדשים לפתרון הלחץ, שלפי דבריו כבר לא קיים: "בכל מקום חסר משהו. אצלנו במרינה הסרים בוחנים. זאת עובדה. הבעייה היא לא של טסטים. מחכים חורשיים, טוב, שלושה. או מה? למה המורים לנהיגה חזרו לעכורה? הם דרי ידעו שלא תהיה תוספת של טסטים. את רואה, אין בעייה. ככל זאת ככר הוצאתי הוראת נוהל חרשה. מאוקטובר תלמיר יבול לגשח למיבחן נהיגה מעשי רק אם לקח עשרים שיעורי נהיגה לפחות".

איך אמשר לאלין מישהו ללמוד עשרים שיעורים אם דוא יכול לעבור מיבחן בשבעה ישיעורים, לכושל?

ברתור: 'מיז מי רוצה פחות שיעוריםז השוויצרים האלה? כל אלה שנהגו קורם ללא רשיון? אולי זה לא דמוקרטי, אכל זה יותר בטוח. את זה כריוק אני רוצה למנוע מהם. שלא ירוצו כמו מטורפים לטסטים. הורדתי להם את מחיר הטסט מצר אחר, אכל מצר שני הכרחתי אותם ללמוד עשרים שיעורים. זה מתקוז, ואני מקבל נהגים יותר טובים".

רפי בן־חור, פקיד בכיר בתוקף מינוי פוליטי, נהפך פתאום להיות נציב עליון אטוסילב בתחום רגיש

ומר אברהם אלחריף מחיפה: "יש לנו קבוצה של חברה צעירים, בני קיבוצים ומושבים, שבאים אלינו לחמישה־שישה שיעורים ויכולים לעבור בטסט ראשון".

"יש לי תלפידים שאתרי עשרה שיעורים יכולים לגשת למיכחן", אומר משה שטרמן. "החברה הצעירים היום נולרו עם הגה כיד. הכואורדינציה שלהם מעולה. זה לא מה שהיה פעם. אם אני ממשיך ללמר אותם,

באילו שאני גתב את הכסף שלהם". תמיר שן ממושב עולר, כן שבע־עשרה ותורשיים. למר שבעה שיעורי נהיגה, ניגש כאוגוסט לכסט ראשוו ועבר אותו בהצלתו.

"נכון שחלקם נותנים ללא רשיון", אומר משה מטרמן, "אכל אנחנו לא משטרה. התפקיר שלנו ללמד, זעוברתית הבחור יודע לנהוג. נכון שהתקנה ברכר 20 שיעורים תוריד את הלחץ על המערכת לפתות באופן מלאכותי, אכל כשכת התלמידים יחכו עוד יותר זמן. רק אמרי עשרים שיעורים הם ירשמו לטסט, ואו טה? במפרה הטוכ יחכו שלושה חורשים. ופה יעשו בינתייבה יקוד עוד שיעודים? זאת הוראה הסרת הגיון. מי שלומר היום נהיגה אלה ברוב המקרים תלמירי תיכון שתופסים אחת־פתיים, או מכונרים שמפילא לומרים יותר מעשרים שיעורים. הצעירים איך

לפעמים. או למה להגביל אותמו" "גם אם התלמיד הוא נאון, מצידי שילמד לפחות עשרים שיעורים. אפילו בסינלנד לומרים שלושים שיעורים לפני שניגשים לטסס", אומר שר והתובודה, שחזר זה עונה מביסור במינלנוי.

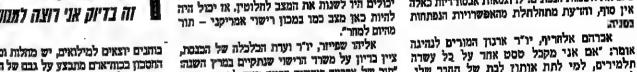
ושמו גם בפינלנד גורמת המערכת עוול לציכור שממנו היא מתקרנטת, ציבור שמורכב ברובו מעסרות בית ותלמידי תיכון, ציבור חלש שלא יודע איר לוחצים ועל מיז לפערכת אין תשובות. הספקולנטים בנחשים. דבעייה לא נפונור.

שרן ת. שפתניים בפנרואר ושכחכה לטסט מידלי אומר: "בקרוב אני מתניים. אני יודע שאלד ליחידה קרבית. איפה אוכל למצוא את הומן לגשת שוב לטטט, לותכונן והכלו המשמעות של מצב כוה בשבילי היא סיתכן שלא אוכל לעשות רשיון במשך שלוש השנים הכאות, אני שואל רק אם זה בה שא לכך שאני וצלך לשרת את המרינהו" כוח אתות יכול להביד לחייל זהות ארדני שור

THYON י קורפה "אני פודה פנעסים עיווחים. כאשר מעומסים זים כאלה, זאת בעייה, אבל הוא יכול לתוציא את הטספו במחלך הצבא, הרי הוא כא לחופשות".

אביכה מע

47 131312310

לפי החוק, תלמיר זכאי להיכחן בבחינת נהיגה

מעשית אחרי שעבר בהצלחה את מיכחן התיאוריה.

אפשר לפתור את הבעייה, כך גורטים מומחים,

היום יש לאגף הרישוי 70 בוחנים בכל הארץ. לא

הפער בין מספר הנינשים לטסטים למספר הממתינים

להם גדל כל הומן. חסרים כוחנים. כשנה שעברה געריך

במשרד הרישוי בחולון מבצע. מנכ"לים, מפסחים

ופקירים הצטרפו לבוחנים, וכיום אחד נתכצעו 400

מכתני נהיגת. הוקדש מאמץ להרכקת הפיגור, אלא

שמאו נוצר פיגור הרש שהיום כבר אפשר לומר

יצחק כל מכאר־שבע: "חמישים כוחנים נוספים

בווראות כי הוא גדול בהרבה מזה שהיה.

תלמירים, למי לתת אותוז לכת של החבר שלי, "תור של ארכעה חורשים הקיים היום למיבתן נהינה הוא דכר כלתיינסכל ומיותר. תוספת של עוד שלושים שר התחבורה חיים קורפו אינו מתיימר להציג בוחנים כלבר יכולה לקצר את התור, ואף להכנים תמונה ורורה של המצב. באופן אוטומטי כמעט הוא לקופת המדינה מיליזני שקלים נוספים מדי שנה".

כשהנבחן בא לטסט הוא רועד מהתרגשות

חמי בניטתי (צילום: צכיקה ישראלי).

באשר כל תלונה: "נכון. יש כעיות", הוא אומר. על השאלה מרוע השאיר את מרחב התימרון של קביעת ואפילו לא חמישה משרד האוצר מתנגד, מסיכה לא תור לשסטים למורים לנהיבה, שהם גוף אינטרסנטי, ברורה כל הגורטים מסכימים שהבוחן מכנים כסף -עבה תשרו "כמשך השנים נוצר מצב. המורים ביקשן "הרבון כסף – לסופת המדינה. נכון להיום, כל מיבחן ואנחנו הסכמנו. לנו אין קריטריונים לקבוע מי מוכן מכנים לאוצר 22 שקלים. מתישוב שנתי מכניסים

לטסט מתי. הטוב ביותר הוא שהמורים יקבעו בעצמם". בארכיון המערכת אסשר למצוא סימוכין לכך שחרעייה אינת חרשה עור בשנת 1980 קכלו מורי הנהיגחו "איננו סדרנים של משרד הרישוי". ועור נכתב כאותה שנה – "אלפים ממתינים לפכחני הנחיגה המתנהלים בעצלתיים" ב־82' הבטית משרד התהבורה לקצר את התורים למכחני הנהיגה המש שנים עלרו והתורים רק התארכה.

"נכון", מאשר תשר קורפו, 'הכעייה אינה חדשה"

祖司祭司[040

שפירא, גם היום, לא מתחרט על הדברים שאמר אָז: "הַטרור, לדעתי, ניזון מרעות פוליטיות. בגולן, למשל, היו הררונים כשנים הראשונות בעד המרינה. זה השתנה ברגע שהם הכינו שיש סיכוי לפשרה טריטוריאלית בגולן. ברגע שאתה מדכר על פשרה, אתה מעודר את הלאומנים לקום ולהוכית את נאמנותם ליישות המדינית שתקום". אחר ממקורות הכות של שפירא הם אנשי "גוש

אמונים". העוברה שיש לו כת בקרני שומרון גורמת לו להיות מעורב, גם אישית, כמתרחש בעש. כומן המשבר שחולל "ליל הבקבוקים" של רניאלה ויים בקלקיליה, שפירא תמך, בשקט, בהפחתת כוחו של הצמר לוינגריויים.

"הרב לוינגר", אומר שפירא בלי למצמץ, "הוא הורי בעל מחשבה מיוחרת, אדם מקורי מאוד. תרומתו לגוש חשובה מאור. אני לא מאמין שמישהו תושב שצריך להרחיק אותו. אבל גוש אמונים התמסר, יש מועצת יש"ע, מוכירויות, מימסר שלם שאי־אפשר להתעלם ממנו. הרכרים לא יכולים להתנהל כפי שהתנהלו בהתחלה – כשהגוש היה קבוצת אנשים שעשחה מה שהיא רוצה. נרמה לי שהזעווע של המשכר האחרון החריר לתודעתם את המציאות. נכון הוא שאנשים אינם משתנים, אכל יריהם אינן חופשיות כפי שהיו". אגב, חנן פורת שהושב לצר דניאלה ויים במוכירות התנועה כדי לפקח על מעשיה, עוב מאז את האיוור יהלך לטפל בעליית יהודי כרית־המועצות. "חנן הוא כות", שפירא מחייך נהרבה אהבה, "איש יצירתי מאוד, תמיד מוצא לו משתו תרש להתעסק בו". יחתום על התעודה במקומו. שפירא מיהר להודיע

בכנייברק, בצניעות ובפשטות, ביהר עם אשתו כרכה, מורה ללשון. ארכעת הילדים עזבו את הבית (מלבר הבת בקרני שומרון יש עוד ילד כגולן, אחד בבני־ברק שפירא בארגון תחיל"ה, תלויים שני פוסטרים. על ואחר בישיבת הסדר).

באלכטון. ההגיון יישמר:

אז ככת. שפירא מתמודד למעשה מול שלושה מועמדים שהם שניים. המועמד הראשי הוא השר ובולון המר. כמו תמיד, המר נעזר ביתודה בן־מאיר הרואה את עצמו כשני לתמר, אבל חושב שמועמדותו עדיפה על זו של שפירא. אם המר ייכשל, בן מאיר רוצה לרשת אותו. שניחם יקבלו את הקולות שלחם מאותם צירים פחות או יוחר. התוצאה, אומרים כמפד"ל, היא שבן־מאיר מארגן את ה"לובי" של המר בחצי פת. אם חמר יקבל 59 אחווים מן תקולות, הוא יאבד את ראשות תרשימה וגם יפסיד לבר מאיר את המקום. אלו הם חשניים שהם אחד. תשלישי הוא חקודמות כקריטריון – טובים משל שמירא ורעים

איננה יהודיה", הוא קובע.

על קיר חדר המדרגות שמוביל למשרדו של יוסף האחר מצוייר ארם הזורק אכן ומתחתיו כתוב

הזמן היחידי שבו התבטאה דתיותו בפומבי היה "קיצוניות – תהרוס את המרינה". על השני, הצמור

מבין העתונאים תומבים ברעותיך הסולישיות, מקלח

על התבלמותך. ואתה, מצידך, מורח רבות ששמך

לא יירר מן הבותרות. לבד מבך אתה לא עושה

בהתחלה. בזמנו, כאשר חימשתי את הגורם למפולת

של 'אתא', וגיליתי שהיו שם שהיתויות רציניות של

מיקי אלבין, העברתי את כל החומר שהיה בידי לזיגל

בשקט מחלט. איש בעתונות לא ידע על המימצאים

ההמורים נגר אלבין. מי שהרליף את זה אוציבן היתה

רווקא המשטרה, או הרשות לניירות ערך. ואו, כשפנו

אלי העתונאים, חשבתי שפרשה כזו ראוי לו לציבור

לרעת. נפגשתי עם מיקי אלכין והבטתתי לו שהחומר

יישאר חסוי, ואכן עמרתי כהבטחתי, עד שהענין יצא לעתונות, ולא ממני. כך שהתאברותו של אלבין לא

"או קתי לרוגמא את פרשת בית הולים הלליימה"

בעתונות ידע או שמע על כך. ארכלי אלמוולינו ישבה

אני חלכתי עם הענין לתקשורה, רק כשראיתי

כהן: "את כל הרכרים היסודיים ותנורולים עשיתי

מוכן לתוסיף גב: "נדמה לי שתוא איש מוצר קצת. לאר

שאראפשר יהיה להזיז אחרת את הדברים. חומי

כחבר כנסת לחקור את הדברים, חובתה של התקשות

לדווח עליהם ולנכות לעקור תופעות כאלה. אני חלו

לתקשורת, אם בכלל, רק כאשר כל התומר בידי, איד

מעשים כליבך חלכו אחריכה, והאמינו ככס?

בבלל, מה קורה תיום לשמאל הישראליו מתן

"אחת הבעיות של השמאל היא שתוא ונה אה

ערות המזרה. הללו ראו כו חבורה של אשכנוים שבים

שאינם יכולים לייצג נאמנה את העניין שלו. המשח

שלו היתה שהם לא ניסו לשנות את תתומית הה כב

ניסו לחדור כאמת לשכבות הרחבות. המקופוות, סל

חעם. כך קרה שהאלטרנטיבה היחירה שנותוב

לשכבות הללו כנגד השלטון המושחה של מפא"י היה

לע שלא אתה אלא דדי צוכר ווא המנדינ בעוד

י ג, געוד עשר שנים. אני רס יודע שאני מקבי פ

ווחדונות אתך דווקא בקרב אותן שכבות שלמעו

"אני קיבוצניק כי אני מאמין שון החבר

השיוויונות האמשרית ביותר. אני לא רואה מחוץ

שולמית אלוני, מנחינת המפלגה שלך, אמה

אבי לא עסוק כרגע בשאלח מי יתיה השהיג של

אולי חשובדה שאתה קיבוצנים מקשה וה

יעל פוימלמו

חקירות של חורשים ארובים".

הימין. ואת הטרגריה".

של מחנה השמאלימרכז. זה מונעד

המנהיבות של שולמית אלוני.

אתה נאבקד

צריך לחפריע למישהוי.

Allers of print spillings the both the sound from the strain of southern a strain of

הפוליטיקה חישראלית, נראית הקונקטלציה חנוכתית במפד"ל כפארודיה די מוצלחת על משתו מתוך "חבורת מונטי פייטון". מי שבאמת רוצה להבין מה קורת שם, מתבקש מאוד להתרכן במהלך קריאת הפיסקאות הבאות. מי שלא יבין, יכול פשוע לקרוא שוב, מתקוף להתחלח או

מחצד של שפירא מתחבע תרב יצחק לוי. על פני שבירא. אבל בעצם איך אפשר לדעתו

כעת פרשת הגיורת שושנה מילר. כשתחלים בג"צ שיש לתת לה הכרה כיהודיה כתעורת זחות ישראלית, שהה שר הפנים יצחק פרץ כהו"ל. היה מי שחשב שכבורו של פרץ יינצל אם שפירא, שהחליף אותו, שפירא עצמו אינו חי מעבר לקו הירוק. הוא גר שהוא לא מתכוון להוציא את פרץ מן הבוץ. 'הבתורה

באמחדרות פוענים שארוה בעיקר העושה המחלונן לבין שות הבריאות, וכל זה מבלי שאיש יודוא, מגיע אל הסועלים במסעלים חשונים, מומח לח על השבם ובנישקש פנת. עם חוזא, האוזיהן רץ אתי שעתיים והוא ריוחו לה על דברים חבורים ביותר. לנותניות לספר, שאתה בנוסל ברוביים, יש אופרים אני הלכתר עם הענין לתקשורה, רש כשהאיתי.

שקשריך הטובים עם העתונות, העובדה שרבים

מהשכונות החרריות הסמוכות, והכה אותר בראשו וככל חלקי גופו עד זוב דם. "בוגד", הם קראו לו וחבטו כו ללא רחם. "הרם גזל כקילוגרמים, והם המשיכו להכות. חוק, עם שנאה בעיניים. הם הלכו והלהיבו את עצמם. ואני שחרפתי את נפשי כמלחמות בעוד הם ישבו ולמרו, התתצנתי לעזרה, והם רק המשיכו להכות. בשקט, מבלי שהעתונות אפילו ידעה על־כך. לפחות ידעתי שהם רוצים לחרוג אותי. מעולם לא פחדתי כמו כאותם רגעים".

> בהן: "אני לא יכול שלא להענות לכל פנייה בניח להתחמק מהעניין. ויש תוצאות".

H120310 42

פילו במושגים המטורפים־למדי של תוא לא יתמודד ישירות מול שפירא, אבל תוא אחד בין המקומות תריאליים.

למשוך אליו איכשתו, אם כי סביר שתם יילט ש שאקי, שסיכוייו – אם לקחת את הבחירות המר, שיש בידיו האמצעים להבטיח להם הטבות שונות. יחד איתם נמצאים אנשי בורג, קרוב ל־100 צירים. חם, באומו טבעי, יעדימו את המד המונו

אליו, כתוב "מתיבות – תציל את המדינה". השר ימי שפירא פוען כי הדרך הפוליטית שלו אבן מתונה, אל כל מה שהוא מוכן להגיד על כהנא למשל, הג "מכהנא אי־אפשר לקחת שני רכרים חשובים צה העוברה שהוא החדיר לתודעה האמריקניה את עיין יהודי ברית-המועצות, ואת הקמת הלינה להעה יהודית. אבל הוא לא צריך היה לעווב את אוה"ג בארץ הוא לא הביא שום תועלת". ובשקם בשקם היא

הוא גם נציג התנועה בהסתדרות. האיש החביית בתחום שאיש לא ברתף אליו לפניו – טיפול במכמכי עבורה, עורה לפועלים מקופחים כנגד מעבירים. קשוחי־לב. הוא היה עם פועלי "אתא" ועם פועלי "אליאנס" ועם הפועלים כ"מנועי כיתישמש". רב את קיפות השבירים ב"אגר", השתתף עם פועלי "עריהה" במאבק ננד סגירת המפעל. עכשיו הוא ב"שרון

רוכצת על מצטוני. אני עשיתי את הובתי כחבר־כנסת. שמגיעה אלי. אני מאמין שמאחורי כל מפולת של מפעל יש שחיתות, יש גניבות, מישהו חומס את כחררה. קיבלתי ממי שקיבלתי מימצאים חמורים הפועלים. את משחיתות חזו הייכים לגלות. ואני לא ביותר על מה שקורה שם. חצי שנה חקרתי את הפרשה אשב בשקט. כל פנייה שתגיען אני אטפל בה. ניש אלי בשקט, ער שהטחבר לי שהמתלוגן גררש על יירי כמות עצומה של פניות, אני לא רק נואנו, לא דק כא, מנהליו לעלות אתם לירושלים, לפגישה עם הנהלת מקשיב והולך הכיתה. אני מטפל, מויו דברים, לא משרד הכריאות, ולשקר שם כמצת נחושה כאשר למצבו התקציבי של ביתיהחולים. הסגשתי בין

הקומריה האלוהית

הציע כבר לפצל את רשימת המועמדים לפוין מרשימת המועמדים לחברי כנסת. הרעיון בוור -שפירא ירווירו וגם הוא יהנה. אם הדעיון יופל ומי עדיין ירצה להיות בכנסת, קשה לדעת מה הא יעשה, שהרי ברור שליוצאי מצ"ר שמוד וק נקונ

תפיסה מקורית וחדשנית בייבוש הכביסה: המייבש המל גם חלוקת הצירים אינה בדורה עדיין. להפי של אויקל. מדחים בפשטותו יש כ־300 קולות בשוחים פחוח או יותר, שנידא ויעילותו. נצמד לקיר, זול, מאמין עדיין שבקונסטלציה תוכוניו חוא ימקון וחעיקר: מייבש במהירות. לצידו אוז שאקי, יחד עם קולותיתם של הצידים כבונוס יש לו גם שימושים מעדות חמזרת. שאקי, עד חיום, לא נענה לנו נוספים, חסקת חדרי המגורים הפניות אליו, אבל אנשי שמירא ממשיבים לקות. שפירא גם רוקם, בימים אלה, בריה עם סיעת, או מילדים. העובדות מיבשות הלא גדולה, של רמאל בן־נתן, המזכ"ל לשעני. מדברות בעדו. צעירי מקיבוץ הדתי יחד עם עוד כמה קבוצות משנה קטנות הכריזו על עצמם כלא מווחים. מדובר ככמאה צירים, שנם אותם תוא מקווה

מזי חזרף חוזרת ומתעוררת בעיית ייבוש תכביסת, שוב אנו שוקלים את האפשרות לרכישת מייבש כביסח, ונרתעים נוכח חתוצאח חכספית הכבוה ובעיית המקום החמורה. המיבשים שחוצעו בשוק עד כת היו מכשירים תקונה שלנו וכל זאת בשל כמה שעות שימוש בשבוע בכד. וגם זה בעיקר בחודשי החורף. ומה בקיץה

ー!クラックカ

מבשיר יקר ומסורבל זה מונה כאבן שאין לה חופכין במרבית הודשי השנת. תה עונה הופיע בשוק מייבש כביסח חדיש ומחפכני. או חמייבש חסל של אויסל. הוא מפתיע בכמה משרים: אינו תופס מקום – ניתן להתקין אותו בכל מקום, אפילו מעל מכונת חכביסה; הוא רב־תכליתי משמש רוב התורף כמחמם חדירה, ואפילו כמייבש שיער ומלבד המעלות האחרות – הוא מערצב לתנליא, ומחירו נמוך באופן משמעותי. תמייבש של אויקל נובר בצורח מרשימה על כל תושסים שחתעוררו עד כח, בדרך לרכישת מייבש. שף שף יש מייבש כביסח המתאים גם עבורנו.

מייבש שיער קולקטיבי

צל משפחת נולדסטין האמריקאית (שנה בארץ) פנשנו את שני ילדיחם (אן, פיטר) משתעשעים מתחת למייבש חצמוד לקיר. חם יצא ורדרדים מאמבט קצף וניצבו זה בצד זה לייבש את שערם. חשיער חקצוץ של אן ופיטר יכש כתורף עיון.

(כון - א לא כביסת. אבל זה מייבש. לאו...

חחלכות בופוג אחר. גם חשימוש בו חסכוני מאין כמוחו.

אפש מקום אויקל חביאה את בשורת השינוי המחלט בתפיסה לגבי מייבש הכביסה. לא עוד מכשיר גדול ומסורבל, אשר מימדיו נוזלים מקום רב ויותר משתוא שימושי,

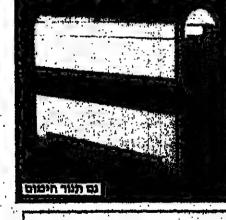
מהפיכה בייבוש הכביסה

עובדות יבשות.

ד היום חיה זה מכשיר יקר לקניה, ועוד יותר מכך

כל זה השתנה חשנה עם אויקל. במקום 1200 שיח ויותר, צץ לפתע מכשיר במתיר הצגוע של פחות ממחצית הסכום חניל ב־10 תשלומים! וכעת א כבר

תרי שחוא "מרגיו" בעת שאין משתמשים בו. מעתה יתמוס את מסומן משחו אתר לנגצרי: מייגש כביסח

מאת ג. יפית

קל, נייד, רב שימושי וקומפקטי. עומקו כ־12 סימי בלבד (כמו שני כרכי אנציקלופדיה) ניתן כאמור

למקם אותו גם נועל למכונות כביסה בעלות פתח

עליון (כנט "קריסטל"). האמת היא שמי שאינו יודע

שיטת הייבוש במייבש הקל חדשנית ורבת יוזרונות

לא עוד דחיסה מכולגות של בנדים, מנבות, מכות

בנדים הנקרעים בעירבול במייבש, וחשל שזר

את הכבסים הרטובים תולים על גבי מתקן מיוחד

בתחתית המכשיר ומכסים בוילון ניילון. כזאת תמה

אופן הייבוש בתלייה (במקום בשיטת הערבול

לחשאר חלסים לנפרי וללא סמטים. כאילו החייבשו

לאורך זמן ברוח הטבעית על חבלי תכביסה. כל

שנותר לו הוא למפל ולחכנים או לתלות בארון.

כמות גדולה במחירות עצומה

הפעלת המייבש למספר זקות

בונוסים אקסטרה

אמת לבו.. הכביסה חיבשה כמעט טעותצת להמליא!

מחירות חיייבוש עצומה, אפשר לתלות עד 5 ק"ג בכל

בעם כמות גדולה א חשובה בעיקר למשפחות

גדולות. לאחר מספר ימי גשם רצופים, כאשר מכונת

חכביטה מתפוצצת מעומס ולך יש עוד כבסים

רטובים רבים, הפעילי את המייבש וציים צ'אק הבעית מחוסלת. אגב, לא מוכרחים כמו בתוף לייבש

5 ק"ג בכל פעם. גם שני פריטים דחופים מצדיקים

חמייבש הקל של אויקל חוא היחידי הנמנה עם

בכביסה ביעילות וכנוחות. הרי שבשאר חזמו הוא

משרת בדרכים נוספות, הוא מפזר חום (קונווקטור) בשיטת ה־TURBO, ואפילו מייבש שיער, המאפשר

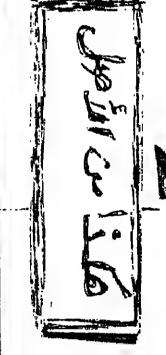
סדרת הרכישיפושיים. כאילו לא זי שהוא מטפ

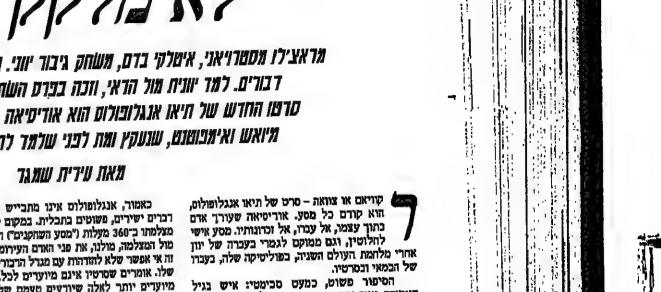
לתוך גליל (תוף) מתערבל ומקמט ודוחס. אין י

היכן חמייבש, יתקשח לאחר אותו.

כביסת יכשה ומנותצת

העבודה. את השאר עושת המייבש.

העמירה, עייף וזועף, עווב את כיתו לאחר התונת בתו. הכית מתפרק והוא, שהיה מחנך אהור, נוטש את ההוראה ויוצא עם תחביבו, גידול דבורים, לנרוד עם כוורותיו. מי שאיבר את המלים ומאס בדיבורים, מנסה להחיות את נפשו במסע עם הרכורים, בעקבות הפרחים, טעם הצוף, ומתיקות החיים.

אך מי שמוותר על קשר עם אנשים ומואס ככוחט של החיים, לא ימצא את טעמם. בורד, מיואש וסוכל מאין־אונות, נורד מגדל הרבורים ספירום בדרך הכוורות רק כדי למות מעוקצן של אלה לפני שירע ליהנות מממתיקות דכשן.

סיפור פשוט, חדיקור, משתמש בדימויים פשוטים, וכליכך מסוכן. מכחן חמור מעמיר כאן הבמאי לעצמו כמעבר הצר שכין הנשגב למגוחך, בין הפיוטי לפשטני. ואנגלופולום, שידע גם מעידות מביכות וכמו הרם שניגר מן המסל ב'אלכסנדר הגדול"א, מתעלה כאן באמירה פיוטית, אמינה ובהירָה, נקיה מפראוות ריקות. כלי דרמה חיצונית יוקרת וללא ת חיות מצלמה וקישוטים קולנועיים, הוא מכשף וקורע

הגיבור שלו, ספירוס, כפוף גו, עילג ועלוב. הולך לשומקום. צועד לעבר המוות כלי להשמיע קול. נוגע במוקדי הכאב והחרטה, בכית שבו נולר, בתתנת הדלק אצל כתו הככירה. היאוש הקיומי הזה מתגבש גמ כנוף האפור, הנשום, כמצלמתו של גיורגוס ארווניטיס. יוון קוררת שמבליח בה אור אפור ועם זאת צלול כמו שמלתה הצחה של כלה ביום חופתה. במבט מפוכח, יכש, נקי מרגשנות, אך גם מרשעות, חודר הבמאי אל נשמתם של גיבוריו התלושים.

הפגישות שמועיד אנגלופולום לספירום בעות בשלושה מעגלים: עם ילדיו ואשתו, עם ידירי געוריו ועם נערה טרמפיסטית הסרתיבית. באף אתר מהמגעים האלה הוא אינו יכול להתחכר עם עברו. כאף אחד לא ימצא נידומים או שלווה.

פגישת ראשונה: מסיכת החתונה של הכת. לא בריוק הגדרה שהולמת את האירועים - צילום מלמעלה, מראה של שלחן עווב, כסאות שנחלו, זר פרחים ארומים שנזרק על המפה הלבנה והכל נשסף כלה עצובת בני המשפחה כלה עצובת עיניים וחתן הנוט בחליפתו. פחה לתמונה משפחתית של ותונה ענומה. רגע של הפתעה, או מבוכה, כשהם נמשכים לרוץ אוד ציפור שאיננה. רגע של מבוכה, או הרדת, כאשר מגש של כוסות נשמט מידי האם אגה

אתריכך עוזבת הכלה את תבית. בנשם מסמטפר, בשמלתה הלכנה המעומרת הגינית, היא נפררת מאביה ווה נושא אותה כורועותיה כשעם האוזרונה היא עור הילדה שלו, והוא שר לה, כפעם האדרובה דינותי לקכוף פלפלים לאוצברי עליתי על עץ המלמל

אך חענה נשבר ואני נשארתי ביריים דיכות

BIDEOID 44

לא מלקק דבש

מראצילו מסטרויאני, איטלקי בדם, משחק גיבור יווני. מורה שמאס בדיבורים והלך לגדל דבורים. למד יוונית מול הדאי, וזכה בפרס השחקן המצטיין בפסטיבל קאן. סרפו החדש של חיאו אנגלופולום הוא אודיסיאה בנבכי הנפש של גבר מזדקו, מיואש ואימכוטנט, שנעקץ ומת לכני שלמד להחענג על מחיקות הדבש.

ו"מנדל הרבורים"). בניגוד לסרטיו הקודמים צין הגיבור נתלש ממקומו בשל סיבות פוליסיות והברתיות. לא את מלחמת האזרחים שבה הפסיד השמאל מתעד כאן אנגלופולוט, ולא את תולדות יון. בסירטו התשיעי מוכן היוצר להתייחס רק אל עצמו -

פגישה שלישית: האם זו הפגישה החשובה מכולה לא. אבל היא סימטרית ביותר. כפירוס הטדמניסטית. נוודית זרוקה, בלי גב ובלי תוק, אין לה שם ואף אוד אף פעם לא מחכה לה בשום מקוב. את סיפת הקשר האנושי היא תנסה להשיג בפישוק רגליים בוצוחון של חייל צעיר מזרמן, שהיא תציג אותו כחבר מילדות החיבוק שלה מבוהל. החתמסרות שלה רגעית. אבל היא מרגישה את טעמם של הברידות, היאש הבת חמרת זכרון, מכנה אותה אנגלופולוכ, היא גם חמרה לפרטים על מה שקרה אותו ומה שלא, על אכובותיו, רצון, בלי ותות, בלי חלום. כשספירוס אוסף אותה

כאמור, אנגלופולוס אינו מתכייש עוד לומר דברים ישירים, משוטים בתכלית. במקום לסוכב את מצלמתו כ־360 מעלות ("מסע השחקנים") הוא מעמיד מול המצלמה, מולנו, את פני האדם העירומים. ובגלל זה אי אפשר שלא להזרהות עם מגרל הרכורים, הגיבור שלו. אומרים שסרטיו אינם מיוערים לכל. נכון, הם מיועדים יותר לאלה שיורעים טעמם של בדירות, יאוש, אכזבה, מרירות ועייפות. אחרים לא יכינו אותם.

לאחר התתונה עוזבים כולם את הבית: אנה, האם, נוסעת עם הכן לאתונה לעזור לו בתקופת הבחינות. האב, ספירוס, אורז מזוורה, מעמים את כוורות הדכורים על הטגדר שלו ויוצא בעקבות הפריחה.

אנגלופולוס איננו במאי פסיכולוגיסטי טרחן. הוא מקמץ בהסברים על עברו של ספירוס. לא נכנס

כשהיא ולכתה, הוא אדיש. כשהיא עירותה, הוא לבוש.

כשהוא ונחייחם בפראות, היא רוחה. .דגע היא משענח ברגע שני. כרפר.

בשרת עם מדבורים ועם הטרמביסטית (נאדיה מורוצי): חקשר איתה הוא סתימת האין בריקנות.

על היום שבו נותק הקשר עם שאר בני האדם. ונדברים כהירים כתכלית. הרי אמרנו: רק צומים שלא ידעו מעולם טעם של חרטה, יאוש ואכזכה לא יבינו זאת. פגישה שניה: ביקור הולים. כפירום הולך לפגוש

את תברי נעוריו, אלה שהיו שותפים לחלום, לרעיון, למהפכה. אלא שהמהפכנים של סעם תם היום שני וקנים פאחטיים, אחר כרסחן עשיר וחשני תולה ושתיין. בתמונה מקסימה על שמת הים, הם נכשלים בנסיון נפל ופאטיתי לשלחב את ניצוץ העבר שאין בו יותר חיים, לגעת בחלומם שהתמסמס ואבד, כחלומן של אנגלופולום.

כי "מגדל הדכורים" שיוצא היות לאקרנים (כמר ב'בסע לקיתרה" הקורם לו בשלוש שנים, שיוקרן. אצלנו מאוחר יותרו הוא סרטו של גבר שעורך אוריסיאה אישית לנפרי, זה שמנסה לחוור אל משרותיה לפגוש את אביו ("קיתרה") או את בנין

לטנדר שלו, היא נצמרת אליו ספק מיותפת, ספק נצלנית. הקשר איתה הוא סתימת האין בריקנות. קש לא סימטרי. כשהיא מפתה, הוא אריש. כשהיא עירוסה הוא לבוש. כשתוא מתייחם כפראות, היא רותה לוונד היא משענת שעוזרת לו, כביכול, לשאת את קיומו הבלתי נסבל של השוה. ברגע שני היא פרפר,

אנגלופולום קולנוע המורע לעצמו. תמיד הוא מתייחס בסרטיו לשלנוע. ההתעלסות הפראית - כמעם אונס של הטרמפיסטית העירומה כנופו הדובי העטוף של מגרל הרכורים – מתרחשת על דצמת העץ של תכחת כבית שולנוע נטוש, האקרן הצתור ברקע. כמו סרס. היצ'קוק הוקרן שם אתרון ומאז שום דכר. אנגלופולות בסצינה קצרצרה, מבריקה, חוקר את ספירוף מהתעלטות הנפל ומושיב אותו באולם הרים לותקונו (חמשו בעמור 15)

לא מנאדי שרום שומים במות בחון. זהן מות דביי מיינות זו לי שלין משום במות הייל מיינות הייל מיינות הייל מיינות הייל מיינות הייל מיינות אותו מוכנים, אין אמות בכלאים בלמיי בליות אותר אבל מהדב"ו ווילת כליינות אותר אבל מהדב"ו ווילת כליינות בדבו בליות היינות מתוחים

רצילו מסטרויאני, איטלקי ברם, משחק שנירוק אומטי הודבר ביוני מלירה לא מאמץ וחל מפני שלטגול חרבורים וש יותר

מסטרויאנים ימאר מצא תן בעשי לרבר יווית, ברור שאיני מבין אף מלח, אבל למדורו את השפקיד בעל פר. תיאן, במאי מעולת, וקפרר מאד. לא רק שלמדתי לבעא כל מלח בש שצניין, עמרוף מכל הצאי

וחיקיתו בדיוק את תועות תשומיים מיווניות, את חעוייתית

ואמיותות הדבוים הקשנים. כל יותי יכודין מייד שאיני דובר יותית.

למולי בערש רווח אין לערכת דיבורים. דוב רושן העהבלתי על וערצאה החייתי שצוב. בדרך כלל אני אותב להתברוז תרבת בושן הצילומים.

לוושוושע ובשווע. אבר כוע וובל ווען מבש רציוני. לוניוע אין לו בכלל

אנקומקום זה דאנפך לפעות שושנגשו של מדצ'קן אות יותי וקנן אווים מניוים את דומרם ברובו ניפף: מימוד, שלא מובר אוצל מו שאים

מבין את השפת, בחותו במרצילו קחש כל בגלל שוצא שחקן מעולום

ולא מצומי שווען פוואים לפוום כיהן. ואץ בוות רציוני מיפום זר, לא

וחשור. אבולו בכנהר ואש מווא, כש חשוש בל חומן ואים שוונים".

כל יווני יכחין מיד

45 Hiaeaid

החלשים הלהדורות

קניינים, בעיקר אבדיקנים כל מעצב התאמץ להציג כו מעודי התאוננו שהמעצבים הפארימאים הנוה,

הרי תצונות פארים היו חגינה נחלה לעיניים שמבטיתה קיץ צבעוני, ש וורוד כראש תרשימה כצבע הכי פש מזורור־כתום כמו דג סלמון ועד תוד

מעצבי פארים ממשיכים לחשוף את הרגליים, הירכיים, הכתפיים וכל כה שאפשר – כולל כניה

הלקרגוף שחשבנו שאראפשר. המסר הפאריסי לקין 88' הוא צעיר, צבעוני וקצר – קצר -- קצר.

פה ושם הציעו אלטרנטיבות. חצאיות לא־סימטריות, מכנסיים רחכים מאוד או צרים וצמודים, אכל בטיעוט מבוטל. החיים בקצר.

מאת משח שחל. שר האנרגיה והתשתית

יתכן, שיש נפט בארץ, אך לא ברור אם נזכח לראותו פורץ בכמויות גדולות מקידוחים, כפי

שחיינו רוצים. אולם אין זח אומר, שעלינו להתעלם מחימצ־ אותן של כמויות גדולות של נפט בצורה קצת

פחות מקובלת: בתוך פצלי חשמן. אלה חם סלעי משקע גיריים אפורים, חמכי-לים חומר אורגני (הנקרא "קרוגן"), שמוצאו בעיקר מאצות־ים, אשר שקעו בכמויות עצומות לפני מיליוני שנים, ביחד עם חומר מינראלי

מגוון, ועברו תחליכי תקיפת חלקית על-ידי חיידקים, בתנאים של חוסר אוויר (תתליכי אי-בון). זהו משאב עני: אחוז חחומר האורגני בו נמוך פי כמח מאשר בפחם או בנפט. אולם חוא מחולק על פני כדור חארץ חרבת יותר בשיוויו־ ניות מאשר חמשאבים חמקובלים יותר (גם שכנתנו ממזרח, ירדן, חחלת לאחרונה לפתח את חפצלים שלה).

בישראל, משאבי פצלי השמן נאמדים כיום ביותר מ־11 מיליארדי טונות. חם מפוזרים בכל חלקי הארץ, אך כשני־שליש מהכמות נמצאת בנגב חצפוני. כמות זו של פצלי שבון שקולה מב־ חינת אנרגטית ליותר מ־4 מיליארדי חביות נפט – ויכולת לספק לבדה את צריכת האנרגיה של חמדינה, ברמתת חנוכחית, ליותר מ־60 שנה, וגם לחיות מקור של חומר גלם לתעשייח

חפקת נפט וגז מפצלי שמו

את פצלי חשמן אפשר לנצל בשריפח ישירח (כמו פחם), לייצור קיטור וחשמל. אבל חשימוש המעניין יותר חוא לחפקת נפט וגז.

יותר משלושים שנת התנחל בארץ מחקר על משאב זה, תן לאיתורו ואיפיונו, וחן לניצולו בתחילת שנות השמונים הזחלט במשרד חאנר־ גיח והתשתית, שיש מקום לחגביר את חמאמ־ צים ולשאוף לפיתוח תעשייתי. חמאמץ חועבר מאוניברסיטאות ומכוני מחקר לחברה ממשל-תית (פ.מ.א – פיתוח משאבי אנרגית בעימ), שבת שותפות הממשלח ושש חברות, שיש לחן

מעורבות עמוקת במשק האנרגיה הישראלי. לאחר בדיקת שתי האופציות של משריפה חישירת ושל חפקת נפט נמצא, ששריפת פצלי שמן לחפקת חשמל עשוייה לחתמודד כיום בא־ רץ עם שריפת פחם. לעומת זאת, הפקת חנפט בטכנולוגיות חזמינות כיום, עדיין רחוקה מכ-לכליות וחבית חמופקת מפצלי שמן תעלה בין 50% ל-100% יותר מחבית מיובאת). לכן, אנו ניגשים כעת לבניית מתקך חדגמה לשריפת פצ-לי שמן לחפקת כות ותום.

שלב זת דרוש כדי לחקטין את אייחוודאות חטכנולוגית, חכרוכת בשימוש במשאב חדשני זה, וכדי לאמת את התערכות הכלכליות בא־ מצעות מערכת קרובת יותר למפעל מסחרי. מומחים חלוקים בדעותיחם: האם יש מקום לשרוף את חדלם חיחיד שיש לנו בכמויות נדו-לות. לדעת חלק מחם, עלינו לשמור אותו מתחת לאדמח עד שעליית מחירי חופט תחפוך את תפקת הנפט ממש לכדאית. אולם אפילו אם קורות האנרגיה תחלופיים, שבחם אנו פעילים. תבנח תחנת כוח גדולת המוסקת בפצלי שמן,

ווווכול מולקן לבריקול בראיותו הכלכלית של יצירת אנרגיה מפצלי שמן, בשבוע מבא, במישור רוונט בנגב, וזיא פתירות עיוץ חדש בחיפוש אוור אגרגית חלופית. "עלינו לעשווד הכל, כדי לנצל מח שיש לנו".

שחל: לתתמיד בתימשים:

אם כי פיתוחה כעת הואט.

וחיא תפעל 30, חיא תנצל רק כ־5% מחמשא־

לכן, הגענו למטקנה, שאם שריפה היא אופ־

ציח כלכלית, יש לבדוק ברצינות את אפשרויות

ניצולה, ואולי היא תשמש מנוף כלכלי לפיתוחה

גם של אופצית חמיצוי, שאין לנו כוונח לזנות,

כאמור, התחלנו בבנייתו של מיתקן חדגמה.

זה איננו מיתקן מסחרי לחלוטין, אם כי בחת־

לט מתוכנן שימוש לתוצרים שהוא יפיק, ויחיו

לו הכנסות. אך עלינו לזכור תמיד את הזמן חד־

רוש לחביא פיתוח טכנולוגי משלב של רעיון, או

מיתקן מעבדתי, לשלב של בשלות תעשייתית.

אל חוא בלתי נמנע. ולכן, עלינו לחתקדם, אבל

באחירות ותוך כדי ניטיון למיזעור חרוצאות.

אנו שמחים על כך, שמפעלי תעשיים גדולים וח־

בשל הפוטנציאל חטמון בחן, אנו מרכזים

בפצלי חשמן את עיקר מאמצינו לחקטנת תת־

לות שלנו בנפט מיובא. אולם זה רק אחד ממד

ברור, שחמשם תאנרגטי חעתידי יחית חרבה יר

שובים חסכימו ליטול איתנו חלק במפעל זה.

זמן זה נאמד בדרך כלל בעשרות שנים.

אנו בדעת, שפיתוח משאב פצלי השמן

מיתקן חדגמה עדיין לא כלכלי

של אנרגיה חלופית ושל תשתית – יותר מים מיליוני דולרים בארבע חשנים חקרובות יתבצע בנגב. אזור זה מכיל משאבים רבים הר בה יותר ממח שמקובל לחשוב. יש בו פצלי שמן. פוספטים ומתפשים בו אורניום. יש בו אתיש רבים ברוכי שמש ורוח, שבחם יוכלו לחיננת בעתיד תחנות כוח, המנצלות אנרגיה חלונית יש בו תקלאות ימית באילת – ויש בו אתיבר סיטת בן־נוריון על שלותותית, שבח בנוסף לבי עילות החוראה מתבצעת פעילות מחקר מנונה, ובה משרד האנרגיה והתשתית הקים ומקיים

אנו נאים מאוד ברמרו חמדעית של חמחקר

כל אלח, יתד עם בסיס מדעי מוצק, תם גור

ולשנות תוכניות אם חמצב ידרוש זאת.

בטווח קצר.

בישראל. אולם הבסיס חמדעי אינו מספיק לחתחיל תעשיית. מה עוד נחוץו חרי רשימו תלקית, ולא לפי סדר חשיבות: הון, יואמו ומוד תות ליוזמות חדשות, אקלים מיסוי מתאים תשתית מפותחת, כוח-אזים מיומן, שווקים, נצג יחסי עבודה תקין, מערכת חינוך המטפחת את חבסים הטכנולוגי של האוכלוסית, מוטיבציה

ביו חמדינות המתקדמות

עלינו לחשוב במושגים של מערכת תזשנית לאומית כוללת. עלינו לתזק את חקשר בין מבצעי חמחקר חבסיסי וחמפתחים של טכנוס גיח מתקדמת בתעשיח, לחזק את המוסחת חעוסקים במחקר ובחינוך חטכנולוגי של חוד ער, לשמור על רמח נאותח של תוכניות מדי תעשייתי, מנוחל בזחירות ומתוכנן היטב, עם איזון בין טוות קצר וטווח ארוך, לתגביר את חנצילות ואת חיעילות של חבוים עצמו, למקד יותר מאמץ בתחליכי חייצור, תוך שימוש מירני בטכנולוגיות חדשניות, כולל טכנולוגיות מידע

ותקשורת – לחיות גמישים, ולא לחשוש לבנול אם נשכיל, אפילו בחלם מחדברים האלה אין סיבח, שלא נתפוס מקום בין חמדינות תמתקדמות ביותר בעולם: משרד האנרגיה ה

אין כיום בעולם מחסור באנרנית. אולם לא

תר מגוון, ולא יישען על משאב אחד. לכן אַ מקדישים תשומת לב רבה גם למשאבים מד חדשים, כמו שמש, רוח ופסולת תקלאית ועידו נית (ביוסמה). פעילות זו משתלבת עם המאש לשיפור אנרגיה, בתעשייח כמו בבית, שיפור שהוא ח"משאב" תכדאי ביותר, לפרט ולמש

עיקר המתקרים ייעשו בנגב

חלק חארי מחשקעות חמשרד בפרוייקטים

תקוותנו ואמונתנו חיא, שתחשקעות פאוו מבצעים בנגב יהוו מנוף לפיתוח תעשייה מת־ קדמת, הנשענת על יידע, שבחלקו הנדול מתו

מים בעלי תשיבות דומה לפיתוח תעשייה מד קדמת. אף אחד מחם לבדו אינו מספיק – זאו מוכח על ידי מדינות שלחם מדענים נדולים, אן לא פיתחו תעשייהו גדולה עתירת יידע. אם או רוצים באמת לחצליח בכיוון זה - ייצור ית בסיסי חדש אינו מספיק.

תשתית יעשה את חלקו כדי לקדם את המטרה

חיה מחסור גם בעת שני משברי הנפט הקה מים. אם חמדינות התעשייתיות המייבאות נפס יישבו על זרי דפנת, אנו צפויים למשבר אנרגיה גרוע יותר מאלח שפקדו אותנו בעבר תקרוב. עכשיו חזמן לפעול ולחשקיע כדי לחבטי את תעתיד.

תניח בשבוע חבא אבן פינח למיתקן הדומה מסחרי לשריפת פצלי־שמו. נשראל יש עתודות מוכחות של יותר מעשרה מיליארד טון פצלים, כמות שעשוניה לספק את תצרוכת הדלק של שראל, ברמתה תנוכחית, במשך ותר מ־60 שנת!

מא (פתוח משאבי אנרגית) בע"מ

מור פרסומי מיוחד: חנוכת מפעל פ.מ.א לשריפת פצלי שמו

אש מצור: פצלי־שמן כמקור אנרגיה

ביקש לחזור לחיפה – והגיע לנגב

מנכיל פמא, דיר יוסף ירושלמי, נולד בחיפח ב

1938, דור רביעי בארץ. לאחר תום חשירות הצבאי

בצנחנים (בין חשאר נטל חלק בצניחח עם ירפולי

במיתלח, במבצע קדש), יצא ללמוד הנדסה כימית

באוניברסיטה חיוקרתית "סיטי קולג' אוף ניו־יורק", שם דרך כוכבו האקדמי – ומסטודנט מתחיל הניע

למעמד של פרופסור מן חמנין. ב־1977 מונח דיר ירושלמי מנהל חאגף לחפסת

ילק גאז מפחם, במרכז המחקר של חברת תחשמל

כטכניון ואף קיבל מינוי של פרופסור נאן חמניין. דיר

את חרעיונות לניצול חפוטנציאל האנרגטי מפצלי

זשמן תמצויים בארץ. וכך, מאז 1980 תוא עומד בר־

אש החברה (שתחילונה כאמור ביאנרגיה 2000).

יתחולה, אני חייב לתודות, לא השבתי שיש לפרוייקכ

טיכוי מבחינה כלכלית. אבל חיום, לאחר שביצענו

את כל מחקרי החיתכנות והפעלנו את מיתקני הר

לוץ בארץ ובחרל, אני משוכנע, שאנתנו חייבים לב"

דוק את חדרכים לניצול חמשאב האנרנטי היחיד

למדת על אמונת מומחיה בפוטנציאל המסחרי חט־

מון בחצעת תחנות כוח – בפצלישכו. על פי חוחסכם, ממומנות פעולותיה של פמא בא־

מצעות החברות השותפות (20%) ובאמצעות מענקי

מחקר של חמדען חראשי של משרד האנרגיה והתש

תית (50%) פריצת־חדרך ארעה ב־1982, עת חקינטה

תחברה את קרית־פמא – במישור רותם, שם מצוי

מתקני חדגמה: אחד לחפקת נפט, ושלי – לייצור קיי

טור ותשמל – על ידי שריפה ישירה של פצלים. בשנה

שעברה קיבלה החברה "אור ירוק" והשלימה את

התכנית לחקמת מתקן הדגמה להפקת נפט מפצלי

חשפו. אלא שדווקא אז ניכרה ירידה חדה במחירי

חנפט חגולמי בעולם. בעקבות חשינויים בשוק חנפט

העולמי, אומר מנכ"ל פמא, דיר ירושלמי: "במקום לנ"

צל את החסכון בעלויות הנפט לחגברת פיתוח פתרו־

מת חלופיים לימים ששוב יאמירו חמחירים, הוחלט

לא לאשר לנו את חמחקר ותפיתוח בקצב שתוכנן.

לנוכח אידוודאות לגבי עתיד מחירי חופט – ומידת

מסקנות כלכליות אלו חביאו לכך, שתכניות נתנש

Company of the compan

טכח תוצאות חבדיקות, חמליצח פטא להקים

המירבץ חמרכזי של פצלי־השמן בארץ.

שמצוי בארץ, בכמויות כה ניכרות.

הולנה חידועה קובעת, שכדי למצוא נפט בארץ, ש לתנע קירורו אלכסוני ארוך – ורצוי, בכיוון טעו־

ממא (שתות משאבי אנרגיה) בעים מאמינים, כי אפשר גם אחרונ. בשבוע וזבא, בתום שבע שנים של תקרו היתכנות, בכללם גם בדיקה כלכלית ותיפעו־ לת נשתקני תלוץ. תונו אבר חפינה למתקו ההדגמה השתרי לשריפת פצלי שכון.

תמופן יחירו, למעשה, תחנת כוח מסחרית, שתיי־ צי תשמל כרשת ותספק קיטור כתעשיית הפוספטים ממעלי משור רותם שבננב הצפוני. מטרתו המרכ־ הו של מתקו החדומת, אומרים בפמא, חיא לאפשר משד יטחי, בקנח מידה נאות, של עיקר תחיבטים התדסיים, הכלכליים והאקולוגיים של ייצור כח מצלישמן – ובכך לחקטין ככל שניתן את מידת איתוראות הזסיכון הכרוכים בחקמת מפעלים תע־ לתיים מלאים למימוש חבוטנציאל האנרגטי הגלום

מותם בעצם אותם פצלי שבוו דיר יוסף ירושלמי. פוניסור לחנדסה כימית, המשמש מנכיל פמא מאז קצת, מסביר כי פצלירושמן חם סלעי גיר חספר זם תשר אורנני – שרידי בעלי חיים וצמחים מלפני תרות מוליוני שנים – בשיעור 15% מחרכבם. חשאר -תפר אנאורגני ופים, שנאגרו כו בתחליך התתאב-

מליחשמן ניתנים לניצול בשני אופנים: האחד – ליתי חישם הפצלים ומיצוי התומר האורגני קרר בקליפורניה. כ־1980 ביקש לחזור ארצח – ללמד ק. שממנו מפוקים נוזל דמוי נפט. וחשני – על־ידי לויפח ישירת בעזרת אוער – לייצור קיטור וחשמל, מקס רייס, מיוזמי חברת פמא, ביקשו לפתח תחילה

בשלק דומת לזה תנהוג כיום בתחנות כוח מוזנות לפצלי השמן הנשרפים בקלות מעלח חשובה גם שנחתו האקולוגית – כל הגופרית המשתחררת כעו תבעירת, נקלטת על־יודי תגיר חמצוי בחלק חמיר ילי והאינרטי של חפצלים ובכך למעשה, גם הזער

וד מתלוך ייצור הקיטור והתשמל – עשוי להיות שתלכובס ומלט לבנית תעתות המוכחת של מצלירהשמן בארץ עולות מ 10 מיליארד טון, כמות שעשוייה לספק את מלוא תנוכו חדלק של ישראל, ברמתה חנוכחית, במשך לתלה מ־60 שנהו בדיקות חוכיתו, כי כמות עצומה דל 10 מיליארד טון פצלי־שמן היא שוות־ערך מיליון טון נפט ועוד כ־140 מיליון טון של

מנרים ארגטיים אחרים. יתרון נוסף, שמנביר את הכדאיות הכלכלית בפרו־ קס - 207 מהעתודות המוכחות של פצלי־חשמן מוים בננב הצפוני – בעיקר במישור רותם מק פאני צדי כביש דימונה סדום ובאזרי צין ואר יו, אל חם איזורים עתירי תשתית, בכלל זה גם מאנת כרול ומפעלים תעשויתיים. כך, שגם חדרך פסיות תפצלים ועד למיצוי חפוטנציאל חאנרגטי

תולם כחם ומימושו, קצרה ונוחה יחסית. כן היוומים את הטיפול המחקרי יישומי בנושא וה שצכיל כימיקלים לישראל לשעבר, דיר מקס רים, שוא חיום נשיא חטכניון. דיר רייס עניין בנר מל או בתי האיקוק ואת חברות הדלק והוחלט לחד לם מי מקצועי בשם יאנרניה 2000°, שיברון לאשר את כל תתיבטים תטכנולוגיים, מינחליום תנכלום הכרוכים בבדיקת מימוש חפוטנציאל

חכדאיות של ניצול חמצלים כמקור לנמט – הוקפאה ער נתחילת דרכה של "אנרגיה 2000" חתברר, משכת גם חיום – לשיפור ויועול תחליכי הפקת הנפט קידום חמחקר חיישומי – על חעלויות חכרוכות מחמצלים חישראליים. "יחד עם זאתי, מציין דיר ירד שלמי, "הוכת, שגם במחירי חפחם חטכחיים, ייצור במימון ממ" בחכותה תמיכה ובעיקר במימון ממ" לוני נחב. שר תאנרנים דאו, יצחק מודעי, חים נכון חשמל מפצלי שמן בתחנות כוח נדולות, ווא בריתור קל את האתגר ולקדמו. אולם, השר היותנה חש-המתה המשלה במימון בכך, שהשליטה בתברה השתה לקום תחיה בידיים ממשלתיות. לפיכך, משנה ב1861 פנא (פיתוח משאבי אנרגיה) בע"ב, משמה ב1861 פנא (פיתוח משאבי אנרגיה) בע"ב, רות עם החשמל המיוצר בתחנות חכות המוומת בם. החדגמת לשריפת פצליישמן ליוצור קיטור וחשמל אשרו ובשבוע חבא באמר, 181 בנוכמבר) תננת אבר למקותית מחיקים כמיקלים לשראל, בתו חזרי זי ומיות חדלים (מן סומל, דלק) וחחברת חלאר אי משוקת מומב כיום שותפו בחברת – במקום אי משוקת מומב כיום שותפו בחברת – במקום המינון למיתקן במינור, רותם, מיתוקר החדינות והם שחרי יכלול את המערכות העיקריות הבאחון וכת ומום - חברת החשמל לישראל, עובדה המו

• מכרה שממנו יסופקו הפצלים. • מערך הכנת זינה (כולל מגרסות זנפות), שבו יי־ ברסו נושי חפצלים שייכרו, לגודל המתאים לחזנת

• דוד קיטור, שבו יישרפו הפצלים בעזרת אויר תוך יוצור קיטור בלחץ גכות. דוד הקיטור (חדוד של חברת אלסטרום הפינית) מתוכנן להפיק 50 טון קי־

• טורבו גנרטור, אשר ינצל את הקיטור לייצור חשמל לרשת ויפלוט קיטור בלחץ נמוך לשימוש תע" שיית הפוספטים במפעלי מישור רותם. ההשקעה הנדרשת לחקמת המיתקן נאמדת כיום

בכ-24 מיליון דולר. מחציתם ינוייסו על יודי השות־ פים בפמא והמחצית השניה על־ידי מענקי מחקר של לשכת חמדען הראשי של משרד האנרגיה והתשתית. על פי לוח חומנים המקובל עתה, תחל הפעלת זיתקן התדנמה המסחרי - בקיץ 1989. יהצלחת החד דגמהי, אומר מוכיל פמא, דיר יוסף ירושלמי, יתפתח את הדרך לאפשרות ייצור מאות מנאווט חשמל, מפצלי־השמן, כבר בעשור חבאי. זה לא רס חיסכון

במטבע זר, הוא נתניין: 'המפעלים לניצול המשאבינ

שורו צעו נוול ערינון

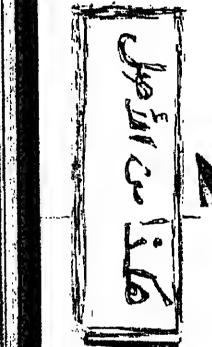
יוריר חדירקסוריור של משא, דוד שור מאמין, כי חנרות אבן הפינה לכושוקן החדונוות המסחרי לשריפת פצלישטן לייצור קיטור וושלל, במישור רחט, נשש וון לשנשן תחילת של עידן חדש – לא רק עבור מסא ומשרד האכרנית והתשונית, אלא לעם ישראל כול: "את צער לחל קריטת, בעבר משלב השרקר והפילות. את עיצור של בר רבות, לעלב חיישוטי, להחילת הם"

ית ושתמסים כמושור רוונס – וא כזו וורצו יהשר יון כמידון ייבוי אכל חווכנון שבתוך ווקימה קצרון מוכל מוויצור ווא אסנם פיוניקם מופרי ניקאר שנו וונונטור

משר מתרוי של התרמו של היים המילה להודים מתרוי המילה להודים מתרוי המילה של התרמו של היים במתרים המילה להודים המילה מתרוי במתרים המילה להודים המילה מתרוים במתרים המילה להודים המילה מתרוים במתרים המילה להודים במתרים במתר

האנרגטיים המקומיים יספקו תעסוקה נאותה לאל מיכן מתושבי והנגב, ינבירו את וצילות התשתית באי אר ויתמכו את חאן פיתוח והנב לנפניאתי

ב־1985 הסתכמה ההוצאה לרכישת דלקים מיובאים בכ־7% מהתוצר הגולמי. זה שיפור לעומת שנות ה־70 וראשית שנות ח־80, אבל עדיין מחווה האנרגיה המיובאת מעמסה כבדה על המשק הישראלי. משרד האנרגיח עושה עכשיו סיכום של כל המחקרים שנעשו בארץ ומומחים מביעים אופטימיות.

מאת ד"ר נתן ארד,

מנכ"ל משרד חאנרגיה וחתשתית

מדינת ישראל מייבאת כמעט את כל האנר־

באנרגיה מיובאת.

מחסחר חעולמי חנרטי.

חיפושי נפט

משרד האנרגיה והתשתית גיבש לאחרונה תכנית מסגרת רבישנתית, לפיתוח מסורות אנרגיה מסומיים. בתחום חיפושי חופט וחגז חטבעי, נמצאת עתח בעיצומת עבודת רבתיחי קף של הערכח מחודשת של מירב חמימצאים, אשר הצטברו בשלושת העשורום האחרונים.

ומגובשה, אשר תוצג בפני חברות נפט, על מנת

לגרותן לבוא ארצה במטרה לחשקיע בחיפו־

חחלקיות של חחערכה חמחודשת והסיכויים

חמטתמנים לגבי מציאות נפט וגז טבעי באזר

רים שונים בארץ ובמדף היבשת. קבוצח רצינית

אחת, בעלת מוניטין בינלאומי, עוססת זה למע־

לח משנתיים בחיפושי נפט בדרום חארץ ובכ-

וונתח לחמשיך גם בשנים חבאות. עם חשלמת

החערכת חמחודשת, בראשית 1988, יעשרו

חמשרד מאמץ לעניין משקיעים נוספים בתחום

בתחום של אנרגיות מקומיות אחרות, התכ־

נית של המשרד מבוססת על חרמות חשונות של

חפיתות חטכנולוגי ועל תוצאות מחקרים וסק-

בתחום של אנרגית חשמש תופנה בעבר עיקר

המאמץ לפיתוח בריכת שמש מלוחות. פיתוח זה

התחיל ברעיון שחועלה על־ידי מדען ישראלי,

עוד בראשית שנות חי40, וחגיע עד לחפעלת

קליח בחוף ים־המלת. תחנה זו מופעלת על-ידי

כריכות שמש בשטח של 250 דונמים. כיום אנו

צוברים נסיון חפעלה שיאפשר לנו הערכה

חפעילות בתחום אנרגית משמש, ממבוצעת

עלמדי משרד האנרגיה והתשתית, הינה עניפה

תח. בקליפורנית תחנות־כת סולריות בחספק

מבוססת על פוטנציאל טכנולוגיה זו ובכלכליו-

משרד האנרגיה שואב עידוד רב מהתוצאות

1980, בח הסתכמה ההוצאה לייבוא נפט נולמי (פחם עוד לא חית כשימוש בארץ) בכ־115 מת־ תל"ג. להתייקרות חנפט חגולמי בשוק הבינל־ אומי בשנים שלאחר 1973 חיתה גם חשפעה

בסך יבוא הסתורות לישראל חגיע לכ־275.

ארד: תכנית רבישנמית

רים בתחומים חשתים.

אנרגיה מחשמש

גית חדרושת לחנעת המשק, בצורח של נפטן גול־ מי ופחם. בשנת 1985 הסתכמה ההוצאה לרכי שת זלקים מיובאים בכ־75 מחתוצר הגולמי

שלילית ניכרת על מאזן חתשלומים. נזכיר רק, שבשנת 1980 חלקו של ייבוא חנפט חגולמי

חיעד המרכזי של חממשלה בתחום האנרגית חוא לנתב את המשק במסלול שיבטית אספקח אמינח של אנרגית למשק חלאומי – בכמות חני דרשת, במקומות ובמועדים שנקבעו ובעלוח הברתית מינימלית, תוך אבטחת שימוש יעיל, חן בייצור וחן בצריכה. אחד מכלי חמדיניות תעיקריים של חממשלה במימוש יעדיה בתחום האנרגיה הוא הקטנת התלות, עד כמה שניתן,

בשנת 1986 ייבא חמשק 8.8 מיליון טון שוות ערך נפט (טשעינ), מחם 74% בצורה של נפט גולמי, 23.5% בצורה של פתם, וחיתרה סופקת מנפט גולמי וגז טבעי מופקים ממקורות מקומי־ ים (כ.5%2) ואנרגית סולרית, בעיקר לחימום מים ביתי (ב־25). על־פי התחזיות שנערכו במשרד האנרגיה והתשתית, עתידה הצריכה בשנת 2000 לרוגיע לכ־14 מיליון טשעינ, כאשר חלקו של חפחם יגיע לכ־38%.

אם חלקת של האנרגית חמקומית (נפט וגו טבעי מופקים ממקורות מקומיים, אנרגית סול־ רית, אנרגית רוח, אנרגיח מביומסה ופצלי שמן) תשאר ברמה הנוכחית, חרי שנמצא עצמנן תלי ויים בייבוא נפט גולמי בחיקף של כ־8.5 מיליון טון בשנת. מכל בחינה, תלות זו אינת רצויה ועשוית אף לחיות מסוכנת. יש לזכור, שכוחו של קרטל אופיק, שעיקר החברות בו (13 מדינות מפיקות נפט) עוינות את ישראל, אמנם נחלש בשנים האחרונות בשליטת החברות בו כ־70% מחרזרבת העולמית המוכחת. זאת ועוד, ב־40%

ותוצאות של מתקרים רבים – למסגרת אתידת.

特別和各種物

רובות.

לנוכח מחירי הנפט הגולמי חנוכחיים והצפ" ויים, חכדאיות של תפקת נפט מפצלי שמן נר-משפיק לסף חכדאיות, כדי לחצדיק מאמצים צור חשמל, עשוי לחיות בר־תחרות לפחם.

אם אכן יוכח, בניסויי שדה במתקן הדגמתי 120 מגהווט חשמל כל אחת.

אף כי בחיקפים קטנים יחסית, מצוי באנרניה חידרואלקטרית, אנרגיוז מפסולת עירונית ותי עשייתית, ואנרגיה מפסולת חקלאית, לחגכרו חמודעות לשימוש יעיל באנרגיה, תוך שימוש באמצעים לחסכון בצריכה, בידוד מבנים, שי מוש מבנים, שימוש במשאבות תום, אגירה אנרגיה, וניחול משקי אנרגיח במגזרי חתעשיה ברמת הצרכן ולמשקו בכלל.

סיכום

משרד האנרגיה והתשתית

DAN NYJY

אניב אניב

באר שבע

בידוד תרמי

מזר התקרה וחקירות עשוי לחסוך עד 40% מהמאות לתסקה. לכן ערך המשרד שני מבצעים

לשד האנוגיה והתשתית סייע ליישובים רבים

מאץ בתחלפת כורות קיימות לתאורת רחובות

מספק של 128 ואט הותקנו מרות נתרן לחץ גבוה

נוספקשל 22 ואט ללא פגיעה ברמת התאורה.

געול פוום, אופקים, אשקלון, בסמת-טבעון,

ווצרתו, חיפה, טבריה, יבנה, יקנעם, כרמיאל,

(צמה רמון, נס-ציונה, נצרת-עילית, נשר, עכו,

סה'ב התלפו כ-2000 מרות ביישובים אלה,

להסכן השנתי שהושג הוא כ-1.3 מליון קוט"ש.

טורבינות רוח

מופכת המשרד הוקמו ארבע טורבינות רוח,

מתלה גלבוע שבחרי הגלבוע, ברכס יודפת

פצלי שמן

נסמלת את האנרגיה שברנה להפקות השמל.

לוריות אלה תוקמו בתל-קטיף שברמת-הגולן,

שברום תר חברון.

0מיכ ספיקות 4 כתרבינות אלה למעלה מ-1 מליון

מכמן הקמת תוות רוח ב-4 אתרים אלה ובאתרים

נגפקל מספטים בנגב, שבמישור רותם, יוקם על

לפצים בשמע באיזור הנגב הצפוני, ומכילים חומר

אתר וליק, חיכול לחחלף נפס או פחם. בשנים

קרבת יקש תרצות כנה מבוססות על פצלי שמן

יי הנות פנדא(פיתוה משאבי אנרגית)- מתקן.

אפק קיטור וחשמל משריפה של פצלי שמן

בהספק של 8 מנחואט. פצלי שכון חם סלעים

בהסמק של כמה מאות מגחואם.

¹⁹⁹⁰ בהספק של עד 100 מגהואט בשנים הקרובות

מחת הסכוניות יותר: במקום נורות כספית

השוכם שתחליפו נורות במסגרת זו הם:

קהאל-גרביה, בקעת בית-שאן (מועצה

מנה מקוה, קרית-אתא, קרית-מוצקין.

קרת מלאכי ורמות-גן.

חצפי על־פיו יש לאנרגית השמש תפקיד תשוב בסל האנרגיח של ישראל, לא חשתנה. 🛊 מבת איזורי מרוכז בשבעה יישובים בצפון רמת עם זאת, הבשלתן של חלק מחטכנולוגיות עד הנולן, שבו בורדו 48,000 כריר של גגות לרמה מסתרית דורש זמן.

בפברואר 1987 חנך משרד האנרגיה והתש ו-14,000 מדר של קירות. תית, בשדה בוקר, אתר ניסויים לבדיקות שזה ו מוצע כלל-ארצי שבו בורדו 60,000 מ"ר של של חטכנולוגיות חמבטיחות ביותר חקיימות מות ו-200,000 מ"ר של קירות ב-260 דירות כך שבבוא חעת נוכל לקבל החלטות מבוססות על הרחבת חשימוש באנרגית השמש לחימום

אגרגית חרוח תאורת רחובות זחו תתום נוסף שזוכח לאתרונה להתעניינו

הפקו: "שיווק" – מוסבים מיוחדים בצעת

רבה ושבו מושקע כיום מאמץ ניכר. סקרים שנערכו ברתבי הארץ בחמש השנים תאחרונות איתרן שטחים עתירו רוח, שבחם חפוטנציאל חכולל חוא כ־1,000 מגחווט תשמל. בשנים האחרונות מוקמו מספר טורבינות חת באתרים חטובים ביותר, ולפי תכנית־האב ימוקמו בשבעה אתרים חוות רוח בווספק מולל של כ־100 מגחווט, בחמש עד שבע חשנים חק"

חמשרד. בתכניתה של החברה לחקים בנג תחנת־כח סולרית, בהספק של 25 מנחווט, כבר

בתחום של ניצול אנרגית השמש לחימום

מים, פותחח בריכת שמש בעלת קולטים צפים,

העשוירו לחוזיל באורח משמעותי את העלות ליחידת אגרגיה תרמית מופקת. כמו כן הושקע

מאמץ בפיתוח טכנולוגיות לחפקת קיטור

בטמפרטורות נמוכות.

אית כיום פחות מבטיחה. אולם אנו קרובים של מחקר ופיתוח בתחום זה. לעומת זאת, השר מוש בפצלי שמן, בתחליכי שריפח ישירח, למי

שכך הוא חדבר, חרי חפוטנציאל לניצול משאב זה הוא רב חיקף. תברת פיתוח משאבי אנרגיה (פ.מ.א) מתחילה בימים אלה בחקמת מתקו חדגמתי לייצור קיטור וחשמל מפצלי שמן, בתחליך שריפה ישירה, במישור רותם. בהנתה שמימצאי חביצועים של מתקן זה יוכיהו את החשערה, שחטכנולוגיה חיא ברתיישום כלני לי, סביר לחנית, שבמחלך שנות ח־90 יוקטו במישור רותם 2 עד 4 תחנות־כת, בתספק של

מקורות אחרים

פוטנציאל נוסף לפיתוח מסורות מקומיינ

חתמדה ועקביות ומימוש הפוטכציאל הטמו במקורות אנרניח מקומיים - שמש, רוח, פצל שמן ואתרים - תוך שימוש בטכנולוגיות, שכ דאיותן הכלכלית הוכחה, עשוי לחגדיל את שי עור תרומת מקורות אלח לסל תאנרגיה במשק ומגוונה. צעדיה הראשונים של חברת לוז, שבני לכ-82 (כ־1.1 מיליון טון שווח ערך נמט) מותי בשנת 2000, ובכך לתשיג צימצום נוסף של חת של למעלח ממאח מנחווט, נעשו בתמיכתו של לות באנרגיח מיובאה.

אנרגית שמש

להחלפת מקורות אנרגיה מקובלים לתאורה, הסקה, חימום מים וייצור קיטור:

- עליל הוא כפר בגליל המערבי, שכל החשמל לבתיו מסופק מתאי-שמש. אור השמש הגופל על תאים אלה הופך לחשמל,שגעזרת מצברים משמש לתאורה, חימום נישול וכביסה גם בשעות התשכה.
- ו במכבסת קיו וץ זוות שבעמק יוועאל וגמפעל תעשייתי בי קונה שבשרון פועלות מערכות שמש המספקות מים חמים בטמפרטורות גבוהות לשימוש גכביסה (בגבת)
- ובתהליך כימי (ברעננה). בזויגוץ ניר זוליהו שבשוא הותקנה 🖈 מערכת-שמש על נג חדר האוכל המפיקח קיטור לשימוש בבישול ובחימום האוכל במטבח
- 🖈 נשוה נוקר מפעיל המשרד אתר ניסויים, שנו נבחנות טכנולוגיות שונות להפהת חשמל מאור השמש, כדי למצוא את הטכנולוגיות המתאימות ביותר ליישום בארץ.
- 🖈 בתכון ויצמן שברחובות הוקם שדה מראות גדול, המרכז את קרינת השמש אל ימגדל שמשי. הסמפרטורה המתקבלת במגודל גבוהה ביותר (מעל ל-800 מעלות) ומאפשרת ייצור קיטור בלחץ גבוה, זירוז תהליכים כימיים ועוד. 🖈 במבל איילות שנדרום הערבה יוקם 'מרחב

סולארי" שיכלול תחנות כוח, שיפיקו חשמל

בריכות שמש, לקליטה ואנירח של אנרגית השמש, נבנו בקיבוץ מעווי חיים שבעמק בית-שאן לחימום מים לבתים נבבית הערכה שבצפון ים המלח, שם מופק באמצעות טורבינות מיוחדות חשמל מנוחום הנאנד בבריכה, בהספק של 2.8 מנהואס.

> באמצעות אגרגיית השמש יניע החסכון השנתי ברלק מיובא למאות אלפי טונות בשנה זייצור החשמל למאות מנהואסים - בעשור הקרוב.

טורבינות מים

סורבינות כאלה הוקטו בקיבוץ הגושרים, בצומות מעיין בחך שבגליל מעליון, כצימת התחתון, וברזייה שבעמק בית-שאן ובאגם כפר גרוון שבעמק יורעאל. טורבינות אלה מפיקות למעלה מ-10 מליון

פסולת חקלאית

בשלושה קיבוצים - נפר גלעדי בגליל העליון, יגור בעמק ובולון מייוןים כדרום מישור החוף - הזקנו מערכות המפיקות ביונז ותערובת נוים הנתנת לשימוש ברו'ק) מפסולת חקלאית, בעיקר זבל פרות.

מעריב זז

2"WD 50

החברה לפיתוח תעשיות (פרוייקטים) חיא חברת החנדסה חגדולה מסוגה בארץ. החברת מעטיקת בשני משרדיה בבאר־שבע וחיפת 500 עובדים ומגישת שירותי חנדסח מגוונים לכל ענפי חתעשיית במשק. בשנח האחרונה חוטלה על חחברת עבודת התכנון חמפורטת של מיתקן ההדגמה של פ.מ.א, להפקת קיטור וחשמל על-ידי שריפת פצלי שמן. חיקף עבודת חתכנון כמ-אה אלף שעות עבודה.

זו הפעם הראשונת שתמומש שריפה של פצלי שמן לחפקת מסחרית של קיטור וחשמל. לבי־ צוע המשימת ניבנה בחברת צוות פרוייקט מן חשורה חראשונה, שכולל מחנדסים, מתכננים, קבוצת רכש וקבוצת פיקוח הקמה. בראש הצו־ ות מנהל פרוייקט ולצידו מחנדס לוחות זמנים

גם מבט חטוף על רשימת הלקוחות של תחב-רה מלמד, כי מדובר בטיפור הצלחה של תברה פרטית, שפועלת על חעקרון של יוזמה תופשית בשוק החופשי בפיתוח התעשייה וחכלכלה בא־ רץ. ברור איפוא, חד־משמעית, כי חברה נדולה ומצליחה כזאת – אינה נעזרת בסיוע ממשלתי וחיא מתקיימת בזכות השירות חמעולה שהיא נותנת ללקוחותית. זותי חברה ריוותית ויש לה קצב גידול מתמיד

המשרד בבאר־שבע, שבראשו עומד אריה בן־רימון, מענים שירותי הנדסה לכל התעשייה חכבדת בדרום הארץ. החברה מרתיבה את תחום הלקוחות ומגישת שירותים גם לתעשיות קטנות כמו: התעשית הקיבוצית. תעשיית חפ-לסטיקת ועוד. בין חלקוחות הגדולים יש חב־ רות ממשלתיות גדולות. כימיקלים לישראל, בתי הזיקוק ועוד חברות ענק כמו "כור".

חחברת לפיתוח תעשיות תיכננה ומקימה

- I.D.C החברה לפיתוח תעשיות משקיעה 100 אלף שעות עבודה של שירותי חנדסה במתקן החדש של

החברה לפיתוח תעשיות חוקמה לפני שנה. I.D.C. מגבשת בתוכה שתי חברות – את חחברה לפיתוח תעשיות, שפועלת בישראל משנת 1957 ואת חברת בייטמן חנדסה חבינלי אומית, שפועלת בארץ משנת 1979.

ים־חמלח, בתשקעה של עשרות מליוני דולרים. תברת פ.מ.א מצויה איפוא בידיים טובות. חמור ניטין, חידע וחתצלתח של תחברה לפיתוח תע־ שיות מבטיחים, כי גם חמיתקן חחדשני במישור רותם יחיה עוד דוגמא לתרומה הגדולה של החברה בפיתוח משכן האנרגיה, התעשייה וחיי הכלכלה בישראל.

צוות החנדסה מייצג את כל מחלקות התכנון

קורת גג אחת, עם תיאום מעולה בין חברי חצר ות ובין המזמין וגורמי חוץ אחרים.

של תחברה: חנדסת תהליכים, הנדסה אזרחית ומבנים, חנדסת מכונות וצנרת, חנדסת חשמל, מיכשור ובקרה. גודל החברה ותגיוון המקצועי שלח מאפשר לרכז את כל עבודות חתכנון תחת

פצלי שמן חם כידוע משאב האנרגיח חגדול ביותר שיש למדינת ישראל. כדי לחפיק אנרגיח מן הפצלים צריך לעשות שימוש בטכנולוגיח עתה את מפעל הכלור החדש של חברת ברום מתוחכמת. המתקנים העיקריים שירכיבו את

במיתקו תשרופת

תפצלים ויתפכו קיטור בלתץ וטמפרטורה נם ● חמתקנים לפינוי תאפר. מדובר בכמת האפר תגדולה עשרות מונים מכמות האפר בכל

תהליך שריפה אתר. תתוצר הייחודי שמפיקה התזמורת האנשית חהכדסית חזאת, חיא תחנה לייצור תשמל בחספק של 12 מנחווט, כמובן משריפת פצלי

שמן בלבד, בחשקעה של 20 מיליון דולר. 🖼 מתקך חדגמתי, אבל על בסיס מסחרי ותפעלי. שיעבוד 24 שעות ביממה, כל השנה וממנו יפיק לקתיכו לקראת בניה של תחנת כוח בינונית שו חברת חשמל, עם כושר ייצור של 120 מנתווט.

מי16 מיליון טון פחם, וחשימוש בו במקום במ

יוט חסך לחברת החשמל ולמשק הלאומי סמם

מקורות חפתם של ישראל היום (על פי חווה

זית לשנת 1987/88 הם: דרום אפריקה (כי

אוסטרליה (201), סולומביה (251) (גד

רוו"ב (10%). בקרוב צפוי מטעו נסיוני ממצין

אשר יתכן שיפתח את חפחם לייבוא גם משוד

נח זו. חברת הפחם עושה ליישום חנהיות מקר

האנרגיה כדבר מאמץ לביסוס ייבוא הפחס על

יצויין, כי לא רק חברת החשמל עברו כי

ושל יותר מ-600 מיליון מן דולר.

רכישות גומלין בישראל

עתיר אנרגיון

אניניה חדשים. בתם גם פצלי שמן. מאת אברי בויברוך תמפעל במישור רותם יחיו מתקן חכנת הזינו קופעלתת חמוצלחת של תחנת חכות ימאור שיקבל את הסלעים מן המכרה ויעבירם זון שלבים של גריסח, ניפוי ואחסון לקראת הצה

זוד בחזרה בפתם, פתחה בפני משק האנרגיה תשראלי תקופה חדשה" – אומר פרופ' משה נלקו, מנחל האגף למחסר ולפיתות של חברת ● מתקן חשריפה – דוד קיטור, שבו ישומ תשבל לישראל. תצלחה זו פותחת גם את הא-משתת לבדיסות מעמיסות של אפשרות וכדאי-מו ניצולם של מקורות אנרגיה מתחדשים ושל

אצחת טבע מקומיים לייצור חחשמל. תחולטה להסב את התתנת הגדולה בחדרה לששש בפחם, נפלח בחברת תחשמל על רקע משבי חדלק תגדול, שבעקבות מלחמת יום הניפורים: חיתה זו החלטה אמיצח, שיישומה היווח חישג טכנולוגי גדול בתכנון, בביצוע וב־ תעלתו של תפרוויקט חמורכב, תוד עמידה נלון האמנים ובמסגרת התקציב. חיישום כלל ם בניות תשתית לרכישת חפתם, תובלתו, אח־ סתו וחטיפול בו, רכישת מיומנויות ונסיון, תוך מבש צוות עובדים וכוח אדם מקצועי ופתרון פצלה ביותר לחבטים חסביבתיים של חשימוש המנרון מכיח את עצמו בעמידה בתק־ וש המחמירים שנקבעו ומוצא ביטוי ביחסי ואשן ותחערכה, שנוצרו בין חברת חחשמל לוץ המוסדות הממלכתיים, האחראיים לנושא ומש לבין איכלוסיית האזור.

לאחר החפעלה הרצופה והמוצלהת של תחד ש מאור דוד, לאור חמשך תכניות הפחמיז דו על משק האנרגיח (תרונת חכור חמוקמה משקלון ותנתנה שתוקם אחריה, ככל הנראה שימו נרור, כי רוב ייצור התשמל בארץ יושר ווו לעתיד הנראה לעין, על הפתם. זהו אוצר סרע שנמצא בעולם בשפע, אספקתו מובטחת לו הבייקה האחסון, תגריסה והשריפה – הוי על עצמם, כאמור, גם מבחינת חשמירה על

בשל הפחם בתחנות כות גדולות, מודרניות משר היינן תלווים בלעדית תניס תבעיתין ומן החערכות ותחששות מת תקופה

את כל תחשון אות, מאאני חעלות - תועלת תחשיבי עלויות חייצור וחישובי עלות חדולר קיקופה ארוכח בעתר, פיזורו מאפשר רכישח הנחסך - צריך יחיה לבסס, בטופו של דבר, על לווים נלויים, ממדינות ידידותיות, לעתים אף פתרון טכנולוגי בוסכם ועל הנתננים הנובעים בחסיף רכישות גומלין, תוד עידוד חייצוא של ממנו. לכן תולים בחברת חחשמל תקוות דבות מצח תארץ. כל חליכי ניצול חפחם – חחוב־ במתקו החדגמה בנגב, אשר מנצל את הטכנוד לוגירו חמתקדמת של שרופה בכוצע מרותי. אם

> אפעת, מביא לעלונות ויצור נמוכות מאוד. באיר תהשקעת האדירה בחקמה תהנת כוח ל מתקנית, משמשת לייצור כמניות: האנרגיה מחורות שחיא מספתת מידי יום, תוך שימוש ל ניתכוני בפרום הזול יחסיה. מסנה הדבר אינעה כלפלים ביורים: אומר פרום נלקן. שנש בפחם חסך וחוסך למשק המדינה און מילווני הילרים. יסשה לתאר עד כמה שוושות ורחד זו של הפחם השחור מחמצב

מוש בפרום במקום בדלק נוזלי שישוז ממני תעשייח (מפעלי חמלט של נשר ברמלו ובון טוב, ארנמן, טית"בית, יצחר ופוספטים ושני כבר חוסבו ומפעלים רבים נוספים נתצאים בתחליך בדיקה לקראת אפשרות חסבת לש מוש בפחם. רם רוך, מוכיל הקברה מאז חקמו בשנת 1981 מדגיש, כי תרף הפערים הבשח בין חמזוט לפחם, מאז מלחמת יום חפופו חיות תפחם כדאי וזול יותר לשימוש בככ יש לצפות, שפער תמחירים בעתת ייכן דל, ולכך גוברת כדאוות מחסבת לכל ד

באהץ מרבצים גדולים מאוד של

חברת החשמל – אנרגיה אחת

תחנת "מאור דוד" בחדרה, מופעלת בפחם

פצלים, ואלה עשויים לחקל בצורה משמעותית

במה שקשור בתלותנו בייבוא פחם ובהוצאות

חכרוכות בכך במטבע זרי – מסביר נלקן –

יאנו תייבים לחכיר אוצר טבע זהן על תכונותיו וחדרכים חשונות לניצולוי. טכנולוגיית שריפת

וופצלים בימצע מרחף נראית לדבריו, בשלב

זה, הטכנולוגיה המבטיחה ביותר, הן מבחינת

מציאותו של פתרון קביל לחיבטים חסביבתיים

והן מבחינת חסוכוי לחגיע לייצור השמל בעלות

חפעלת מתקן זה תוכתר בהצלחה, ולאחר צביר

כת חנסיון התפעולי, ניתן יחיה לתכנן בעלדתו

חתפעולי וחכלכלי תשובה בקכלת החלטות

כדאית, בע חבחינה חכלכלית.

של ההשקעה הבסיסית בהקמה.

אנרגיות מתחדשות

חברת החשמל מחזיקה חיום 25. ממניות פ.מ.א (פיתוח פשאבי אנרגיה) – החברה חמ־ טפלת בטכנולוגיות לניצול פצלי השמן. היא פעולה גם בתחומים נוספים של ניצול אוצרות . טבע מקומיים ואנרגיות מתחדשות לייצור חש־

מאו כשנו מפעילה החברה בהצלחה מלאח, מדרבינת רות נסיונית, בהספק של 225 קילווט. זו מספסת לרשת הארצית כמויות קסנות של השמל, אך הצלחתה תחווה פתח לחקמת ירוות רוח" באתרים פתאימים. לאחרונה חובר על" יוי החברה גם מתקן ניסויי ראשון של תאים פוטור וולטאנים ולייצור חשמל מאנרגיונ חשר מש) בחספק של 5 קילווט, אשר הוקם במתקני הניסוי של משרד תאנרגיה בשרה בוקר.

חתברה מאפשרת ליאמים פרטיום, שמייצי רים באמצעות מתסנים משלחם, אנרגיה חשמר ליות ממקורות מתחושים, או בתחליבים משולי בים - לספק את האניניה, או את עודמיה לפערכת ווכללית, וטך סבלת תפורה גבוחה למדי, אשר נקבעת בחתאם לכללים קבועים ולפי תשעות בתך מסופקת האנרגית ועומס חביר קוש חוא תקובע את עלות חייצור השולי של תרושבל בשעת האספטהו

מתקן גדול יותר לדעת פרוסי נלקן אמשר, ואף חכרתי, להמעיל את תמתקן במשך תקופה ארוכה, כאשר חחשר מל (בחספק של 2 מנאוןט) וחקישור. שיווצרו בתחליך וינוצלו במשק, יכסו את עלויות תתפי עול חשוטרן, ואולי אף יותירו עודף בכיסוי חלקי שיתוף מעולה קיים גם בין חברת החשמל לחברת יכור, אשר עומדת לחקים בערבה, ביר למעה ובאחריותה, מונקו נודל ליוצור חשמל אם כך יחיה, תתאפער בדיקון ווכראיות רב" לכלית בתשקעה: לחקמתה של סדרת יחידות כוח בנודל בינוני (100 מכאווני כל אחת), עד מאנרגייות חשמש. מתכן או אמור, כמובן, כדי שתלב גם תיא במערכת הוושכול תארצית. לניצולו חמלא של המרבץ יצבירת חנסיון

יאפור על לחאר למצב בו חייו נתון חשלם חמשר בי כולו - זאנו בתוכו - בעת שחיינו תכ" ויים בנסט באימן בלעדיי, מסכם פרום' נלקן. אטנר שנחות נתונים כנסיונות סתיסת. יוות פחקים ודיפות וטאטר אמינות באשוקת

זה פחיקה היפת וכנסי אכנות החשב, החינה בליכן לפנילות המשפים בייצור החשב, החינה בליכן לפנילות המשפים בייצור החשב, החינה את בליכן לפנילות המלפית את עוצה מבחינה א. מצובלות מפרעים על משפים בליכן לפנילות המכולות המסבית לפנילות המכולות המסבית לפנילות המכולות המסבית המעשים החשבות המעשים הידע הליכות המעשים הידע הליכות המעשים הידע המעשים משבל המסבית המעשים ביינים בליינים המסבית המעשים ביינים בליינים המסבית המסבית

משבר חדלם הנדול של שנות ה־70 יתפסי את חמדינה ואת חברת החשמל על סף הקמתה של תחנת חכוח הגדולת "מאור דוד" בחדרת. תוחלט לחסב תחנה זו לאפשרות השימוש בפ־ חם ההחלטת לוותה בחששות לא מעטים, אך: אלה התברו במחרה.

מחזורה חשנתי של חברת הפחם מניע כבר חיום ל-200 מיליון דולה וכמות הפחם חמיובי את עולח על 3 מיליון טון לשנה חונחנה חמת-

יחידות ייצור החשמל המוסקות בפחם מ־1,400 ל-2,500 מגאווט, ותן תייצרנת 75% מכלל צרי-כת חחשמל. יבוא חפחם יוכפל ויגיע ל־6 מיליון טון והוקף חפעילות חכשפית של חברת חפחבו תגיע ל-400 מיליון דולר בשנה. כבר עתה עוסי

הפחם הוכיח עצמו מכל בחינה אפשרית וח-נת הכוח התדשה באשקלון ולמפעלי תעשייה. בנוקביל יחית צורך למכפיל את צי תאניות, פך לדלם הראשי בייצור החשמל בישראל, הוא ימשיך לחיות כזה, וחלקו בייצור חחשמל אף יעלח, לקראת סוף תעשור וכן גם בעשור מכא. אני צופה עתיד גדול לתברת חפחם" – אמר בלתו לישראל, כבר חיום חיא מפעילה - בחכי-רת לתקופות ארוכות – שלוש אניות במעמס: צבי צפריר, חמשמש מאז מחצית 1986 כיו"ר מועצת חמנחלים של חברת הפחם חלאומית של 130 אלף טון כל אחת ואניה אחת במעמט של 166 אלף טון. בנוסף לאניות הנתכרות לת-

מחזור של 400 מנליוו דולר

בסוף תעשור

מתל בחדרה מספקת 54. מכלל צרוכת החשמל של ישראל. עם תמעלתה של תחות הכוח בא של ישראל. בשנים: 1989, ינדל החספק של

בוש בי המקום העהוף עהוסף דולתם

אותן חוכרת חברת חפחם חלאומית, לצורך חר

אים בחיותו זול יותר (דבר החוסך מטבע זר'

למדינת בשיעורים ניכרים), נקי יותר מבחינת

אקולוגית ודבה חמונע כגיעה באיכות הסביבה

ומתבטא חוטב באוויר חנקי בחדרת, למרות

שלידה מוצר דוב החשמל של המדינה! וזמין

לישראל מחדלק חנוזלי, מבחינת סיור מקורו תיה של כארצות ידידותיות רבות. מאז הפעל: תחנת חכות בחדרת יובאו ארצת יותר

קת חברת הפחם בחקמת מאגר פחם גדול בער רף נמל אשדוד, שישמש אוז צרכי חייבוא לתח־

> איר פלא בכך: החברה מטפלת ברכישת חפחם ובהובלתו לישראל וכן בעידוד חחסבת לפחם קופות קצרות, מעת לעת. של מפעלי תעשייה עתירי אנרגיה. סיכון כספי – ולא רק בחשמל

שיירו סותרת תמונהי זו את המאמצים של אנרניות מתחדשות – כנון ארגנית של נינת השמש – ואוצרות טבע מקומי אנלי חשמן, אוכם למעשה דווקא השי לישות שמקנה עידון הפחם הם שנותנים 25. מהתלטות את הזמן ותכלים לבחור מוקחי את ככ חקיבטים – הטכניים. 1 הכלכליים – של אמשרונות אלר: 2 הלוגות למצרל פצלי חשפף

. תחנות עמודיות בסדר מדל של 100 מתקות החנות עמידות בשדר נדר על מנאונים תנאונים תוכלות למפוא את בשקט, תוך שיכום עם התחנות האחרות, בשערכת הארצית של התרה החנונת האחרות, בשערכת הארצית של התרה החנונת לבינות בשיח רצומה במנים מלא, ולהשפק על המחוד נוכחת של מחוד או יוני שושפן על המחוד ובינות השל מחוד או יוני שושפן על בינות השל שבול המחוד או יוני שושפן על בינות השל המחוד בשלט ובינות השל שנו שור שייילש בשלט המונים המונים בשלט ובינות השלט בינות שור שייילש בשלט המונים המונים בשלט ובינות השלט המונים בשלט ובינות המונים בשלט ובינות המונים בשלט ובינות המונים בשלט ובינות שלט בינות שלט בינות בתונים בשלט ובינות בשלט בשלט בינות בינו

53 2 TUD

וניהול פרוייקטים בע"מ תנהל את ההקמה של מתקן פ.מ.א במישור רותם

חברת ת.ק.ן – תיכנון, הקמה

מור מיסומי מיוחד: חנוכת מפעל פ.מ.א לשריפת פצלי שמו

מאת אלון אביטל

תבת תקן מבאר־שבע חוקמה לפני 8 שנים, על־ידי שלושה שות־ בים בעלי נסיון של 20 שנה בבניית פרוייקטים גדולים. השלושה -

שת בעל יכולת רבה, השומר על יציבות ותפוקה גבוחה בעבודה. חברת תקן ניהלה בשנים האחרונות עשרות פרוייקטים תעשיי ומרת משרות ועל רצף בעבודה. ניום תנה של חברת פ.מ.א, תתורמת לפיתוח חנגב והרחבת פעיר

מת האנרניה במדינה, אנו למדים, כי חברת ת.ק.ן עוסקת בשורה מומו של פרוייקטים במשק האנרגיה, בהשקעה כוללת של 224 תקן ניהלח בשש חשנים האחרונות את הקמת פרוייקט הפיתוח

לתברת נשר, בחשקעה של 41 מיליון דולרים ובהם את מפעל תקן עוסקת בניהול הקמה של שינוע ומאגר הפחם באשדוד, בה־

קנה של 45 מיליון דולרים. חחברה מנהלת מבארישבע גם את זייקט בניית מאגרי חדלק של מדינת ישראל, בחשקעה של כ־90

מתקן פתוא במישור רותם מציין איפוא, עוד פרק בחצלחה של נקן בניתול פרוייקטים תעשייתיים במשק האנרגיה הלאומי. חברת ת.ק.ן מברכת את פ.מ.א ביום תגה.

תחמתה של פ.מ.א לפיתוח חנגב וחרחבת הפעילות משק האנרגיה, יורגשו עוד שנים רבות.

חברת ת.ק.ן תמשיך לסייע לפ.מ.א להצעיד את שק האנרגיה לחישגים ולפיתוח טכנולוגי של שנות

חשמל שולחת ברכותיה אבן־הפינה למפעלה במישור רותם

תול עקב נסיונה חרב בתכנון ובחקמח של תחנות כוח קטנות

החברה מתמתה בתכנון של מערכות חשמל לכות, למאור, לבקרה לתקשורת – למפעלים בכל שטחי התעשייה ובמבני ציבור גדולים.

ינן הפרומקטים הבולטים שתוכננו על ידה:

ינתות כוח בבתי-הזיקוק (54 מוא"ט), במפעל פרוטארום (12

מאטובמוקן התפלה בקורטאו (44 מוא"ט)

יתות טרנספורמציה למתח עליון (161 ק"ו) – ב"פטרוכימיה"

"יתות טרנספורמציה למתח עליון (161 ק"ו) – ב"פטרוכימיה"

""ו מ"א) ב"פרוטארום" (162 מ"א) ובבתי זיקוק (151 מ"א)

"מעלות ארנה" אל ארנה אל מ"א)

בחמלח ובחרטוב.

התנרח מעסיקה 45 מהנדסים וטכנאים בשני משר

תליאנים: הה' צירלסון 4, טלי 111/2 443111.0 תומה דרך חים 16, טל. 382671.04-38267. מחלות הם המהנדטים: או ילון, א, רומנו, ע. מהינ"

וחצי ואורך חקווים לחולכת מוצרי נפט גדל את אחד מנכסירו החשובים ביותר לחבשו

שירותי חלוסה, תכנון, נוחול ופיסוח על עבו

צוות מהנדטים וצוות מפעילום שלור נסיון עשיר בנושא איחסון והוככה של נגיי

ומוצריון המפעיל ומתחוק את המיתקנים

קרביות של צתיל, מאבטחים את חמתמלי ואת חמוצרים חמאוחסנים בחם

ותנחלת חשבונות, עובדי משרך ומונחלו חכוופקדים על ניהולח והפעלתה התקומו שי חחברה

לה וכל עובדיה, ימשים לספס את מנחונ רותי ההשתית למשק תנפט האכתים ל

אותו בחתאם לצרכי חמשק חם מדונה ישראל

- חנחלת החברה עובדי השברה כספיי

חנרת שירותו נפט - חדור קטובות פות

דות ופרוווקטים.

איכותם ורמתם המקצועית מעודה החבוך את עובדיה לחעמים את השכלתם ואת רב. רת לתחומים נוספים וחיא נתבקשה לבנות מחסן לגלילי גפ"מ לצרכי חברות חגז באיזור ירושלים ולחקים ולתפעל את המרכז על שם ציבור עובדי החברה מגובש חוסב זהוע דוד בן גוריון, לניסוי מערכות שולריות ליני בעל מיגוון רחב של כישורים וחוא כולני אוות חנדסי מיומן ומנוסה אשר

לחברה מתקנים באיזורים שונים בארץ: נמל דלק ליבוא וליצוא של מוצרי נפט, ג מסופים לאיחסון נפט גלמי

מוצרי נפט ומערכות שאיבת חמחברים בין מוצרי נפס ומען פון לבון כל חמסומים נמל חנפט ובתר חזיקול לבון כל חמסומים המאחסונים מוצרי נפט ומחם לצרכנים דנר: ילוח של חמוצרים

לים של המוצרים. סך כל חמאון המאוחד של חברת שרותי

חברת שרותי נפט חינה חברה ציבורית בבעלות הממשלה, העוסקת במתן מפלול שרותי תשתית למשק האנרגיה במדינה.

פעילותה שלאהחברה מנווטת בהתאם למד מחבר ים בעלי נסיון מגוון בתחום משק חנפט ותכלכלה מתוך שיקולים עסקיים, על פי צרי

שירותי התשונית שהחברה מספקת בול-לים - שרותי נמל, שרותי איחסון, לנפט גלמי ולמוצריו ושירותי חולכח וחשפקת בצנרת של מוצרי חופט לכל איזורי חארץ.

לחברה בעלות מלאה על חברת קו מוצרי דלק, אשר עוטקת בחולכה של מוצרי נפט בצברת ושותפות ב־50% בתברת פי גלילות אשר עוסקת בחספקת מוצרי נפט. תתברת הוקפות על ידי הממשלת בינואר

1959 וקיבלה לבעלותה את נכטי חברת ותי פט העירקי שפעלה בארץ בתקופת המנדט פט העירקי שפעלה בארץ בתקומת המנדט הבריטי מאז הקמתה שקדה החברה לפתח את מערכת התשתית ילהתאימה להתפתחר זו לה גדול (במולהים דולריים) פי 12.5 מה-תר ולצרכיו של המשק ובהתאם למדינות כאאן בשנה הראשות להקלתה של החברה שנקבעת על-יני האורמים תממונים על משק בשנה הראשות להקלתה של החברה בשנת האנרגיה. במשך 30:35 השלים האחרונות 1966 המחלם ב-4 מוליון שית גדל כושר האורמון של החברה פי ארבשת מכבל שנת קיומה ראותו החברה בעובדיה

יאני בע"מ, חברה להנדסת לחברת פ.מ.א – לרגל הנחת

שני היא חברת תכנון בתחום החשמל והבקרה – אחת חותיקות מץ מושאים אלה (נוסדה בשנת 1956). שני נכתרה כיתצה לחברת ממיא לנושאים החשמליים בפרוייקט

מפעלים אלקטרוניים מתוחכמים: אינטל (ירושלים), אל־אופ לחנת) נשינגל סמייקונדקטור (מגדל חעמק). יתוברה השתתפה בתכנון מערך שינוע חפתם בתחנת חכוח

חברת יאני עוסקת גם בתכנון המודרניזציה ומיחשובי מערכות תשחושל המובול ארצי עבור הברת "מקורות".

ברבותינו

ברן הקמת פרוייקטים בע"מ

לביסום הטצמאות הכלכלית של ישראל

חברה להנדסה בע"מ

מברכת את

פ.מ.א ביום חגה

לודן – חברה לחנדטה בע"מ, הוקמה ב־1977 ופועלת בתחונוים

רבים בנושאי תכנון והנדסה. החברה פיתחה ויישמה שיטות יעילות

לתכנון, למעקב ולניהול פרוייקטים ניסוג נתריה וניהול, וזכנון, רכש.

לודן חינה בין החברת הנובילות בתחום תכנון מערכות נויכשור

בין היתר מתמחה לודן בתכנון מערכות פיקוד, מיכשור ונקרה

לתחנות כוח, ביצעה את תכנון מערכות הבקרה של תחנת הכוח

תתום חדש בו החלה תחברה לעסוק הינו תתום הטיפול בשפכים ובבעיות אוקולוניות, תוך ייאם ופיתוח תהליכים לפרוייקטים ול־

משרד ראשי: תל־אביב, רח' עשר התחנות 14,

באר-שבע: בנין ביטא, קרית תעשיות עתירות ידע.

רמת־החייל. טלפונים: 494788, 491074-03.

חיפת: דרך עכו 86, קרית ביאליק. טלפון:

ברכות לפיתוח ושגשוג

מברכים את

.N. 12.2

לרינל דערות אבן חפינה

לפתכן התרש במישור דותם

בבתי האיקוק בחיפה ותחנת הכוח הסולארית של חברת לוא בקלי

ובקרח תעשייתיות משובצות בקרים מתוכנתים ומחשבי תהליך. דורך

הקמה), על־פי לוח זמנים ובהתאם לתקציב.

לה חחדש במישור רותם.

.04-716786

טלפונים: 39946, 39966-057.

לחברת פמ"א

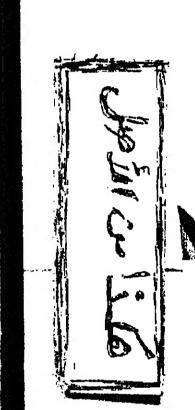
אחיבו אברותוך אברונורטי בעלנו שישה איימל

מטשוב ז, תלאביב

המרכז להפרדת אזיר בע"מ

ברן, הקמח מיוייקטים

תנשיווים לנ, בארישכע ו בנו 68.

סלינו על כתפינו

(המשר מעמוד 32)

וקל, הינוקא מהדרבי ההוא, מאמן הערב מדשמאל. "נימאל" נוטהולף אמר שאולי יבוא, אבל מנצ וק ללובצקי, "המרפקט" של הפועל, יש סיבה מדקת הוא מנהל היום חברת כרוקרים רצינית מלאניב, והפגישה שלנו נפלה בדיוק על יום תצילות נכורמה. חיים חון, ה"כגג"יק" של ת"א כשנות הא, מראה עמוק בעסקי הזכוכית שלו או סתם שכח. עלאי שושב לנצל את ההודמנות כדי לראות את הבן מה ארו, משחק בין מכבי לגליל עליון. אולי לא בא נצי שהוכרתי לו שארו כבר לא פה ולא פה אלא מאק ניוושלים. "מה, באמתז", נרוגם אבא. באמת.

וצומום עושים בדיקות כרס אתר לשני. מי שמן מה כני נלור, הצלם, רוצה לעשות תמונת מחזור על ק ופאל, וכמובן שיחזור קליעת הנצחון של לוסטיג נוני הוא. הם ממצמצים כשאלומות הזרקורים קרעת את חשכת האולם. היכל סגור. תאורת יום. ידד היאארון. רצפת פארקט. הוותיקים, כין הסלים, שמם כש דיירי מעברה שטולטלו לעיר הגדולה. מי אם על כל זה אז, על־גב הבלאטות הסרוקות מושים התשופים למוג האוויר, לאור פנסי הלוקס,

ישל ציעי עץ טרוקים ותורקיםז "צכל מת", אומר מישהו, "או היה כיף יותר גרול ליחק. וחני מוסיף: "כשאתה לא יודע שיש דברים מות יותר, זה גם לא מפריע לך".

בית ונם 'משרר' את המהלך, אילה נחמיה משרום "עשרים שניות לסיום חזן נותן מסירה ואני עולה כג'מפ המפורסם שלי שלאחריו כאה פצלה לאתור, וכשאני נופל, הכדור בפנים". לו זה הסן והיום, אפשר היה לדמיין את רפי גינת שואג מפקלים 'סאאאאל' ו'ארו לוווווסטיג''. אכל כאור

נני, האחראי על המגרש ביד־אליהו, מגיח לפתע של פניו הבעה של כאב בטן. "אתם לא יודעים "מור לעלות על הפארקט ללא בעלי ספורטז האנה ארוני בכלל יורע מי אנתנוז", משיב סבי

קונת, התרכך מוסיף כשקט: "טוב שהמיפגש חוה שד היום. בעוד כמה שנים גם אנחנו לא היינו

וסטיג ממשיך לתוביל. "בעצם, הנצחון בררכי לא הה יוצא דופן, מכיוון שבשנים ההן הפועל וכה כשתי אלימויות וגביע אחד תוך ארבע איר. אכל למרות זאת הנגנו, ועוד איך. הפניו שנוה שלי עם הגביע הובילה שיירה עליוה בפסים במלון ער למוערון הלילה 'ארריה" בפסג'

עדו לובין את השמתה שלובר, מפרגן בן בסט,

מים ציוה נה קליגר, העתונאי ולעתים גם היו"ר אמרי, מושים את זוהר כהן על שהיה מעורב "בכל בקים האומללים במשחק" לרבות מהלכי הסיום. של יום אוליסט תולה את הכשלון של מכבי רווקא ע לשוח ה-50 שנסע לארה"ב לכמה שנים וחזר רק פר הררי יהושע שכח שהעררות של שנחיים שנש בנושר של שחקן. עופרי היה חלש מאוד, וער אות וכן האת כבר היינו בצרות".

עלי הפועל מסכימים עם קליגר, לפרוח וארן וארן נעמדתי כאמצע המנרש בבולוניה

הנקח: "שיווק" – משנים מיוורים ומציו

ברכות להנחת אבן הפינה יהא המתקן הנבנה מקור לאור

למנכ"ל, להנהלה ולצוות העובדים

חברות הבת: פריקלאס ים המלח חרסית וחול זך בנגב הנדסת התפלה לישראל מפעלי ים המלח חברת ברום ים המלח ג'יוליני כימי (גרמניה) ברומכימי (הולנד) פוספטים בנגב אדום מחצבים ופתוח

לפמא

ספרית *מעדיב*

תאור מרתק של אחת האפיזודות הגדולות בהיסטוריה האנושית

הופיע

"המסע הארוך"

מדור פרסומי מיוחד: חנוכת מפעל פ.מ.א לשריפת פצלי שמן

מאת: בכיר עתונאי ארצות הברית האריסון א. סולסברי

בשנת 1934 נסוג הצבא האדום הקומוניסטי של סין, נסיגה עקובה מדם, מפני כוחותיו האדירים והעודפים של צ'יאנג קאי שק, במצעד שכונה "המסע הארוך".

בקש בחווות ובספריות מעריב: תליאביב, דרך פתחיתקוח צלאי חיפה, דחוב בן יחודה 29, בארישבע, דחוב קק"ל 90,

טל' 03-332211

04'523689 '70 057-74850 プレ

> ספרית מעריב ספרים מבית טוב

כימיקלים לישראל בע״מ כתר תובלה תמי - מכון למחקר ולפיתוה אינטרכיל כימיקלים

ראה גם עמוד 16

האריסון א. סולסברי המסע הארוך

בירים או עצמנו". מר, מננו שם עד הבוקר".

לוסקי שולף מהכים כתבה מאותם ימים. שומר ל פסו נייד חעתון המצחיב כאילו היתה מניית

אוני לה אחב אח לוסטיג, בעיקר כששיחק ממחה לוסטינו 'תמיר הוא חיטש אותיו כמשחקים אוראלילמיים כאיטליה 1960 עשיתי, סל מעולם

"או לא היו ספונסרים", אומר אכרהם חסיר, "והיה וצרחתי בקול רם: קליגררררונו כשאיש מלכדנו לא רצון אדיר לשחק ולהצליח גם אם היו וארים כנעליים. למשחקים נסענו תמיר בטגדרים שנתקעו עד חיים הזן, כשיחת הטלפון המוקרמת, סיפר

שהנצחון של הפועל בררבי היה גם תוצאה של פיספום שהשחקנים היו מחלצים אותם". דור פריש, היום איש 'ריסקונט' ואתראי על כל אומלל אחר. לאחר הסל המבריק של לוסטיג כידרר זוהר כהן במשך 15 שניות כסכיכות הסל של מככי, וער שהחלים לתעביר את הכרור למישהו מחכריו, נשמעה שריקת הסיום. חזן זוכר שהביזכוו הזה הציק לו הרכה זמן. "לאחר כמה שנים, כשווהר כהן עבר אלינו להפועל, שאלתי אותו מה היה הקטע של שניות הסיום. וכהן ענה ליו 'אתה עבר שכמה דקות לפני הסיום הכנסתי לך כומבה בפנים ואתה החזרת לי שתיים: או אחריכך, בסיום, חיפשתי אותך פשוט ירעו שהוא אווד כלכ את הפועל... בשביל לסגור חשכון".

אם לוסטיג היה השוכב והג'מפר של הנכחרת והפועל, יתני" כהן־מינץ היה חביבם של כל המאמנים, המנהלים והשחקנים. איך מרגיש הענק של או לנוכח שחקנים כגוכה שלו (2.04) שמשחקים היום כפינה ואפילו כטו האחורי?

פרפקט", למעלה) וארו לוסטיו

מכין על מה ולמה".

כצילומים מאז. כדרבי ההוא

צם אני רציתי חפיך לברוח לאתור, אכל יהוטע ורוזין, המאמן) היה צורת לי תמיר: פנימה, פנימהו" האם צוכט לו כלב כשהוא רואה באיוה תוזים

כספיים שמנים מרפרים את השחקנים של היוחו "לא צובט כלב", צוחק תני, "צוכט בחשכון. אכל ברצינות, היחם שלי למה שקורה היום הוא אמכיוולנטי. מצר אחר זה די מהנה לראות שתורים מצטיינים במגרש, אך מצר שני זה גורם להרס התשתית הישראלית. לכן צריך למצוא את שביל הזהב. זרים כן, אבל עם הגבלה וללא כל עקיפות

תני גם מוצא הקכלה משונה כין התכרויות של או והיום. "החברים הטובים ביותר שלי במסעות הנכחרת היו אנשי הפועל כמו זייגר, לובצקי, לוסטיג חזון. גם היום יש חברויות של הפועל ומכבי - בין השחורים.

קיים הכרל תהומי בין שתי הקבוצות כיחס המועדונים לשחקנים הוותיקים. כהן־מינץ, כמו כל ותיקי מכבי, הוא אורה כבוד של ההנהלה במשחקי הדרבי ואליפות אירופה הארומים אינס מוומנים למשחקים ומקטרים על יחס לא שוב שהם זוכים לו. במכבי השחקנים שומרים על קשר קבוע, ובמשחקים רבים הם יושבים כצוותא. "אצלנו זה מוערון אמיתי", אומר משה גולובי, "אפילו שהיום זוו כשו בית הרושת, מחתימים כרטים, מתאמנים והולכים הביתה".

מכי בן־בסט, קבלן אמיד האצ' הממחידים" של שנות ה־60 שיכול להרשות לעצמו לנסוע הלון וחוור לאירופה כדי להיות נוכח אמילו במשחקי החוץ של מכבי – כואב את קיפוח ותיקי הקבוצה הידיבה "תראח איך אף אחר לא מומין אפילו את לוסטיג למשחקים. של הפועל, פעם, כשכבר חלך לדרבי ומתא כפיים למיקי ברקוביץ, כמעט חטף מכות מאחדי הפועל". מה היה סוד הותלהכות של מעמו

קכוצות הכרורסל של מכבי נארץ, זוכר ש"כאתת הנסיעות לירושלים כסנדר הטפתי רוח ישר כפנים וצד ימין קיבל שיתוק. החבר'ה המשיכו למטחק אבל לפנייכן יהושע רוזין לקח אותי לבית־חולים. הקנוצה הגיעה באיוצר, ומכבי ירושלים ניצח". אכל לא חמיד שילמו בער איתור. פעם, בדרבי, אחרו המכנים כ־20 דקות אבל הכופט הגרלסמן איפסר להם לסחם. איר הארומים כעסו עליו, צוחק פריש, על הנרלסמן שכולם

ברבי אחר נדכק הסם "כורניר המוות". "שיחקנו בפנרש ברית מככים עתיד", זוכר משה גולובי, "כל שתי רקות היתה הפסקת חשמל במגרש..."

"זוה קרה כשהפועל דובילו", מססע לוסטיג... גולובי: "וככה נמשך המשחק למעלה מארכע שעות, עד שבתום הארכה, כשהלילה ככר היה כעיצופו, הוחלט להפסיק את המשחק בתוצאת חיקר. בכלל, או דיברו דק על שתי קבוצות. המשחקים נערכו בלילות שבת. בררבי כל העיר היתה כמרקתה.

בולובי: "רק צוצב וארדם, ובטגרש -- אש". אברהם חסיר, אחר מלוחמי מכני: "כשהיינו רואים ארום, השהקנים והאוהרים היו מרגישים כמו

ואכן, בצר מבצעים מבריקים של קליין, עופרי ותני מזה מול אלה של לוכנקי וחון מזה, היו גם "קרבות" מטוג אחר. יוסף דניויו (רק 1.90 מ') הוצב תמדי כדי לחסום את כהךמינץ הגבוה ממנו ב־14 ס"מ. "כשלא יצאתי אוצרי וומש רקות כחמש עבירות, הכדור לא חיה מגיע לתני וכדוך כלל היינו מנצחים הברה שבורך כלל הייתי עד סהר עם ווסש עכיהת".

ועוסטלניה כיד־אליתו, לא כשו "שורניד המוחו". איננה יכולה להימשך עמוס אל הוך הלילה היא נרחפת לשולי המארקט מפני שחקני מכני ת"א והפוצל בליל עליון שמתחילים להתחמם בפרכוו. הותיקים תוספים הורגעות ונסארים לנפות במסחק שפחויר אותני לרובי זו בעוד ימים אורים, אף וזא במסערת הנכיע. אין ביניום חילוקי דעות לגבי הצמרי. במכבין זום שוענים, יש עיישות זומר אודי שנים רכות של שליטה בלערית: ואילו בהפועל יש האעורוות. בתוספת דרכש העוב ביותר שושרומים עשר אימעם. הולך ונפחק המער בין היריבות. לכן, סכורים כולם, יתרבי יתיה שקול אבל עם זום עד לוהט, משתו שעלוכ לחוביר את ועירעעש הדוא משנות היסס

57 Binenie

(המשך מעמוד 44)

במעשיו שלו. כמכט מפוכה, די משועמם, משקיף הצופה ספירוס במאמציו הפאטתיים משהר של ספירוס האימטוטנט. רק שחקן גדול כמרצ'לו מסטרויאני מצלית להעביר רגע כזה, עצוב ומצחיק נורא, כשניה אחת, כלי הרגשות, רק מכט.

תיאו אנגלופולוס ביקר בארץ כפסטיכל הסרטים בחיפה שם הוטרן "מגדל הדכורים" לראשונה, הוא סיפר: "ספירום, כמו כל גיבורי, הוא אדם במוף הדרך. גוויה של חלום שהיה, של רעיון וחלום על חיים אחרים. הוא עודך מסע כדי להיות עם עצמו, לחזור אל מקורותיו. הוא הסביר את עצמו כחיפה: "בניגור לסרטי הקודמים, ביקשתי הפעם להיות פשוט. ללכת עם הדכרים ולא לסגנן אותם. לא לכפות את החזון הויוואלי שלי, את המצלמה שלי. זוכרים את השיר: "אני רוצה שתנתן לי/ חזבות/ לחיות את הדברים במשטות/ כי המתרנו את פנינו בצבעי אימור".

איך נולדה דמותו של סמירוס?

"ספירוס מבוסס על שני חברים שלי. אחר היה מרצה לפילוסופיה והשני מגדל דכורים. הראשון התבסס על ידע והשני חי קרוב לטכע, לרגש. לשניהם היה יהם מאר אירוטי לעבורתם. שאלתי את עצמי האם הידע, המחשבה, הם ערובה לחיים נכונים יותר, אך כשירידי הפילוסוף נכנס למשבר – הוא התאבר. ואילו

ככה הוא עובר

א קשת לגלות בו את תקולנוע האירופי של 🛶 שנות ת־60. אנטוניוני ואפילו אלן רנת הם מקורות השראתו. הוא למד קולנוע בפארים, עבד כמבקר סרטים, כתב שירת וסיפורים קצרים. לאחר שהעיתון (השמאלי) שבו כחב נסגר עם ההמיכה הצבאית ביוון ב־1967, הוא פנה לבימוי. עבד ביוון גם במשך שלטון חכת חצבאים של פאפארנפולוט (סהגלתה את מלינה מרקורי ותיאודורקים). בסךיהכל עשה חשעה סרטים, ארוכים, קצרים, עלילתיים ותיעודיים.

חיאו אנגלומולוס וחשב חיום לככיר במאי יוון. תוא שונא לראות את סלטיו משום שהם שונים מתחלום שרקם בשעת הצילומים. הוא נודע בצילומיו תארוכים מאד, בחיתוכים מעטים ביותר ובחנועות מצלמה מסוגנות וייחודיות. בסרטיו ממעטים לדבר. הגיבור חכוכב שלהם הוא חמיד תבמאי. הנושאים שהעסיקו אותו ברובם חם פוליטיים וחברתיים הקשורים למולדתו. כ"מקע תשחקנים", שנחשב בומנו לטרט חיווני תחשוב ביותר, תוא עקב אחר קבוצת שחקנים חמופיעת ביוון בשנים 1952-1923 ומנטח ללא הצלחה להעלות הצגה המופסקת כל פעם על ידי אירוע היסטורי אחר, וכך עוקב חסרט אחר תולדותית של יוון בשנים הטראומטיות של מלחמת העולם ומלחפת האזרחים שבעקבותיה. קרט אחר של אנגלופולום שהוקרן בארץ, "אלכסנדר הגדול" סיפר גם הוא על אירוע בתולדות יוון שעסק

בעימות שבין חדמוקרטיח־לאנרכיה. היום חוא לא מחקשה לתרים חפקה. המימון לסרטיו בא ממרכז הקולנוע היווני וממקורות סדקוים. חוא אותב לעבוד עם אותו הצוות. צלמו הקבום דווא ניאורמים ארווניטים. בדרך כלל והנ לכתוב בעצמו אם התשרשים. באחרונה והא נעור בשומר נחמשודר האישלקב שונינו גוארת שפבד קמוק עם אנקונות וכחב לו אה "אווטיניה", "הלילות", "ליקור חמון", "יצרים", "המובר הארום", תירו שלום ליוברונות" וליגיעיו (פרץ" שביים פלות. ל"קאום" ו"חלולות של פן לווצעוד של האווים טאווואני. שם אנגלומילום בשוו אה מסע לקותרה ("מנול הדבורים" עבשין קוא משומש גם בשחקנים אישנקום במרש"ו מסערויאן שמבמב פימודל חדבורים:

תחזית לשבוע שביו 19-13 בנובמבר

משת

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)

(בדצמבר) בדצמברו (בדצמברו וקליירת, השבוע הוכלו לבצע פעולות מסויומות מאתורי הקלעים, אך לא מומלץ לערב עסקים עם בילויים.

(20 באפריל עד 20 בבואי)

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) תסובבים אתכם מטים אוון לדבריכם.

(20 כינואר עד 18 במברואר) וונות ייהנו חשבוע מביקורים נעימים של חברים, א מ כדאי לדבר על ענייני קדיירה. זה זמן נחז ליושב מחל קות עם תקוובים לכם – וגם לרוכיר אנשים חדשים. א תתמידו – תובלו להשיג התקדמות יפה.

דאליסטים, אך כדאי לעים לב גם לצד חמעשי

ופיעה או טיול יפתיעו אחכם לטובה. נה זמן מצויין בעייה ביתיה היפתר השבוע לשביעות רצווכם ביה ליומנטיקת, לבילויים ובכלל – לחיים טובים, בתחום אלה אתה מקרישים זמן רב לעבודה. עסקוה עם מלי וענייני אקראי מצליחים יפר. התקשורה עם אפשיקי בים משתפרה, במיוחד עם ילרים.

ספירוס והחבר החולה (סרג' רגיאני): המתפכנים של פעם הם שני זקנים פאתטיים.

מגדל הרבורים, שגם חייו התנפצו, התגבר איכשהו על משבריו. גיבור הסרט שלי עווב את ההוראה כרי לגרל רבורים, אך הוא אינו מסוגל להרגע במגע עם הטבע. סופו של המסע טרגי, מאחר שהוא נכשל בניסיונו ליצור מגע, לשכור את השתיקה והבדירות. אלה משברים של גבר בגיל העמירה. משברי גוף וזהות. משכר האהבה שאינה נצחית וכמקומה כאה רק ריקנות, אכזכה מאיריאולוגיה, משכר בקשר עם ידידים

זהו כרט של אדם מיואשו נפרדים ממנו בכית החולים: אולי זו צורה חדשה של

ותיקים, עם הילדים".

"להיפך. אני מאמין שבמאי שעושה סרט על אדם מיואש עושה מעשה חיובי. מחפש את המשמעות ולא את היאוש. מלכר זאת, איני רואה את סופו של חסרט באורה מייאש כל כך: ספירוס אמנם נופל על הארמה. דכוריו עוקצות אותו למוות, אך כאצכעות ירו הוא עוד מקיש כגסיסתו את המיקצב ושל איתות המורסן שקישר בינו לבין חבריו בצעירותם וכשהיו כלואים בבית־הטוהר!. אותו איתות שמקיש חברו רג'יאני כשהם

אחר אותו דכר כלתי מוגדר, משהו שלא יכול להיה קיים במציאות, אך אי אפשר לחדול מלחפשו נווו שיש כאן מוטיב אישי, ביוגרפי. לא רק גיפורי מחפשים, זה אני שמחפש את אבי, ככל סרטי. זה צחו

חלק גע ונד, מעונה וחסר כית שנמצא כתוכי. "אבי היה ארם מסוגר ושתקן. הוא לא ואה מעולם את סרטי. הוא נפטר כשנת 1974, נשעה שעשיתי את 'מסע השחקנים'. באתי לכקרו ננית החולים, אך הרא רק שאל: מה פתאום אתה כאף עניתי הפסקתי לצלם כדי לראות אותך. הוא פנה למנהל ההפקה שהיה איתי ושאל: הסרט יהיה סובו כן, השנ מנהל ההפקה, ואו אבי אמר: אם כן, שונו לעבורה".

תקשורת כין־אישית, סשר חדש של הבנהל

הדבורים".

החיפוש אחר המקור, אחר האב המתנכר, חצ

אנגלופולוס: "זהו חיפוש אחר הבטתה עם שה,

בסרטיו של אנגלופולוס. "מסע לקיתרה" מספר אז

הסיפור הזה כאופן ישיר, אך אפשר למצאו גם כ'נעול

עירית שמגר

נשתיים אחר חצות קמה גליה וגילתה כי בוני גם צנו רובץ על הפרווה הפרושה למרגלות המיטה, ציוה נצבע חום כהה, כמעט כצבע פרוותו. חיפשה נסלון, כחריהם של רינה ושל ניר, גם בחרר העכורה

פרוייקט כלשתו בתחום המחקר מתקוב חשבוע לפיש. בתחום מקריירה כדאי לפעול בעקיפין. כחזית הביחה תעניינים מתנחלים כשורה, אם כי צפוי עומס באוחה.

צה. פעילות ומרצת פלוט מקודיות תקדם אתכם למסמל הרצוי. ביו שותפים שוררת הטכמה.

דגים (19 בפברואר עד 20 במארס) השבוע נופלות לידיכם הודמנויות הדשוח לוווח כשי. גם תוכנית חדשה בתחום הקריירה מתחילה לקבל ואי

(21 במארס עד 19 באפריל) בתחום חקריירה, העניינים מהחילים להסחדר כרצונכם. בימים אלה יש לכם חרבה התחייבויות חברתית. עי ארום יוצרים עכשיו במו ידיכם את תתודמויות שלכם, לצידן מצמים לכם רגעים נעימים בתחום תרומניו: ועי ותקבלו את האישור הדרוש לנגי תוכנית ששמרחם על עות ובילויים ישבו לכם עכשיו הואה מיוחדה. אש 🕶

הרבר, והאהבה שאיננה תלויה בו

לילה, כאשר פשטה רליה את רגליה, מתפשת את חמימות הפרווה של כוני, הכלב שתמיד , מתכרכל לרגליה, גילתה שהוא איננו. היא רגילה שבוני ישן במיטה שלה ושל אורי. תחלה ניסה להניח את ראשו על הכרית בין שניהם, חבץ ורגליו באוויר, מרפד לעצמו את עורפו ואוזניו ל הכר. כאשר אורי סילק אותו משם מיקם עצמו לוגליה של גליה, נזהר שלא להכנס לתחומו של אורי, מנווץ עצמו, כאילו אומר לאורי: "שמע – אני לא

פלק לתחום שלך – או אל תיגע כי". אני מבין הכל. אני יודע שאת כועסת על אורי, או על

את נוהגת לא פעם בבני הבית בקשיחות, אפילו וו במאי עד 20 ביוני) כשאינך מתכוונת לכך. אנשים הרי מאוינים לא למה אה ישם מאשרים מאוד בשבילכם. חקשרים עם כן הנו בקחמרים במידה ניכרת. שוררת ביניכם רובנה, וא" שאת מתכוונת לומר, אלא לדברים שאת אומרת". ש לחווג השכוע בצורת מיוחדת. חדגש על לייל רנית מיקונים, כיקור אורחים ובני משפחה. זעמה: "כשאת כועסת הם מוראגים. כשאת צועסת הם כבר לא מקשיבים. כל אחר הולך עם פגיעות משלו,

> וג ביוני עד 22 בינלי) של הקצוע אתם עשויים לקבל תכוקות בלתי־צפויות, סיק הצשוכו להישמר מפני ביזבוזים מיותרים – בעיקר ל נילוים. לעומת זאת תיתכן קניית חשובת לבית. אים מעיונותיכם בתחום הקריירה אינם מעשיים.

(בארגוסט) 22 בארגוסט החבק הצלותו להניע להבות עם ילדים. העניינים מחד האים שנשה ברצווכם. זה זמן טוב ליטול יוזמת ביצירת ושו שו חוולת, וכדאי לשים דגש על חיי החברה. אח" וש יצליהן לחפוך תחביב למקור הכנסה.

בו באנוסט עד 22 בספטמבר) אישף תולותו השבוע לקשור אה כל הקצוות, במיותד ביה הניהיה, בעית אחה, בתחום חרומוטי, נותרת בלי לעונות זאת, בתחום הכספי מצבכם ישתפר, וכד א לשתח חופנית חוסכון. תיתכן קנייה לבית.

(באוקטובר) 22 באוקטובר) אלה היומה בידיכת, ואונם מתכונים פעילויות מישה שוות. השבוע צמויה פנישה רומנטות מסעיר ה חיים להיענת לחומות שתקבלו, בתחום חמשי את העורו לולות התחשבות רבה בזולה.

של אורי. לפעמים מתוך שיכחה הוא הולך אחר אורי לאירי: 'אני חושב שאבא ואמא שלי אף פעם לא אהבו אחר את השני. הם תמיר רבו. תמיד צעקו אחד על השני. גדלתי בהרגשה שההורים שלי שונאים אחד את מבוהלת שרטה על הספה בסלוז. היחסים בין גליה הטני. רק עכשיו, כשאני בן 70, אני מבין טנסך הכל ובוני היו עמוקים ושימשו נושא לליגלוג לבני הבית. הם פסוט... אהכו לריב. לריב כדי סאחרי־כן יוכלו להתפיים. הם אהכו את ההתפייסות. כנוקר שלאחר הצעקות של הלילה היו קמים בעיניים נוצצות. הצרה היא", הוסיף הזקן, "סאסור לנו, החורים, לרים ליד הילדים ואהרייבן להתפייס מאחורי דלתיים סגורות".

ואורי נועל את דלת הזכוכית של חדר העבורה וסוגר

אורי טען כי בראש סולם החשיבות שלה ניצב הבית,

אחרייכן בוני, ורק אחרייכן – בסרר יורד – שאר בני

המשפחה. גליה טרתה להאכיל את בוני מטעמים, לפנק

אותו, לטייל איתו בעצמה או לראוג שכני המשפחה

האחרים יעשו זאת. אכל אפילו הם לא ידעו את המקום

האמיתי שתפס כוני בעולמה. "כשיום אחד הוא כבר

לא יהיה – מה אעשה כלעריוז", שאלה פעם את אורי

כוני נעלם. מעולם לא נתנה לעצמה דין וחטכון

עד כמה ממלא הכלב חלק חשוב בעולמה. עם כל אחר

מכני הבית קשורה גליה בריקמה ערינה של יחסים.

לאורי היא אשה, אהובה, ירירה, אם ילדיו. לניר היא

קשורה בעבותות של אהבת אם לבן בכור. הילד

הראשון. ההיסוסים. החרדות של עריסה עומדת בבית

והיא חשה את מלוא עקת האחריות לפעוט שחייו

וגורלו תלויים כה. עכשיו הוא נכר כטוח בעצמו.

-סטורנט למשפטים. ברינה, הבת הצעירה, כמעט אשה

כת 16, היא רואה עריין את הילדה שטרם כגרה

לה ביותר היא קשורה בעכותות של אהכה מיוחרת.

וצריכה הגנה והדרכה. עם כל אחד משלושת הקרוכים

איננה אהבה של קורכן או השקעה שאתה ממתין

לפירותיה. היחס אל כוני הוא מיוחד כמינו. אהכה

טהורה שאיננה תלוייה ברבר. אמיתית. עם כוני היא

יכולה להיות ספונטנית והוא מחזיר לה אותה אהבה

נאמנה. הכלב גם חש אותה טוב יותר מהאחרים.

רק בוני יכול לנחם אותה באמת, ורק אל הכלכ

היא יכולה לרכר באורח גלוי כפי שלא היתה מעזה

לרבר אפילו אל אורי. מכוני היא כאילו שומעת מלות

ניתומים, הרבעה, השתחפות כצער. רק כוני יכול

להגיר לת את הרברים החכמים כמו "את סתם מרשעת.

רק בוני יכול להעמיר אותה בפני התוצאות של

ובני אדם צריכים לדעת להוהר ולא לדרוך זה על

היבלת של חברו – בעיקר אנשים הגרים ככית

משותף". רק בוני יכול להוכיר לה את השיתה שהיתה

לה עם אורי על הוריו. שיחה שלא פעם משמשת לה

תזכורת כשהיא מתחילה להיות גועלית.

כשהיא עצובה, הוא מתרפק עליה כאומר: "אל תראני,

רינה, או על ניר, אכל אל תראגי, זה יעכור....

אכל כוני נמצא מתוץ לפירמירה. אהכתה אליו

בתוכה את הכלב. בוני לא היה.

ברגע של גילוי לב.

ירדה במעלית. הרלת החיצונית היתה פתוחה. בוני וראי המק החוצה בעקבות כלכתה המיוחמת של שולה. ניסתה לקרוא לו בשקט. לא להעיר את השכנים. קצת מגיחך לאדם להסתובב כ־2 כלילה בחצרות הבתים ולקרוא לכלכו. "כוני... כוני...".

רק לפני שבוע, ליד אי התנועה שבכביש, נפגע אמוץ, כלבו של דודסון, השכן מכול. הכן הלך איתו, כשהכלב קשור ברצועה מנוללת. לפתע זינת הכלב לכבים, משתמש בחוט המאריך, ומכונית שחלפה היכתה בו. הוא הועף באוויר, צנח ומת.

ישבה על הספטל הלח מטל שבחצר. ערפל ירד וכיסה את השכונה, מקווה לעולם מראה מסתורי ומפחיר. מהו הרגש שרוחש האדם לכלבוז גליה יודעת שכשריה עם בוני אינם דומים לשום מערכת יחסים כרקמה אייפעם עם שום יצור תי אתר. אורי אמר לה לא מככר שעכשיו, כשילריהם כגרו, היא מסליכה את התוש האמהי שלה על בוני. אכל רק היא יורעת שווהי אהבה אחרת לגמרי. אהכה מיוחרת במינה. לא אגואיסטית. מין הרמוניה שאיננה קיימת במערכות יחסים כין שני בני ארם, יחסים שכמעם תמיר מעכירים מבעד למסננת של השבונות, כראיות, זכרונות של עלבונות, קנאות קטנות.

אחד לאחר הגיונו דיירי הפנטהאיו וירדו לחצר. ראשון אורי, שגילה כי גליה איננה שוכבת לצדו. אחרי־כן ניר ולכסוף רינה. מעין כנס משפחתי לילי מוזר, כל אחר מהם נושא את הזעם הפרטי שלו על המחרל שהניח לבוני להימלט. את הפחר והחררה. גליה חשה פתאום שבוני, בררכו השלווה, בעיניו החומות והחמות, בהליכה המיוחדת שלו – הצליח לאחד את המשפחה כראנה, חרדה ואהבה יותר כאשר

השכילה היא. שעה ארוכה שוסטו בתצרות. לבטוף היה זה ניר שנילה את בוני. הכלכ הניח מאי שם בערפל. זוכו שמום, ואווניו מתנרנוזת בתחוסת אשמה. פני הכלכ שלו, לכאודה נכולות פבע, נשאו עכשיו איזה הותם של אשמה עד כי צוחארו לא יכול היה לשאת את כובר

האתריות וראשו שת פכות: בתי הור, ונליה לא התשחררה מתחושת השנאה שחשה פתאום. בוני, יותר מכל אחר מכני המשפחה, מצליה לאחר את חבית שאורי קרא לו בחיוך "בית המשוגעים העליו שלנו".

59 Binenia

ו פוו פיפומי מיוחד: העוכה מעעל פ.מ.א לשדיפת פצלי שמו תוסך "אפולר" מנטרל את החומצה מדריעים בחו לקחל אוכבר כי באישור המשרות המוס

מכים יועלו תול פיום

ועסיעה ועסיעה 12.11.52

בכל קוי אשרות

חמפנה העצום למובה

אייוכואור, שניצה ככל חברי

נות הנדולות, מורר את אחדוש

של הורום הרמוקיםי הו קחב

למצח שנת, תקע מחיו בשרות

תבוחרים מבין הפועלים, כבש

מדינות חקלאיות יכובטואתי

ומרינות במערב היחוק העסיק

לוחור בם לכיבים שויו מכבי

אין ספק כי המפחדו משנה

שינוי רב און פרצופה של הוצו

גה היהודית באכצריקה בגללה

רחקו רגליהן של רמייה פבל

אושטיין בעולם היהורי והדית

בארח"ב ופגים ווישוח ועלו כו

שוב נפצעו

עון של וורכניטים.

הנהלת דך

השבוע לפני 35 שנה

פרטים פלאים ישרספו.

מחנה האמירים מנשיחוי ... נתנך אחמיל ליו רסלה בתפונה ו קצין משטרה מחיים מספריים שבתן התך שי המשפ רא ב שישריה. את הסרט כאות לסאיאת הפחנה.

הרוגים בדרום אפריקה

34 אפריקאים נהרגו ו-34. נפצעו בעיר קימכרלי בדרום אם-ריקה עת ירתה המשטרה לתוך הטון פתפרע של כורי יהלומים אפריקאיים במוצאי שכת. החמון העלה כאש את בנייני המשרדים והרואר שכמחנה הכורים, ורגמו

המתפרעים נתפזרו רק לאחר שהמשטרה ידתה לתוכו ברובים, באקרחים ובתתימקלעים, מספר

קרבנות עלול עוד לגדול.

מאו כרך עודר אברכנאל ש עריווור של כובשי השוועם זה מנדי והבשרה הראשימו ב ספר, לואית בחקופת הפני בוקונה הקיבות בחקונה הקיבות החקונה הקיבות

> חשינו בבל בחי המסוף D1907

בימים אלה עמדי לחימלא לנשיא 37 שנה. דיר ויצמן היה רתוק למטי רנו למעלה משנה ובמשך הזמן חווה נבצר ממנו למלא את תפי

לסטאליו

בן־נוריון שלת חבוקר את חמבר רק חבא למרשל ממאלין לרבל יובל חכורמיכוני ביום השנה ה-25 למתפכת

לרופודי הוב כוישראל מ-5 אלף לועד מעלווך איתולים כנים ביור תר מאת ממשלת ישראל וממני לאושרם ושני ולאושרם ושני שונם של כרית המועצות ועמידו. בתקופה זו של פיתוח בולדתנו ההיסטורית עומר לנגר עינינו והילה של בויות הבועצות בחנהי בות חשופה לאוייב ועאצי והברת חורחנו על חמיכת כריה המועד צות סאו הפמת מדינת ישראל. מי יותן ויהיו אושר ושגשוג מנת

הלווית

בעמור זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב"

הנוסח המקורי נשמר..

ליקט: גבריאל שטרסמון.

ישראל זכתה באליפות

המשתתפים בכל תפוצות תבל מה בתחילת השנה, סוכמו כעת

השינו נציגי ישראל את המקום | עיי מרכז הארגון העולמי של

העולם לוובבי רדיו. מבין אלפי

הראשון וחשני, ישראלי שלישי

ממשלת ישראל החליטה

לסיום גם חשנת את המסורת

שנקבעת בשנים הקרבות ולוד

תיר. לערבים ישראלים לחצות

את המים לעבר הירדן ביני זה

2000-2000 ערבים ישראליים

לעבור את הקנים לעבר הירדן

ולביקור של 36 שעות בעיד מער

תיקה ובנית לחם כדי שיוכלן

Binenio 60

להשתתף בתפילות תב המילור... ל-835 אלף תיבות מיי.

שורה חיים פרידמן בחק ומרדכי זוממן

מותבורים בוה לחומון את ידידיהם להשחתף

בשמחת כמקות בניהם

TO THE PARTY OF THE BAT

מבואלים אירו בכינ מניתשון חשיא (11 בחב בחבר 1953) בשקה 5 מורב במוערון בווצוא שתתקיים אירו בכינ מניתשון חשיא (11 בחב

prints a rint print i from

אטון לציון אינדיאופולים ארחיב

כאשתקר יוכלו גם השנה כ-

ן נמצא כין 12 הראשונים ברשימה

דעוכבי רדיו הנמצא בארהיב.

תוצאות ההתחרות, שהתקיר

באליפות העולם זכה זו הפר

עם השניה במשך השנתיים האתי

שרה התעופה כלור מר שלמה

מינאסטרסקי. את המקום השני

השיג קצין צה"ל. השלישי הוא

רוסיה הזמינו

עוד הדרום

הבמות הכוללת של

שהמינה דוסיה בישראל, מגיעה

ל-15 אלף תיבות.

רוסיה הגדילה את הזמנה

תוכנ תלאביבי.

בשבוע שבין 6.11.52 -- 13.11.52

דייר ווייצמן יובא למנוחוה ורדובות, לפי בקשתו.

החודעה הרשמית אומרת: ממשלת ישראל מודיטת ביי בית ישראל שרוי באבל

סשטה חיש מדר, בכל רחבי הא-רין ואבל חשתריר במדינה, הודי גל הלאומי חורד עד חצי התורן מעל בנייני הממשלח ומוסדות

שולח ברכה

ראושו מכתשלות ישראול כוד מ

אוקטובר הגרולה מעביר אני

באכנים את מכוניות המשפרה.

רונות מהנדס הרויו הראשי של

חלקם של עמר בנית המועצות שלת בר סיימא ישכון בתבל

מירות מפירות שפונית המצא היסר מתבקש להה שירו למר גרוססן, רולי להד בידות מה 4 (עי גוורת) דובוא על שכרד

גדן עמיק על ממירתו של נשיא המדינה הדייר היים וייצמן. היי ים בן עדור ורמל ויצמן נפשר ונאסף אל עמיו חבוקר בשעה מש.ש בביתו ברחובות כשליך כובונו ניצבה רעייתו.

כבד בהלקח מכוני בוצר השומה. הממשלח הקימה ועדה עליונה לביצוע פדרי החלויה ותמכנפ לישיבת אבל בשעה 10. לארת אבל המסיק יקול ישראלי את

קידו כנשיא המדינה. הידיעה על סמירת הנשיא

26 בתאונה תאונה היבים קפה אור חבוקר 30 קים צפונית לבוש שבע, בתוחוד כשותו צבות שווובילה מועלים לעבורה פצ השועלים נפצעון מוא משתו או

הפצועים וצעברו לכסו חוד לים "הרסת" בכארישלע, חני שיש נפצעו ליד רחובות

מה איש נשבעו בחאונה דצים הלילה בהלחמר אשונים אשרו מריכו פוחנות לולה הפניעים ופינון לכתו ה רינין ולביוות הרסודה של ה

לפ.מ.א.

ם חנונטרלים".

חמודעות לשמירת איכות הסביבה גברה

מאון בשנים האחרונות, ועימה הצורך למצוא מרונות לבעיות סביבתיות, הנגרמות על־ידי

מעלים ומתקנים, אשר פעילותם כרוכח בשרי־

למי נשבע שנים חיתה חברת החשמל (שתח"

מת חכות שלה חינן צרכן חדלק הגדול בישר־

אלו הראשונה שהחלח לחשתמש בארץ בתוסף

מוחז, חמנטרל את חומציותם של גזי הפליטה.

תוצאו היתה: חקטנה מיידית בחשלכות חש־

לילות שנגרפו באזורים בחן מופעלות תחנות

חתוטף מכונת "תוסף אפולו" -- כשמה של

הוברה האמריקנית שפיתחה אותו ואת המד

תקנים חמיועדים לשימוש בו. כעבור שלוש

שים חקימו חיזמים האמריקנים את חברת

אשלו כימיקלים וטכנולוגיות (ישראל), כאחד

משרוו של מפעלים דומים, שהוסמו בארצות

שונת בעולם. מפעלים אלח מנצלים את חיידע

מנייות חפיתוח אופקים חוקם מפעל חדיש

אווני, חמבוסס על תחליכי ייצור אוטומטי־

ים,ומשתרע על שטח של 2,000 מיר. לרשימת

לקוחות הצטרפו בתני הזיקוק, מפעל האתילן,

יותומרים שפליטתם מתבטאת בנוק סביב־

ון ווצרים קודם כל נזקים למתקני חשריפח

מסביר טעדית ריס, מנכ"ל אפולו

ידאל. שריפח לא מושלמת גורמת לחצטברות

ותחומציות גורמת לעיכול מתכות במערכת.

מים האחרונות הצטרף למניעים הכלכליים

שום של שמירת איכות חסביבת, אשר חפך

הדונה למניע העיקרי לשימוש בחומרים חכיי

סוקנים, לטתיפות ולניצולת נמוכח יותר, ואי

שרשח "אפולו" במשך 30 שנות פעילות, מחקר

א דלם או פחבו.

ומו המוסקות במאט.

לינון, בלו־בנד ועוד.

שפע ברכות ואיחולים לרגל חנוכת המפעל החרש

משה שמיר ראש תמועצה האזורית תמר וישוביה

מוצרי אפולו מיועדים לניטרול חומציות,

לחגנה בפני התחמצנות של מתכת הונדיום (חנ-

מצאת בכל סוגי הדלק) ולשיפור הבעירה, תוך

הפחתת פליטתם של חלקיקי קרבון שלא נשר

פו. מוצר אחר מיועד לשיפור הניצולת של חמ-

שקעים האלקטרו־סטטיים, חקולטים את אפר

"אפולו" אינח חברת כימיקלים, במובן המ-

סובל של חמלח. היא עוסקת במכלול הפתרו־

נות בנושאי פיתוח וייצור החומרים חכימיים,

מלווים פיתוח, תכנון וחתקנת חמערכות הטכנ־

לוגיות חנילוות – לשימוש בחם. חיא עוסקת גם

במינון, ביקורת, אחזקת, בקרח וכדי. סגנון הפ־

עילות אינו של "לייצר ולמכור". לגבי כל לקוח

חדש מתנחלת פעילות מקדימה, הכוללת לימוד

חמתקן ודרכי חפעלתו, איתור חבעיות ובדיקת

חיתכנות חפתרונות, שיש לחברה לחציע. רק

מאז חוקם המפעל באופקים מיוצרים בו כל

סוגי וכמויות החומרים חנדרשים בארץ. עד אז

בוצעו ההתמשרויות עם החברת בארח"ב. בא־

מצעות נציגותה בישראל. לאחרונה אף השקיעו

חיזמים בחפקת שני קווי ייצור חדשים. אלח

מיועדים לייצור תוספים מותאמים למפעלים

קטנים יותר, ואפילו כאלה חמיועדים לפתור

בעיות חכרוכות בשריפת חסולר במערכות חס־

קח ביתיות.

אחר־כך מספקים את חמתקן וחתוספים.

חפחם, בתחנות כוח פחמיות.

עם חפנים גם לייצוא

ברכות ואיחולים

לחברת פ.מ.א.

לפתיחת מפעלה החדש

ההנהלה והעובדים מפעל פוספטים בנגב

。 第一次是1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916年,1916

סגנון ניתול אמריקני

המפעל עצמו מנוחל בסגנוו אמריקני. יחסי עבודה תקינים ודגש רב על איכות חסכיבה התעשייתית ועל תנאי העובד ורווחתו. גם הגי" שה אמריקנית באופיה. כשאנו שואלים על כמד ויות ייצור ועל חיקפים כספיים, אנו נענים בחי־ וך. יגם ב'קוקה קולח' לא מדברים על דברים

לעומת זה, מוכנים לספר לנו, שבעולם מייצ־ רת "אפולו" עשרות טוגי תוספים, שאת כולם אפשר לייצר עתח גם בארץ, אך בפועל ייצרו כאן 12-12 סוגים. מוכנים לחבחיר גם, שניתן לחתאים מוצר מיוחד, כנגזרת של התאמת מו־ צר סיים לפתרון בעייח של צרכן ספציפי. מוכ־ נים לחרחיב בהסברים כימיים מפליגים, אך עד

חתפתחות חשובה נוספת: מו"מ מתקדם לש־ יווק מוצרי "אפולו" מישראל לכמת מדינות גבול ידוע. באירופת. המפעל באופסים תוכנן מלכתחילח, כמו ביקוקה קולהי. מה שחשוב א התוצאה שלפחור 405 מתוצרתו תוכל לחיות מיועדת הסופית: שריכה טובה יותר, פחות נזם למתם" נים, חסכון כספי – ומח שחשוב עוד יותר: של פור איכות הסכיבה.

לפ.מ.א.

ברכות ביום חגה

חברה ימית חיפה בע"מ וזיפת – נמל אשדוד – נמל אילת – ירושלים – תליאבינ – ומל תעופה בן־גוריון דרור אלון, דרור אביבי

ישיוום" - מתחופה מינודיה סמערים ואב ויול / עמי זר. יפון שרה זו, והלאנים סלי הפרבב, 120 בנו, ב20212 בס

